

TỰ DO NGÔN LUẬN

Chủ nhiệm
Lm CHÂN TÍN
Ban biên tập
Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI
Lm PHAN VĂN LỢI
Lm NGUYỄN VĂN LÝ
Gv NGUYỄN KHẮC TOÀN

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Những bài học đích đáng !!!

Chủ tịch nước CSVN Nguyễn Minh Triết đã chuẩn bị khá kỹ chuyến viếng thăm Hoa Kỳ. Trước đó mấy tuần, khi nghe tin "người bạn lớn của nhân dân VN", Dân Biểu Earl Blumenauer, Chủ tịch Nhóm Tham vấn Mỹ-Việt, đã từ chức chủ tịch nhóm này để phân đối CSVN đàn áp dân chủ, ông Triết liền cho thư trưởng ngoại giao Lê Văn Bằng sang dụ khi là sẽ thả 3 tù nhân chính trị nhân chuyến Mỹ du (nhưng rồi chỉ thả hai, kiểu **ăn quịt**). Song song đó, để lấy lòng tư bản Mỹ, ông cũng nhét cặp khoảng một tỷ đô-la (tiền ông vay mượn, dân nai lưng trả) sang mua hàng của các đại công ty như Boeing, Microsoft... nhưng đồng thời lại kêu gọi sự trợ giúp tài lực và nhân lực về nhiều mặt khác như giáo dục chẳng hạn, theo kiểu **ăn xin**... Để khơi gợi lòng thương cảm của quần chúng Mỹ, ông cũng phải đi trước một nhóm người mệnh danh "nạn nhân chất độc da cam" sang đó để kiện cáo các công ty hóa chất và chính quyền Mỹ theo kiểu **ăn vạ**. Và biết thế nào cũng bị chất vấn về ý niệm và thành tích nhân quyền, nên trước đó, ông đã tuyên bố những câu thật hách: "VN đã trải nhiều chiến tranh và hiểu rõ việc mất nhân quyền và không có tự do. Vì thế chúng tôi cực kỳ yêu chuộng những quyền căn bản của con người", đồng thời cũng thủ sẵn trong đầu nhiều lối lập luận tựa như: "quan niệm nhân quyền tùy thuộc văn hóa và hoàn cảnh lịch sử từng nước", hoặc "hành động kết án ông Lý được sự ủng hộ của GH Công Giáo, vì chưa có giám mục nào lên tiếng phân đối cả." Quả là ông quyết **ăn thua** với thiên hạ!! Thế nhưng, khi vừa đặt chân xuống đất Mỹ, chủ tịch nhà ta đã được dạy cho nhiều bài học đích đáng mà chắc ông sẽ nhớ suốt đời, nếu còn một chút liêm sỉ và tự trọng, những bài học -dưới nhiều dạng ngôn hành- xuất phát từ các hạng người mà ông và đảng ông mong lấy lòng hơn cả.

1- Đốt nát về lịch sử và chính trị: Tại New York, ngày 20-06-2007, trước báo giới quốc tế, khi tìm cách biện minh cho chế độ độc tài đang áp đặt trên nhân dân Việt Nam, ông Triết nói: "Mỗi nước có hoàn cảnh, điều kiện lịch sử khác nhau. Từ đặc điểm của mình, mình sẽ chọn mô hình nào cho thích hợp." Đồng ý! Nhưng từ cái tiền đề chung chung đó mà biện hộ cho chế độ cộng sản rằng: "Tại sao lại bắt Việt Nam phải theo một khuôn khổ cố định?" thì quả là đốt nát và cười không nổi! Chả ai hay chính phủ nào lại muốn "bắt Việt Nam phải theo một khuôn khổ cố định" Dân chủ là một khái niệm có thể được áp dụng theo nhiều khuôn khổ khác nhau và dưới nhiều dạng thức khác nhau. Nhưng ai cũng phân biệt được chế độ dân chủ khác hẳn chế độ độc tài, chế độ đa nguyên khác hẳn chế độ độc đảng. Ông Triết còn để lộ thêm cái đốt nữa, khi nói với một nhà báo Mỹ rằng: "Tôi không bao giờ thấy một tổng thống Pháp nói với tổng thống Mỹ: Ông nên có nhiều đảng hơn, chứ không phải chỉ có hai đảng!" Dẫn chứng như thế quả là lố bịch, lý do đơn giản là tại Hoa Kỳ, ngoài hai đảng lớn nhất là Cộng Hòa và Dân Chủ, còn nhiều chính đảng khác nữa.

Ông còn lý giải rằng: có nhiều cách quan niệm về nhân quyền, vì nhân quyền tùy thuộc văn hóa, lịch sử, tâm tính, hoàn cảnh xã hội của mỗi quốc gia dân tộc. Xin ông chủ tịch đọc lại lời mở đầu Công ước Quốc tế về các quyền dân sự và chính trị (1966) mà Việt Nam đã xin tham gia ngày 24-9-1982: "Việc thừa nhận phẩm giá bẩm sinh cùng những quyền bình đẳng và bất khả hưởng của mọi phần tử trong đại gia đình nhân loại là nền móng của tự do, công lý và hoà bình thế giới... những quyền ấy xuất phát từ phẩm giá bẩm sinh của con người". Xin ông nhớ cho: nền tảng của nhân quyền chính là nhân tính, là bản tính con người vốn như nhau trên mọi quốc gia, đại lục, chế độ. Dĩ nhiên dù không nói ra, báo giới tại New York chỉ có thể coi chủ tịch nhà ta là kẻ đốt nát và lưỡi gươm, lại còn dám lên mặt dạy đời.

2- Tránh né ngay biện về nhân quyền: Chiều ngày 21-06 tại Washington, thay vì đọc diễn văn trước lưỡng viện Quốc hội Hoa Kỳ (như danh dự dành cho mọi nguyên thủ quốc gia), chủ tịch Triết chỉ được gặp sáu nhà lập pháp liên bang trong phòng họp riêng của bà Chủ tịch Hạ viện. Tại đó, ông đã phải đối diện hàng loạt câu hỏi về vấn đề nhân quyền, mặc dù ông và phái đoàn liên tục cố gắng đổi sang nói chuyện thương mại. Tất cả các dân biểu có mặt đều đặt vấn đề với ông về vụ đàn áp các nhà tranh đấu, dành hàng hết thời giờ nói về tài nhân quyền vì đó là một nhân quyền chính của họ. Trong khi hầu hết thời giờ đi theo hướng ngày càng dân chủ hóa, thì nhà cầm quyền CSVN chơi ngông đi ngược lại, đàn áp những nhà bất đồng chính kiến và siết chặt thông tin ra vào Việt Nam. Hết dân biểu này tới dân biểu khác đặt vấn đề về vụ xử Linh mục Nguyễn Văn Lý, nêu trường hợp nhiều thanh niên chỉ vì lên Internet hay Paltalk mà bị bắt giam, trường hợp các luật sư bị xử tù vì cố vũ cho tự do dân chủ, trường hợp các lãnh tụ tôn giáo bị tiếp tục đàn áp hay sách nhiễu, trường hợp 18 nhà bất đồng chính kiến bị giam từ tháng Tám năm ngoái tới nay chưa được thả mà cũng không được xử. Vì chủ tịch nhà ta đã trả lời những câu hỏi của các dân biểu theo kiểu né tránh vấn đề và chà đạp sự thật, không biện minh được lý do Việt Nam đàn áp tự do tôn giáo và nhân quyền. Ông còn giải thích lếu láo trường hợp Lm Lý là: "Hành động của chính quyền Việt Nam được sự ủng hộ của Giáo hội Công Giáo, bằng chứng là chưa có giám mục nào lên tiếng phân đối cả" !? Thế là bị dân biểu Ed Royce đốp lại: "Không giám mục nào phân đối chẳng có nghĩa là Giáo hội đồng tình và ủng hộ. Chúng ta cũng cần nhìn việc không có giám mục phân đối trong bối cảnh những người lên tiếng nói sự thật đều có thể bị bắt giữ, bị bịt miệng. Việc thiếu sự phân đối công khai của các giám mục chẳng bảo chữa được cho hành động của chính quyền VN!"

Hậu quả chua cay của cuộc họp mặt này là Dự Luật Nhân Quyền Việt Nam, từng được Hạ viện thông qua hai lần với tỷ số rất cao nhưng rồi bị khựng lại ở Thượng viện, nay rất có thể sẽ chẳng còn bị chặn nữa. Bởi lẽ các nhà lập pháp đã biết nhiều hơn về tình hình nhân quyền tại VN. Cuộc đàn áp nặng tay và quy mô bắt đầu từ tháng 8-2006 đã gây ấn tượng mạnh lên họ. Cộng đồng người Mỹ gốc Việt cũng đã đưa nhiều thông tin tới các nhà lập pháp hơn.

3- Không xứng là nguyên thủ quốc gia. Đau nhất cho chủ tịch ta là việc chính quyền Tổng thống Bush đã cắt giảm phần lễ nghi khi tiếp đón phái đoàn CSVN ngày 22-06 tại tòa Bạch ốc, do âm hưởng các vụ bắt giữ và xử tù các nhà đối kháng trước đó. Tổng thống Hoa Kỳ đã tiếp lãnh đạo Cộng sản tại phòng Bầu dục chứ không tại tư gia như bao nguyên thủ, và sau cuộc gặp gỡ đã chẳng có tuyên bố chung nào, chứng tỏ hai bên còn rất nhiều xung khắc dị biệt. HK cũng đã không tổ chức bắn 21 phát đại bác chào mừng, trải thảm đỏ đón tiếp, mời duyệt hàng quân danh dự, mở đại yến thết đãi. Chủ tịch nước ta cũng đã chẳng được mời ở lại Blair House trong khuôn viên Tòa Bạch Ốc, vốn là nhà khách chính thức chính phủ Mỹ dùng đón tiếp các nguyên thủ thế giới.

**TRONG
SỐ NÀY**

***

- Trg 01 ► **Những bài học đích đáng!**
- Trg 03 ► **Thư gửi Quốc hội Hoa Kỳ**
-Khối 8406
- Trg 05 ► **Thư cảm ơn Chính phủ
HK và đồng bào hải ngoại**
-Khối 8406
- Trg 07 ► **Tuyên bố nhân kết thúc
chuyến thăm Hoa Kỳ...**
-Đảng Dân chủ VN XXI
- Trg 08 ► **Hoa Kỳ cần hậu thuẫn cấp
thiết cho tiến trình...**
-Tổ chức Quê Mẹ
- Trg 10 ► **Hội đồng Giám mục Vene-
zuela làm chính trị?**
-Huỳnh Giao
- Trg 12 ► **Nôi nhục Quốc thể!**
-Trịnh Ngọc Anh
- Trg 13 ► **Nguyễn Minh Triết đã
đánh mất tính tự trọng...**
-Âu Dương Thệ
- Trg 14 ► **Ai trói buộc nước ta trong
một khuôn khổ cố định?**
-Ngô Nhân Dụng
- Trg 16 ► **Lãnh đạo Hạ viện quay
NMT về vấn đề nhân quyền**
-Vũ Quý Hạo Nhiên
- Trg 17 ► **Những cái đúng và sai của
nhà cầm quyền CSVN**
-Nguyễn Đan Quế
- Trg 19 ► **Ông Triết về rồi!**
-Trần Khải
- Trg 20 ► **Từ độc tài đến dân chủ**
-Gene Sharp
- Trg 22 ► **Hồ Chí Minh, tội nào
nặng nhất?**
-Ngô Nhân Dụng
- Trg 24 ► **Vụ thu hoạch hải hùng
của chủ nghĩa Cộng Sản**
-Robert Service
- Trg 25 ► **Người CS trên cả tuyệt vời**
-Hoàn Nguyên
- Trg 27 ► **Phúc trình về VN của
Nhóm Nghiên cứu VN**
-Nguyễn Quốc Khải
- Trg 29 ► **Ngọn lửa Tiền Giang**
-Người đưa tin từ SG
- Trg 30 ► **Con cháu Lão thành Cách
mạng lâm kiếp Dân oan...**
-Lư Thị Thu Duyên

Rải rác ► **Tin tức**

*****

**CHÚC MỪNG ĐỆ NHẤT
CHU NIÊN KHỐI 1706**

Một điều cũng đáng nói là vị chủ tịch oai phong, hét ra lửa trong nước, và đoàn tùy tùng phải đi lối sau, lòn cửa hậu để vào tòa Bạch ốc, hầu tránh máy ngàn bà con hải ngoại đứng "dàn chào" ông phía mặt tiền. Trước và sau đó cũng thế, như lời tường thuật của phóng viên Nguyễn Hùng đài BBC: "Đế vào khách sạn ở New York, ông Nguyễn Minh Triết đã phải đi nhanh vào một con đường nhỏ được phủ kín bởi nhiều lớp vải, giống như ông đương chui ống cống để vào khách sạn. Tôi chỉ chụp được một tấm hình với cái lưng của ông thôi". Trong tư cách "nguyên thủ quốc gia", điều ấy quả là ô nhục. Tiếc thay, đó lại là hình ảnh của ông Triết và phái đoàn CSVN suốt mấy ngày viếng thăm nước Mỹ. Việc ông và phái đoàn đến các nơi sinh hoạt, hội họp bằng đường dành riêng cho xe đồ rác, xe vệ sinh, rồi vào những nơi đó bằng cửa hông, cửa hậu, là điều đã được dự trù. Sự lẩn lút của phái đoàn ông Triết khiến người ta không khỏi liên tưởng đến hành tung của những kẻ tội phạm.

4- Chẳng phải là đại diện của dân tộc. Trước khi chủ tịch nhà nước ta đến Hoa Kỳ, thì đồng bào hải ngoại, đặc biệt tại Mỹ, đã chuẩn bị "dàn chào" ông thật kỹ lưỡng, rầm rộ chưa từng thấy. Ngày 18-6-07, bước xuống phi trường JFK, chỉ có mấy chục người Việt & Mỹ thân công cầm cờ Mỹ và cờ Máu để đón ông. Rồi lễ ra phải tới thẳng Tòa kháng cáo của HK tại Foley Square để yểm trợ cho phiên tòa phúc thẩm vụ chất Da Cam, nhưng đối diện với cuộc biểu tình của cộng đồng người Việt tại đây, ông Triết đã phải huỷ dự tính tham gia phiên tòa. Sáng 22-06, tại công viên La Fayette, trước tòa Bạch ốc, đồng bào hải ngoại từ nhiều vùng nước Mỹ, với cờ vàng thay cho thăm đó, với tiếng hô đã đảo thế tiếng đại bác chào mừng, với 3000 con người lớn nhỏ thay hàng quân danh dự, đã nồng nhiệt và khí thế "dàn chào" kẻ tự xưng là thay mặt nhân dân Việt Nam. May mà ông đã rất "minh triết" (sáng suốt khôn ngoan) chui lòn cửa hậu vào gặp Tổng thống Mỹ, khiến đồng bào phải chưng hửng ra về.

Chiều ngày 22-06, đồng bào quận Cam đã tận tình dàn chào kẻ có gan đến thủ đô của người Việt ty nạn. Gần 5000 người đã rầm rộ biểu tình trước khu khách sạn nghỉ mát ven biển St. Regis Monarch Beach thuộc thành phố Dana Point, tiểu bang California. Trái với buổi sáng tại tòa Bạch ốc, chủ tịch nhà nước ta chiều nay phải đi cửa chính vì không còn con đường nào để vào khu nghỉ mát này cả. Thế là mọi cờ quạt đều bị dẹp bỏ, các ô-tô của phái đoàn để gương mờ, còn đích thân vị chủ tịch ngồi kín trong xe cảnh sát. Dĩ nhiên tiếng hô đã đảo vang trời dậy đất thì không thể không lọt tai, từ trong xe nhìn ra thì hình cờ vàng, ảnh cha Lý bị bịt miệng vẫn thấy rõ mồn một. Quả là không như lòng mong đợi của chủ tịch: "Sau khi hội đàm với Tổng thống Hoa Kỳ, tôi và phái đoàn đã đến Los Angeles, đến với quận Cam, lý do là vì có rất nhiều người Việt Nam sống ở quận này. Chúng tôi tới đây để bày tỏ tình cảm với bà con mình".

Chính vì thế mà con số vài chục người Việt chọn mời từ nhiều vùng nước Mỹ (theo điều tra của báo Vietnam) trong đó có vài kẻ nổi tiếng kêu tai tiếng, hiện diện trong phòng khánh tiết để tham dự buổi chiêu đãi chào mừng phái đoàn CS, đã được báo chí công cụ chấy lên thành cả ngàn người. Chủ tịch nước ta cũng phải nén lòng phát biểu kiểu đái bôi: "Tất cả người VN, dù trong hay ngoài nước, giờ cũng nên hướng về đất mẹ, về Tổ quốc VN và đóng góp sức mình xây dựng nước ta thành một quốc gia hùng cường, vững mạnh... Nếu có ai còn ngại ngần, chưa hiểu hoặc hiểu lầm, xin các bạn ở đây hãy về nói lại rằng mẹ hiền VN lúc nào cũng giang rộng vòng tay đón bất cứ người con nào muốn quay về". Mẹ hiền VN thì thế nhưng đảng CSVN thì không. Hàng chục kiểu bào về nước đầu tư bị lột sạch, hàng trăm nhà dân chủ bị cầm tù, hàng ngàn tin đồ thiếu số bị bách hại, hàng vạn thiếu nữ bị đẩy vào đường mãi dâm, hàng ức thanh niên bị bán làm nô lệ lao công cho nước ngoài, hàng triệu nông dân và thị dân bị cướp lấy đất đai nhà cửa, hơn 80 triệu người đang rên siết trong nhà tù vĩ đại mang tên CHXHCNVN, có thấy hình ảnh mẹ hiền Tổ quốc nơi đảng CS chẳng? Năm ngàn đồng bào đang đứng ngoài khu nghỉ mát có xem chủ tịch nhà ta là đại diện của dân tộc chẳng? Điều này thì ông Triết, nếu còn có chút liêm sỉ và tự trọng, có thể trả lời. Hay là ông và đảng ông đã quen thói chịu đấm ăn xôi? **BAN BIÊN TẬP**

Babui – Danchimviet.com

KHỐI 8406

Thư gửi Quốc Hội Hoa Kỳ

-----Việt Nam ngày 19-06-2007-----

Việt Nam ngày 19-06-2007

Kính thưa Quý Nghị sĩ và Dân biểu Quốc Hội Hoa Kỳ

Những ngày này, ông Nguyễn Minh Triết, chủ tịch nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam, đang gọi là “thay mặt” Nhân dân Việt Nam, đến tiếp xúc với Tổng thống Hoa Kỳ, Quý Nghị sĩ Dân biểu cũng như Chính giới, Doanh giới và Báo giới tại Quý quốc.

Chúng tôi, ghi danh dưới đây, là Đại diện lâm thời Khối 8406 gồm hàng vạn Chiến sĩ Dân chủ Hòa bình Việt Nam trong cũng như ngoài nước, những con người quyết công khai đứng lên đương đầu với chế độ độc tài Cộng sản để đấu tranh bất bạo động cho một nước Việt Nam tự do, dân chủ, đa đảng và đa nguyên. Chúng tôi xin gửi đến Quý Nghị sĩ và Dân biểu bức thư dưới đây để nói lên tâm tư nguyện vọng của chúng tôi nhân biến cố lịch sử này.

1- Trước hết, Khối 8406 chúng tôi nói riêng và phong trào Dân chủ Việt Nam nói chung, xin chân thành ghi ơn Quý Nghị sĩ và Dân biểu đã bày tỏ sự ủng hộ đối với cuộc đấu tranh của chúng tôi trong thời gian qua, nhất là từ tháng 4-2007 đến nay. Cụ thể như qua việc Dân biểu Loretta Sanchez đảng Dân chủ (DC) gặp gỡ bắt thành một số thân nhân các nhà đấu tranh quốc nội tại Hà Nội ngày 05-04-2007; qua việc Dân biểu Zoe Lofgren (DC) gửi thư cho Ngoại trưởng Hoa Kỳ ngày 09-04-2007 để bày tỏ mối quan tâm về tự do tôn giáo, ngôn luận... tại Việt Nam; qua việc Dân biểu Chris Smith đảng Cộng Hòa (CH) đã soạn thảo Nghị quyết HRes. 243 được Hạ viện Hoa Kỳ thông qua ngày 2-5-2007 với một tỷ số 404 phiếu thuận và không phiếu chống; qua việc

Dân Biểu Earl Blumenauer (DC) đã từ chức Chủ tịch Nhóm Tham vấn Hoa Kỳ Việt Nam (US-Vietnam Caucus), sau đó còn đệ nạp Nghị quyết HRes. 447 hôm 24-05-2007 để phản đối nhà cầm quyền CSVN kết án các nhà dân chủ; qua việc dân biểu Edward Royce (CH) đã gửi văn thư đến Bộ trưởng Ngoại giao Hoa Kỳ hôm 06-06-2007 để yêu cầu Bộ tái đặt Việt Nam vào danh sách "Những Quốc Gia Cần Quan Tâm Đặc Biệt" (CPC); qua việc Nghị sĩ Sam Brownback (CH) lên tiếng tố cáo CSVN đàn áp dân chúng nhân cuộc gặp gỡ một số người Việt tại Iowa hôm 09-06-2007; qua việc nhiều Nghị sĩ Dân biểu đang tham gia biểu tình cùng với đồng bào chúng tôi trong những ngày này, và qua vô số việc khác nữa...

2- Phái đoàn Cộng sản Việt Nam vừa tặng cho Tổng thống và Quý Quốc Hội một món quà đặc biệt, món quà nhân quyền, là trả tự do cho 3 tù nhân. Đây là những “tù nhân chính trị, tù nhân lương tâm” nhưng CS chỉ gọi là “tù nhân hình sự”. Món quà này, CSVN luôn có sẵn trong kho, có một cách dôi dào. Bởi lẽ CS muốn bắt người dân Việt Nam nào thì bắt, thả người dân Việt Nam nào thì thả, đặc biệt là các nhà đấu tranh tôn giáo và dân sự. Đây là một cách hành xử phi pháp, gian trá và man rợ. Nghĩa là mỗi lần muốn mặc cả một quyền lợi kinh tế hoặc chính trị nào đó với nước ngoài, muốn giải tỏa một áp lực hay hóa giải một phê bình nào đó của quốc tế, đặc biệt của Hoa Kỳ, là CSVN lại có một hành động rất ngoạn mục: đặc xá hay ân xá, nghĩa là chuyển một số tù nhân lương tâm từ nhà tù nhỏ ra nhà tù lớn là nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt

Nam. Thế là êm chuyện! Ba tù nhân nói trên thuộc số hàng trăm tù nhân chính trị và tôn giáo mà nhà cầm quyền CSVN đã bắt giam từ lâu và đặc biệt bắt thêm nhiều kể từ sau khi Việt Nam được vào WTO, được hưởng PNTR và được thoát CPC. Đây là sự phản bội những cam kết của CSVN đối với quốc tế.

3- Phái đoàn CSVN -như bao nhiêu lần sang Hoa Kỳ để cùng cố bang giao, gia tăng quan hệ thương mại, văn hóa- sẽ giới thiệu với Tổng Thống HK và với Quý Nghị sĩ Dân biểu rằng đất nước Việt Nam chúng tôi là một đất nước an ninh, không hề có biểu tình phản kháng rối loạn, cũng chẳng bao giờ có khủng bố ôm bom tự sát hay lá phi cơ đâm thẳng vào tòa nhà, thành thử công dân Hoa Kỳ có thể đến ung dung sinh sống và yên ổn làm việc. Điều này không có gì lạ, bởi lẽ nhà cầm quyền CSVN có trong tay một mạng lưới công an chuyên nghiệp dày đặc và một mạng lưới công an không chuyên nghiệp cũng dày đặc nốt, mang cái tên Mặt trận Tổ quốc Việt Nam với đủ thứ đoàn thể cho đủ giới nhân dân: đội thiếu nhi Tiên phong để theo dõi trẻ nít; đoàn thanh niên Cộng sản để theo dõi giới trẻ, học sinh, sinh viên; đảng Cộng sản với mọi chi bộ để theo dõi mọi cơ quan, mọi tổ chức, mọi lực lượng; các tổ chức quốc doanh trong các tôn giáo để theo dõi mọi sinh hoạt và mọi nhân sự của Giáo hội! Thành thử mọi phản kháng đối với đảng và chính quyền đều bị bóp chết từ trong trứng nước. Không có đảng phái nào ngoài đảng CS được phép hoạt động tại Việt Nam hay lãnh đạo đất nước Việt Nam cả! Điều này thậm chí đã thể chế hóa trong hiến pháp Việt Nam (điều 4). Nhiều thành viên lãnh đạo đảng Thăng Tiên, đảng Dân chủ Nhân dân... vừa mới bị CS xét xử và kết án nặng nề. Nhiều vị luật sư và văn sĩ lên tiếng đòi dân chủ, nhân quyền vừa mới bị CS tổng giam. Ông Nguyễn Minh Triết vừa tuyên bố trước khi lên đường sang Hoa Kỳ: “Việt Nam đã trải nghiệm chiến tranh và hiểu rõ việc mất nhân quyền và không có tự do. Vì thế chúng tôi cực kỳ yêu chuộng những

quyền căn bản của con người”. Nhưng trong thực tế, những ai dám đòi hỏi nhân quyền và tự do thì đều bị thẳng tay trừng trị.

4- Phái đoàn CSVN cũng sẽ giới thiệu với Tổng Thống HK và với Quý Nghị sĩ Dân biểu rằng đất nước Việt Nam chúng tôi là một đất nước ổn định chính trị, toàn dân đoàn kết sau lưng nhà nước và đảng Cộng sản. Điều đó phải hiểu là tam quyền (lập pháp, tư pháp, hành pháp) đều nằm trong tay đảng CS; công an, quân đội, báo chí và tôn giáo quốc doanh đều là công cụ của đảng CS. Thành thử mọi việc đều được quyết định nhanh gọn, với nhất trí cao, phần khởi lớn (cách cưỡng bức và giả tạo). Bằng chứng là cuộc bầu cử Quốc hội ngày 20-5 mới rồi. Theo báo chí CS, có từ 99 đến 100% nhân dân đều tham gia ngày hội lớn này. Thật ra nhân dân chúng tôi bị lừa tới phòng phiếu như súc vật. Kết quả là đảng CS đã nặn ra được một Quốc hội với 493 đại biểu nhưng đảng viên chiếm tới 91% ghế. Số đại biểu ngoài đảng chỉ là 43 người. Điều đó giúp cho đảng CS tiếp tục muốn năm trường trị trên đất nước chúng tôi. Quốc hội này sẽ chỉ là một đám đầy tớ, một con dấu cao su rất mềm dẻo, phê chuẩn tức khắc mọi luật lệ có lợi cho đảng CS chứ không phải cho toàn dân Việt Nam.

Phái đoàn CS cũng sẽ giới thiệu Việt Nam theo chế độ pháp quyền, có luật pháp nghiêm minh. Đây chỉ là trò lừa gạt. Các vụ án tại Việt Nam, đặc biệt các vụ án chính trị và các vụ án hình sự có dính dáng tới hàng lãnh đạo cao cấp thường bị bộ chính trị đảng CS lèo lái trong việc xét xử và kết tội. Bằng chứng là các vụ án mới đây về những nhà bất đồng chính kiến, khởi từ phiên tòa ngày 30-3-2007 tại Huế, ngày 03-05-2007 tại Đồng Tháp, ngày 10-05-2007 tại Sài Gòn, ngày 11-05-2007 tại Hà Nội, đến phiên tòa ngày 15-05-2007 tại Sài Gòn, với những thủ tục tiến hành phi pháp man rợ, những tội danh vô lý bịa đặt, những bản án bất công nặng nề. Cộng sản muốn dùng luật rừng để khóa họng công lý, muốn dùng một cơ chế phi dân chủ để bịt miệng các nhà ái quốc dân chủ. Đặc biệt, phiên tòa

ngày 30-3 với cảnh linh mục Nguyễn Văn Lý bị bịt miệng (mà đa số Quý vị hẳn đã thấy), là biểu tượng hùng hồn rõ nét nhất về một chế độ chà đạp công lý, coi khinh nhân quyền.

5- Phái đoàn CSVN cũng sẽ giới thiệu với Tổng Thống HK và với Quý Nghị sĩ Dân biểu rằng đất nước Việt Nam chúng tôi là một môi trường đầu tư rất thuận lợi. Các công ty HK đến VN làm ăn sẽ có những điều kiện tốt mà không một quốc gia trên thế giới nào có. Trước hết là giá nhân công rẻ. Mức lương công nhân tối thiểu hàng tháng là 50 đôla (20 lần thấp hơn mức lương tối thiểu ở Hoa Kỳ). Thứ đến, các công ty không buộc phải tạo mọi điều kiện thuận lợi và chính đáng về làm việc, sinh hoạt, nghỉ ngơi cho công nhân, vì luật bảo vệ lao động tại Việt Nam rất mù mờ và lỏng lẻo. Công nhân lại rất khó biểu tình và biểu tình thành công, vì công đoàn tại VN nằm trong tay đảng CS, thành viên công đoàn chủ yếu bênh vực quyền lợi giới chủ, và vì nhà cầm quyền CSVN lại vừa ra luật phạt nặng những kẻ nào đình công mà không xin phép, mà ra ngoài những quy định rất bất công và nghiêm ngặt. Nhiều công dân Việt Nam thiện chí đã tự ý thành lập Công đoàn Độc lập VN, Hiệp hội Công-Nông Đoàn kết hầu bảo vệ quyền lợi công nhân, thì một số đang bị khống chế quản thúc, một số lớn bị bỏ tù. Cuối cùng, các công ty xí nghiệp tha hồ xả rác, chẳng cần xử lý chất thải cho tăng giá thành sản phẩm. Đây là những “điều kiện thuận lợi” mà nhà cầm quyền CS thường quảng cáo với các công ty xí nghiệp ngoại quốc, để thu hút đầu tư. Nhưng đó chính là việc chà đạp nhân quyền, là việc biến nhân dân thành nô lệ tại chỗ, là việc hủy hoại môi trường, coi thường sức khỏe người dân vì quyền lợi của đảng Cộng sản. Thêm nữa, CS còn man trá cho rằng mọi dị tật, bệnh tật và cái chết của nhân dân chúng tôi từ hơn 20 năm nay (sau ngày mở cửa để phát triển) do nhiễm độc môi trường như thế, đều có nguyên nhân chủ yếu là chất Dioxin (họ gọi là “chất độc Da

Cam”), nội dung các vụ kiện họ đang theo đuổi trong những ngày này tại Hoa Kỳ.

6- Phái đoàn CSVN cũng sẽ giới thiệu với Tổng Thống HK và với Quý Nghị sĩ Dân biểu rằng đất nước Việt Nam chúng tôi tài nguyên phong phú, đất đai xây dựng nhà máy hãng xưởng luôn có sẵn, dù là thành phố, ngoại ô hay nông thôn. Các công ty quý Quốc cần bao nhiêu diện tích, thì sẽ được cung cấp ngay. Thậm chí nếu phải phá rừng để làm sân golf rộng rãi cho các vị đại tư bản nước ngoài giải trí cũng chẳng thành vấn đề. Thật ra, nhân dân chúng tôi phải trả giá đắt đỏ cho những điều này, vì nhà cầm quyền CSVN áp dụng một phương thức giải tỏa đất đai nhà cửa nhân dân cách thô bạo, đền bù cách bất công và tái định cư cách vô trách nhiệm. Đôi lúc còn lấy đất của nhân dân rồi bỏ không nhiều năm (chúng tôi gọi là “quy hoạch treo”) khiến đời sống nhân dân lâm cảnh điêu đứng. Những ai không bằng lòng việc đền bù hay bất mãn chuyện tước đoạt thì cứ mặc sức kiện tụng, họ chẳng mấy khi được giải quyết. Các cấp địa phương sẽ đùn đẩy cho nhau. Dân ra tận trung ương Hà Nội thì bị cán bộ tiếp dân trung ương hèn suông hứa hão, đôi lúc bị lực lượng công an trấn áp, trừng trị để phạt họ cái tội đi kiện các “đầy tớ của nhân dân” (tức các viên chức nhà nước), tội phá rối cuộc sống của hàng lãnh đạo, tội bôi bẩn bộ mặt chế độ giữa chốn thủ đô nước nhà. Nhiều người đi khiếu kiện từ đời ông đời cha, sang đến đời con đời cháu, mà chẳng ăn thua gì cả, rốt cuộc trở về tay không trong nỗi cay đắng cùng tột.

Kính thưa Quý Nghị sĩ và Dân biểu

Những điều vừa trình bày trên cho thấy ông Nguyễn Minh Triết và phái đoàn của ông ta không phải là đại diện của nhân dân Việt Nam. Vì nhân dân Việt Nam đã không hề bầu họ, chọn họ. Thành thử việc họ bang giao với Quý quốc là vì quyền lợi của đảng CS chứ không phải vì quyền lợi của đồng bào chúng tôi. Bao lâu còn có chế độ độc tài đảng trị, nhất là độc tài đảng trị kiểu

KHỐI 8406

Thư cảm ơn Chính phủ Hoa Kỳ và Đồng bào hải ngoại sau chuyến Mỹ du của chủ tịch CSVN Nguyễn Minh Triết

-----Việt Nam ngày 26-06-2007-----

Mác-xít tại Việt Nam thì không thể có bang giao đúng nghĩa giữa hai quốc gia, hai dân tộc, hai chính phủ, không thể có phát triển kinh tế đích thực cho nhân dân Việt Nam và bảo đảm quyền lợi đích thực cho các nhà đầu tư Hoa Kỳ, không thể có sự trao đổi những giá trị văn minh nhân bản giữa hai dân tộc chúng ta, nhất là không thể có sự thể hiện các nhân quyền cho nhân dân Việt Nam, những nhân quyền mà Quý quốc luôn cổ vũ.

Vậy kính xin Quý Nghị sĩ Dân biểu lưu ý cho điều này khi làm việc với Hành pháp Hoa Kỳ hay với nhà nước CSVN. Chúng tôi chân thành cảm ơn Quý vị. Nguyên xin Thượng Đế ban phúc lành cho Quý vị và cho đất nước Hoa Kỳ.

Gởi đi từ Việt Nam

Đại diện lâm thời Khối 8406

- Đỗ Nam Hải, kỹ sư, Sài Gòn
- Trần Anh Kim, csq, Thái Bình
- Phan Văn Lợi, linh mục, Huế.

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san ra ngày
1 và 15 mỗi tháng

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

deus_caritas@yahoo.ca

Muốn đọc tờ báo trên

mạng, xin mời ghé:

<http://www.tdngonluan.com>

www.luongtamconggiao.com

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

**Trong trang mạng thứ 1,
thứ 2 và thứ 3 trên đây,
Quý vị có thể tìm thấy
nhiều tài liệu đấu tranh
cho dân chủ tại Việt Nam**

**Đấu tranh hoà bình,
bất bạo động.**

Phế bỏ "thần tượng"

Hồ Chí Minh.

**Giải thể chế độ Cộng sản
độc tài.**

Việt Nam ngày 26-06-2007

Kính thưa Ngài Tổng Thống và
Quý Quốc Hội Hoa Kỳ

Kính thưa Đồng bào Việt Nam hải
ngoại, đặc biệt tại Hoa Kỳ

Chủ tịch nước CSVN Nguyễn Minh Triết vừa mới kết thúc chuyến Mỹ du đầy sóng gió tại Hoa Kỳ. Trong tư cách Đại diện lâm thời Khối 8406 (gồm hàng vạn Chiến sĩ Dân chủ Hòa bình Việt Nam trong cũng như ngoài nước quyết công khai đứng lên đương đầu với chế độ độc tài Cộng sản để đấu tranh bất bạo động cho một nước Việt Nam tự do, dân chủ, đa đảng và đa nguyên), chúng tôi xin gởi đến Ngài Tổng Thống, Quý Quốc Hội Hoa Kỳ và Quý Đồng bào hải ngoại thân thương những tâm tư tình cảm sau đây của chúng tôi:

**I- Trước hết, Khối 8406 chúng
tôi ghi ân:**

Chúng tôi chân thành cảm ơn Tổng thống vì những lời nói việc làm gần đây của Tổng thống nhằm ủng hộ phong trào dân chủ Việt Nam, như đã gặp gỡ một số đại diện các tổ chức đấu tranh hải ngoại ngày 29-05-2007 vừa qua tại Washington DC, đã lên tiếng tố cáo nhà cầm quyền CS và bệnh vực linh mục Nguyễn Văn Lý (một trong những sáng lập viên của Khối 8406) tại Praha hôm 05-06-2007. Đặc biệt, trong cuộc gặp gỡ chủ tịch nhà nước CSVN Nguyễn Minh Triết hôm 22-06-2007 tại tòa Bạch ốc, Tổng thống đã thẳng thắn tuyên bố: "Tôi cũng đã nói rất rõ ràng để cho các quan hệ hai bên được sâu đậm hơn, điều quan trọng là các bạn phải mạnh mẽ cam kết tôn trọng nhân quyền và tự do và dân chủ. Tôi đã giải bày niềm tin mãnh liệt của mình là các xã hội được phong phú hơn khi người dân được quyền tự do phát biểu và tự do thờ phượng". Đó là chưa kể việc Tổng thống đã tiếp đón nhân vật này với lễ nghi sơ sài tới thiểu là một bài học đích đáng cho ông ta và phái đoàn ông ta.

Khối 8406 chúng tôi xin chân thành cảm ơn Quý Nghị sĩ và Dân biểu Quốc hội Hoa Kỳ vì vô số lời nói việc làm, nhất là từ đầu năm đến nay của Quý vị, nhằm ủng hộ phong trào dân chủ Việt Nam, như chúng tôi đã nêu trong Tâm thư gởi tới Quý vị ngày 19-06-2007. Đặc biệt, vào ngày 21-06-2007, trong buổi gặp mặt Chủ tịch nhà nước CSVN Nguyễn Minh Triết, sáu vị trong Quý Quốc hội, đứng đầu là bà Chủ tịch Hạ viện, đã làm cho ông ta phải đối diện hàng loạt câu hỏi hóc búa về vấn đề nhân quyền tại Việt Nam, khiến ông ta và phái đoàn không những lúng túng đối phó, mà cũng chẳng còn giờ và còn cách nào nói sang chuyện thương mại. Trước đó, bà Chủ tịch Hạ viện và bà Dân biểu Loretta còn gặp riêng ba đại diện cộng đồng chính trị và tôn giáo hải ngoại để tham khảo và nắm vững tình hình Việt Nam trước khi gặp phái đoàn Cộng sản. Đó là dấu chứng tỏ Quý vị hiểu rằng việc đầu tư của Hoa Kỳ vào đất nước chúng tôi chắc chắn không thể an toàn và hiệu quả cũng như có lợi cho nhân dân hai nước khi nhà cầm quyền Việt Nam chỉ là một tập thể độc tài đảng trị, một tập đoàn tham nhũng thối nát, một bộ máy đàn áp nhân quyền. Nhân đây, chúng tôi cũng xin ngõ lời cảm ơn các bạn hữu Hoa Kỳ yêu tự do dân chủ thuộc mọi giới đã sát cánh với đồng bào chúng tôi trong các hoạt động xoay quanh biến cố quan trọng này.

Khối 8406 chúng tôi xin chân thành cảm ơn và nhiệt liệt hoan nghênh Quý Đồng bào hải ngoại thân yêu khắp năm châu, đặc biệt tại Hoa Kỳ, đã tham dự các hoạt động biểu dương tinh thần dân chủ của người Việt chúng ta tại thủ đô Washington, tại thành phố New York và tại thành phố Los Angeles, qua các hoạt động như canh thức nguyện cầu, tọa kháng tuyệt thực, phát biểu diễn đàn, vận động chính giới và báo giới, đăng thư ngõ gởi nhà cầm quyền địa phương trên các phương tiện truyền thông,

trưng hình ảnh to lớn đủ cỡ của linh mục Lý bị bịt miệng hay các nhà dân chủ bị cầm tù... nhất là đã tổ chức những cuộc biểu tình vĩ đại long trời lở đất lên tới hàng ngàn người để phản đối phái đoàn CSVN bất cứ nơi đâu họ có mặt. Điều đó cho thấy đồng bào đã hiểu rằng nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam không phải là đại diện của nhân dân và đất nước, rằng phái đoàn CS qua Hoa Kỳ chỉ để bang giao thương mại nhằm gia tăng tài lực hầu củng cố quyền lực cho đảng CS chứ chẳng phải vì ích nước lợi dân, rằng đảng CS không thể tiếp tục làm mưa làm gió trên quê hương, cứ mãi coi các nhà dân chủ như con tin con bài để mặc cả, coi giới nghèo như món hàng để bán ra ngoại quốc, coi nhân dân như bầy nô lệ để áp đặt lên đó một quốc hội, một pháp viện, một chính quyền công cụ, coi tài nguyên đất nước như tài sản riêng của đảng CS để mặc sức phung phá, ăn xài, hưởng thụ, bất chấp đại khối nhân dân khốn khổ bần cùng và đất nước điều linh tụt hậu.

II- Thứ đến, Khối 8406 chúng tôi minh định:

- Những lời phát biểu của chủ tịch nhà nước CSVN Nguyễn Minh Triết tại New York trước báo giới quốc tế về vấn đề nhân quyền tại Việt Nam là hoàn toàn sai lạc và về tình hình chính trị xã hội Việt Nam là không thể chấp nhận.

Ở VN, bất đồng chính kiến chẳng phải là chuyện bình thường mà là một điều không được phép và sớm muộn sẽ bị nhà cầm quyền CS trừng trị. Tại VN luôn có việc bắt bớ và xét xử vì lý do bất đồng chính kiến chứ không chỉ vì lý do vi phạm pháp luật. Hàng trăm chiến sĩ nhân quyền đang bị tống ngục hay bị quản chế là những bằng chứng hùng hồn. Thậm chí bất đồng ý kiến với người của đảng và nhà nước trong chuyện sinh hoạt tôn giáo, khiếu kiện đất đai, đòi hỏi quyền lợi lao động cũng có thể bị sách nhiễu hay bắt tù. Hàng trăm đồng bào Tiền Giang khiếu kiện bị công an đàn áp trong cùng thời điểm chuyến Mỹ du là một bằng chứng khác.

Đồng ý là "mỗi nước có hoàn cảnh, điều kiện lịch sử khác nhau. Từ đặc điểm của mình, mình chọn mô hình nào cho thích hợp." Nhưng từ đó mà biện hộ cho chế độ cộng sản rằng: "Tại sao lại bắt VN phải theo một khuôn khổ cố định nào đó?" rồi khẳng định chế độ cộng sản đã do nhân dân chọn lựa, thì đây là một lập luận trá ngụy và trơ trẽn. Chính ông Nguyễn Minh Triết và các đồng chí của ông đã và đang bắt cả nước VN phải theo khuôn khổ cố định của một

đảng độc tài thối nát và tham nhũng, phải theo khuôn khổ cố định của một chủ nghĩa lỗi thời, lạc hậu từ thế kỷ 19 mà ngay tại Nga, cái nôi của nó, người ta nay cũng đã vứt sọt rác rồi! Cái khuôn khổ cố định này đã làm cho VN chậm tiến hàng mấy chục năm so với các nước trong khu vực.

- Những lời phát biểu của chủ tịch nhà nước CSVN Nguyễn Minh Triết tại Los Angeles trước một nhóm người Việt chọn lọc về ý nghĩa quê hương, tình tự dân tộc là ngụy biện và không chân thực.

Ông không có quyền đồng hóa đảng và nhà nước CS với Mẹ hiền Tổ quốc mà vòng tay luôn mở rộng. Mẹ hiền Tổ quốc này đã phải đứt ruột nhìn thấy hàng triệu đứa con đành bỏ quê hương ra vì không thể chịu nổi chế độ CS, và đang phải đứt ruột nhìn thấy hàng chục triệu đứa con khác hiện bị nhốt trong nhà tù vĩ đại là nước CHXHCNVN mà đảng CS là cai ngục với bàn tay sắt máu. Hàng ngàn người biểu tình rầm rộ chống phái đoàn của ông tại Dana Point không hề quên làng Mẹ hiền Tổ quốc mà chỉ chống báng nhóm tập tử chà đạp nghĩa đồng bào, tình tự dân tộc.

Ông còn kể lể: "Trên đường đến đây hôm nay, tôi thấy một số ít bà con người Việt tụ tập phản đối. Nói thật, tôi muốn xuống bắt tay họ, tôi muốn mời họ dự cuộc gặp hôm nay, để chúng ta cùng nói với nhau những lời chân thành, thẳng thắn. Đảng và Nhà nước VN không bao giờ thành kiến với những người có những trái biệt như vậy. Chúng tôi sẵn sàng lắng nghe, sẵn sàng đối thoại, mong tất cả đều có thiện tình, thiện ý là xây dựng đất nước VN thành một quốc gia vững mạnh, muốn tạo sự đoàn kết trong toàn dân tộc". Những gì đã và đang xảy ra trên đất nước 32 năm qua dưới chế độ toàn trị sắt máu, độc đảng chuyên chế, đàn áp đối lập, trừng trị dân oan đã chứng tỏ đây là một lời đái bôi, lừa gạt và càng làm rõ chân lý: "Đừng nghe những gì CS nói mà hãy nhìn những gì CS làm". Thật ra, chính lúc kể lể những điều trên và suốt chuyến Mỹ du, bản thân ông chủ tịch và đoàn tùy đầu có dám đối diện với cộng đồng hải ngoại vốn đang phần nộ cách chính đáng vì chính sách cai trị bất nhân bạo tàn và u mê thâm bại của Cộng sản; trái lại phái đoàn của ông luôn tìm cách lánh mặt bằng chui lòn cửa hậu, cất giấu "quốc kỳ" và chỉ gặp những Việt kiều thân cộng đã chọn lọc sẵn.

III- Tiếp đến, Khối 8406 chúng tôi kêu gọi đồng bào hải ngoại

- Tiếp tục thực hiện một cuộc quốc tế vận kiên trì, rộng rãi và hữu hiệu để các chính phủ và các tổ chức khắp năm châu luôn gắn kinh tế thương mại với tự do nhân quyền lúc bang giao với nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam. Vì hội nhập và phát triển về kinh tế bao giờ cũng song đôi với hội nhập và phát triển về chính trị. Xin đồng bào nhắc nhở các chính phủ và tổ chức quốc tế hãy luôn bám vào các cam kết và xem xét việc thực hiện các cam kết của nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam trong các hợp đồng thương mại cũng như trong các hiệp ước nhân quyền.

- Tiếp tục củng cố tình đoàn kết trong ngoài, mỗi liên minh dân tộc rộng rãi vừa được khẳng định cách hùng hồn và cảm động qua các cuộc biểu dương tinh thần dân chủ dưới nhiều hình thức nhân chuyến Mỹ du của phái đoàn Cộng sản. Xin tiếp tục về nước nhiều hơn nữa nhân cơ hội nhà cầm quyền CSVN hủy bỏ thị thực nhập cảnh cho đồng bào. Không phải để thực hiện việc đầu tư, vốn là một điều nguy hiểm trong cái chế độ có đường lối quản lý độc tài đảng trị, với luật lệ mù mờ, chông chéo, giải thích tùy tiện và thay đổi xoay xoạch, với những lãnh đạo địa phương hành xử như những ông trời con, với cả dàn cán bộ luôn tìm mọi cách chèn ép để làm tiền... Việc bỏ của chạy lấy người của các ông Trịnh Vĩnh Bình và Nguyễn Đình Hoan cùng với số doanh nhân khác từng về Việt Nam đầu tư là lời cảnh báo nghiêm trọng. Xin đồng bào hãy về mang theo sứ điệp dân chủ, để phá tan bức tường bưng bít thông tin của Cộng sản, góp phần phá vỡ bức tường của nhà ngục vĩ đại là nước CHXHCNVN.

Ngày 9-11-1989, bức tường Berlin bị phá vỡ vì bức tường thông tin bị sụp đổ, mà bức tường thông tin bị sụp đổ vì nhân dân hai miền Đông và Tây Đức qua lại với nhau. Việt Nam rồi cũng sẽ y như thế!

III- Cuối cùng, Khối 8406 chúng tôi kêu gọi nhà cầm quyền CSVN

- Bỏ ngay sự tin tưởng mù quáng vào bạo lực và lường gạt. Hai thứ này chỉ đem lại lợi ích nhất thời nhưng sẽ gây tai họa lớn lao do trừng phạt của công lý và lịch sử cho kẻ sử dụng chúng. Với thời đại toàn cầu hóa các giá trị nhân bản phổ quát, các tiêu chuẩn hành xử văn minh, các phương tiện truyền thông đại chúng, các lực lượng cổ xúy cho nhân quyền, nhà cầm quyền CSVN không thể hành xử như lũ côn đồ với nhân dân và như kẻ đối gạt với quốc tế.

Cuộc Mỹ du đầy sóng gió vừa qua là một bài học đáng suy nghĩ.

- Bỏ ngay đường lối trán áp các nhà đấu tranh cho dân chủ bằng cách tùy tiện bắt bớ, khoác lên họ tội danh tù hình sự sau những phiên tòa phi pháp, bản án bất công, rồi lếu láo tuyên bố với thế giới rằng Việt Nam không hề có tù chính trị, ngang nhiên vu cáo quốc tế xâm phạm "chủ quyền quốc gia", giữ họ như những con tin để chờ cơ hội mặc cả với quốc tế.

- Thành tâm đối thoại với các nhà dân chủ, chân tình lắng nghe nỗi khổ dân oan, quan tâm đến tiếng kêu trầm thống của người lao động, ghi vào lòng lời nhắc nhở của các lãnh đạo tinh thần... để khai mở cho dân tộc sinh lộ tự do, dân chủ, đa đảng, đa nguyên mà toàn dân khát mong và thời đại đòi hỏi.

Gởi đi từ Việt Nam 26-06-2007

Đại diện lâm thời Khối 8406

- Đỗ Nam Hải, Kỹ sư, Sài Gòn
- Trần Anh Kim, cựu sq, Thái Bình
- Phan Văn Lợi, linh mục, Huế.

Sinh hoạt đấu tranh tại Paris

Trong khi Cộng đồng người Việt tại Mỹ đang xuống đường khắp nơi để phản đối phái đoàn VC do ông Nguyễn Minh Triết dẫn đầu đến thăm Hoa Kỳ, thì tại Paris cũng đã có những sinh hoạt nhằm hỗ trợ tinh thần đồng hương bên kia Đại Tây Dương.

Bắt đầu là thứ bảy 23-06-2007, lúc 15g tại nhà thờ Saint-Hippolite, Paris quận 13, nhân buổi ra mắt đảng Thăng Tiến Việt Nam qua ông Nguyễn Ngọc Hùng đến từ Đức, ông Nguyễn Học Tập từ Ý và ông Chu Chi Nam tại Pháp. Mở đầu chương trình, sau phần nghi lễ chào cờ mặc niệm, ông Nguyễn Phúc Tùng chủ tịch Văn phòng liên lạc các hội đoàn tại Pháp đã thay mặt Cộng đồng chào đón sự có mặt của đại diện Đảng Thăng Tiến đến Paris, và ông cũng tường trình sơ khởi về các sinh hoạt đấu tranh tại Hoa Kỳ nhằm phản đối chuyến đi của phái đoàn VC tại New York, Washington, California... Kế tiếp là phần nói chuyện qua các đề tài: "Cuộc cách mạng dân chủ và những điều kiện cần thiết" do ông Nguyễn Ngọc Hùng trình bày, "Con người trong Hiến pháp nhân bản" do ông Nguyễn Học Tập và "Đảng Thăng Tiến trong cuộc cách mạng dân chủ" do ông Chu Chi Nam. Sau mỗi đề tài là phần trao đổi giữa quan khách tham dự cùng diễn giả.

Sang Chủ Nhật 24-06-2007, một buổi thông tin triển lãm do cơ sở Việt Tân Paris đứng ra tổ chức ngay trước siêu thị Paris Store quận 13. Ngoài những hình ảnh về các sinh hoạt đấu tranh trong nước, còn có những hình ảnh tin tức liên quan đến sinh hoạt tại hải ngoại vừa qua như những buổi

gặp gỡ với Chính giới Hoa Kỳ và Úc châu... đặc biệt là các hình ảnh biểu tình phản đối phái đoàn VC Nguyễn

WTO và ngay sau khi được hưởng qui chế thương mại vĩnh viễn của Hoa kỳ là phản bội lại cộng đồng

ĐẢNG DÂN CHỦ VIỆT NAM XXI TUYÊN * BỐ

nhân kết thúc chuyến thăm Hoa Kỳ của chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết

23-06-2007

Minh Triết đang có mặt tại Mỹ!

Chuyến công du của Chủ tịch nước CHXHCN Việt Nam tại Hoa Kỳ từ ngày 18 đến ngày 23 tháng 6 năm 2007 đã ký kết được một số thương ước đáng khen ngợi, nhưng không thành công ở lĩnh vực ngoại giao của một nguyên thủ quốc gia. Tổng thống và Quốc hội Hoa kỳ đã đề cập chính thức vấn đề tự do, dân chủ và nhân quyền ở Việt Nam và khuyến cáo Chủ tịch nước Việt Nam trong các cuộc hội đàm và họp báo vừa qua.

Không có Tuyên bố chung sau cuộc gặp gỡ cấp nguyên thủ quốc gia là điều trái với thông lệ ngoại giao quốc tế. Điều này có thể hiểu do còn nhiều bất đồng trong quan hệ Việt Mỹ. Rõ nhất là việc Nhà nước Việt Nam đã không tôn trọng dân chủ, nhân quyền của người Việt Nam, những điều khoản quy định trong các Công ước quốc tế về quyền làm người mà Việt Nam đã ký kết. Hoa Kỳ và thế giới xem các nhà dân chủ ôn hòa là những người "bất đồng chính kiến" trong khi nhà nước Việt Nam xem đó là thành phần "tội phạm".

Vấn đề này cũng đã thể hiện qua sự lên án của nhân loại đối với các chế độ cộng sản, hơn 100 triệu sinh mạng trên thế giới đã ngã gục do chủ nghĩa cộng sản gây ra, trong đó có chế độ cộng sản Việt Nam.

Việc chính quyền cộng sản qui chụp, đàn áp, bắt bớ giam cầm nhiều nhà dân chủ, bất đồng chính kiến tại Việt Nam ngay sau hội nghị APEC 2006, ngay sau khi gia nhập

quốc tế trong đó có Hoa Kỳ.

Trước thực tế nêu trên, Đảng Dân chủ Việt Nam XXI nay ra tuyên bố:

1- Việc Chủ tịch Nhà nước CHXHCN Việt Nam Nguyễn Minh Triết đến Hoa Kỳ trong chuyến công du lịch sử đã không được Hoa Kỳ tiếp đón trọng thể theo thủ tục nghi lễ ngoại giao ở cấp nguyên thủ quốc gia mà còn bị kiêu bào biểu tình lên án liên tục vì những vi phạm nhân quyền của Nhà cầm quyền Việt Nam là một đáng tiếc. Do đó, một lần nữa, chúng tôi yêu cầu Nhà nước Việt Nam đứng đầu là Chủ tịch nước hãy tôn trọng nhân quyền và thả ngay không điều kiện những người bất đồng chính kiến, các nhà dân chủ, tôn giáo, thành viên của các chính đảng đang bị giam cầm tại Việt Nam.

2- Bang giao mật thiết với Hoa Kỳ là đúng, trở thành đối tác thương mại với Hoa Kỳ là tốt. Đảng Dân Chủ XXI hoan nghênh Nhà nước Việt Nam trong chiều hướng đó. Thế nhưng muốn có quan hệ bền vững với Hoa Kỳ thì Nhà nước Việt Nam phải tôn trọng nhân quyền và các quyền tự do dân chủ của nhân dân Việt Nam. Đó là quyền tự do ngôn luận, tự do tôn giáo, tự do lập hội, bầu cử tự do và công bằng.

3- Kinh tế không thể tách rời chính trị, đã cải tổ sửa sai kinh tế thì hãy cải tổ sửa sai chính trị. Những thành quả kinh tế của Việt Nam vừa qua và hiện nay thực chất do chính công sức của nhân dân Việt Nam làm ra. Để nền kinh tế đó phát triển

được bền vững, chúng tôi kêu gọi Nhà nước Việt Nam hãy đẩy lùi ngay quốc nạn tham nhũng. Giải pháp đẩy lùi quốc nạn tham nhũng hữu hiệu nhất cũng là: tự pháp độc lập, tự do báo chí, tự do lập hội, bầu cử tự do và công bằng. Ngoài ra, không có cách nào khác hữu hiệu hơn.

4- Tại New York, Chủ tịch Nguyễn Minh Triết tuyên bố: "Bất đồng chính kiến là chuyện bình thường... Ở Việt Nam hoàn toàn không có chuyện bất bố và xét xử vì lý do bất đồng chính kiến." Nói thế có nghĩa là Nhà nước Việt Nam đã chấp nhận đa nguyên và tôn trọng quyền tự do ngôn luận? Đã chấp nhận đa nguyên thì việc công nhận các chính đảng được tự do hoạt động tại Việt Nam phải là lẽ đương nhiên. Hơn nữa, không có điều luật nào của Việt Nam cấm đa đảng. Do đó, chúng tôi yêu cầu Nhà nước Việt Nam hãy ngưng ngay mọi sự đàn áp hay ngăn chặn các chính đảng ôn hòa hoạt động tại Việt Nam.

5- Cũng tại New York, Chủ tịch Nguyễn Minh Triết lý giải về chế độ độc đảng của Nhà nước Việt Nam: "**Rõ ràng, do điều kiện lịch sử, đặc điểm của từng nước mà dân ở đó họ chấp nhận.**" Đây cũng rõ ràng là ngụy biện. Chúng tôi nhắc nhở Nhà nước Việt Nam về chủ trương độc đảng: Đó là chủ trương chống lại pháp lý, đạo lý, là chủ trương gây tội ác, vi phạm nhân quyền. Nhà nước Việt Nam không nên tiếp tục ngụy biện hay quanh co về sự sai phạm hiển nhiên đó. Chúng tôi kêu gọi nhân dân trong và ngoài nước, và cộng đồng quốc tế hãy hỗ trợ mạnh mẽ cho tiến trình dân chủ hóa Việt Nam.

6- Chúng tôi kêu gọi đoàn kết dân tộc, và **đoàn kết trên nguyên tắc dân chủ, bình đẳng.** Đất nước chúng ta đang cần các chính đảng, các nhà trí thức trong và ngoài nước ngồi lại với nhau để bàn thảo một mô hình mới cho Việt Nam, không nên chần chờ thêm nữa. Và, đảng Cộng sản hãy là đảng đồng thuận trong công cuộc cấp thiết này.

Làm tại Hà Nội ngày 23 tháng 6 năm 2007

*TM. Đảng Dân chủ V Nam XXI
Tổng Thư ký
GS. HOÀNG MINH CHÍNH*

là ngoài vấn đề giao thương kinh tế, còn tồn đọng nhiều bất đồng giữa hai bên trên lĩnh vực chính trị, tức vấn đề nhân quyền và dân chủ tại Việt Nam.

TỔ CHỨC QUÊ MẸ

đề xuất

Hoa Kỳ hậu thuẫn cấp thiết cho tiến trình Dân chủ hóa Việt Nam

Thông cáo Báo chí * Paris 27-06-2007

PARIS, ngày 27-6-2007 (Quê Mẹ)
- Được Hội đồng An ninh Quốc gia mời tham khảo về cuộc hội kiến vừa qua giữa Tổng thống Hoa Kỳ George W. Bush và Chủ tịch CHXHCNVN Nguyễn Minh Triết, Tổ chức Quê Mẹ : Hành động cho Dân chủ Việt Nam và Ủy ban Bảo vệ Quyền làm Người Việt Nam đã cử bà Ý Lan Penelope Faulkner, Phó Chủ tịch, sang thủ đô Hoa Thịnh Đốn tham dự tại Tòa Bạch Ốc hôm nay thứ tư 27-6-2007.

Phía Hội đồng An Ninh Quốc gia gồm có ông Đại sứ Mike Kozak, Đặc trách Dân chủ, Nhân quyền và liên hệ các Tổ chức Quốc tế, ông Dennis Wilder, Giám đốc Đông Á Sự vụ, và bà Patricia Davis, Giám đốc Văn phòng Dân chủ và Nhân quyền. Phía khách mời gồm có Tổ chức Ấn Xá Quốc tế, Tổ chức Theo dõi Nhân quyền Hoa Kỳ, một số các Tổ chức Nhân quyền và Dân chủ của người Việt tại Hoa Kỳ. Tổ chức người Việt ngoài Hoa Kỳ là Quê Mẹ : Hành động cho Dân chủ Việt Nam và Ủy ban Bảo vệ Quyền làm Người Việt Nam.

Cuộc tham khảo diễn ra trên một tiếng đồng hồ trong sự cởi mở, đối thoại. Tinh thần chung của cuộc tham khảo cho thấy ý lực của Tổng thống Bush và Chính phủ Hoa Kỳ thực tâm hậu thuẫn cho tiến trình Dân chủ tại Việt Nam. Một số nội dung trình bày về chuyến đi của Phái đoàn Hà Nội do Chủ tịch Nguyễn Minh Triết cầm đầu được yêu cầu không tiết lộ. Nhưng nói chung là cuộc trao đổi một tiếng đồng hồ giữa Tổng thống Bush và ông Triết đặt nặng khía cạnh nhân quyền và dân chủ tại Việt Nam.

Sự kiện nổi bật là không có thông cáo chung giữa hai bên, như thường lệ xảy ra trong ngoại giao khi Tổng thống Hoa Kỳ tiếp khách cấp cao nước ngoài. Điều này có thể xác tín,

Tổ chức Quê Mẹ : Hành động cho Dân chủ Việt Nam và Ủy ban Bảo vệ Quyền làm Người Việt Nam hoan nghênh sự quan tâm đến tình trạng nhân quyền và dân chủ Việt Nam của Chính phủ Hoa Kỳ thông qua những cuộc gặp gỡ các cá nhân và đoàn thể đấu tranh của người Việt dân tộc trước và sau khi Tổng thống Hoa Kỳ tiếp Chủ tịch Nguyễn Minh Triết. Tuy nhiên, Tổ chức Quê Mẹ : Hành động cho Dân chủ Việt Nam và Ủy ban Bảo vệ Quyền làm Người Việt Nam kỳ vọng những cuộc gặp gỡ và trao đổi này là bước đầu dẫn tới sự hậu thuẫn cụ thể và cấp thiết cho tiến trình dân chủ hóa Việt Nam của Chính phủ Hoa Kỳ.

Tại cuộc tham khảo hôm nay ở Tòa Bạch Ốc, bà Ý Lan đã ngõ lời tán thán những hành xử và tuyên bố gần đây của Tổng thống Bush hậu thuẫn cho dân chủ Việt Nam. Vì đây là niềm khích lệ lớn cho những nhà đấu tranh cho nhân quyền và dân chủ Việt Nam trong và ngoài nước.

Tuy nhiên, bà nói, Hoa Kỳ cần tiến xa hơn nữa trong sự hậu thuẫn cho tiến trình dân chủ hóa Việt Nam. Lên tiếng phản đối những cuộc bất bố và xử án bất công các nhà dân chủ là quan trọng, nhưng chưa đủ. Vì rằng sự trạng vừa qua chỉ là phần nổi của một thực tế chưa được đánh giá đúng mức. Hoa Kỳ cần quan tâm đến các lực lượng tôn giáo là cơ sở chính yếu của các phong trào dân chủ trong nước. Với lực lượng quần chúng đông đảo, các tôn giáo là tiếng nói chính yếu của các xã hội dân sự còn tồn tại trong một thể chế độc tài và độc đảng. Điển hình là Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất đã từ 32 năm qua kiên trì trong công cuộc vận động cho tự do tôn giáo, nhân quyền và dân chủ. Những lời tuyên bố cũng như hành động bất khuất của nhệ vị

lãnh đạo Thích Huyền Quang và Thích Quảng Độ đã thành nguồn cảm hứng cho thế hệ những nhà dân chủ trẻ, khích lệ họ công khai lên tiếng và thẳng lướt sợ hãi.

Dù sống trong tù đầy và quản chế, nhưng Tuyên cáo năm 1993 của Đại lão Hòa thượng Thích Huyền Quang đã đưa tiếng nói của tôn giáo thành yêu sách cứu nguy con người khi ngài đòi hỏi bỏ điều 4 trên Hiến pháp, bầu cử lại Quốc hội với sự tham dự của mọi thành phần dân tộc và dưới sự giám sát của LHQ, cũng như đề xuất tiến hành một Nhà nước đa nguyên, đa đảng. Đầu năm 2001, Đại lão Hòa thượng Thích Quảng Độ công bố Lời Kêu gọi cho Dân chủ Việt Nam với một chương trình chính trị 8 điểm. Lời kêu gọi của Hòa thượng đã được trên ba trăm nghìn chữ ký đủ mọi giới người Việt hậu thuẫn, và hàng trăm đại biểu Quốc hội Hoa Kỳ, nhân sĩ quốc tế cũng như đại biểu Quốc hội Châu Âu ký tên ủng hộ.

Bà Ý Lan cũng trích lời Cựu Ngoại trưởng Hoa Kỳ Madeleine Albright viết trong sách "The Mighty and the Almighty" (Những Kẻ mạnh và Đấng Tối cao) phê bình Hoa Kỳ thường xem nhẹ vai trò tôn giáo nên mắc phải sai lầm trong quá khứ : "Chiến tranh Việt Nam vốn là cuộc tranh chấp giữa một ý thức hệ chính trị với chủ nghĩa quốc gia, nhưng trong đó còn có vai trò tôn giáo. Ngay lúc khởi đầu mục tiêu chống Cộng đã bị suy yếu / phá hoại vì chính quyền Saigon đàn áp Phật giáo, mà Phật giáo là cơ sở không cộng sản lớn nhất tại Việt Nam. (...) Sự kiện đó đã khiến cho chúng ta không thu phục được trái tim và lòng người dân Việt. (...) Khiến cho sau này khi Hoa Kỳ rút đi đã gây ra thảm nạn cho hàng triệu người vượt biển và sợ người chồng chất thành núi". Cho nên, ngày nay, Tổng thống Bush cần "thu phục trái tim và lòng người dân Việt" trong việc hậu thuẫn các phong trào dân chủ Việt Nam.

Bà Ý Lan nhấn mạnh rằng : "Chúng tôi tin tưởng cuộc hậu thuẫn của Tổng thống Bush cho tự do tôn giáo nói chung, và cho phong trào Phật giáo nói riêng, sẽ có một tác động sâu rộng trong thế giới. Nhất là đứng trước nạn khủng bố quốc tế, thì nền tín ngưỡng khoan dung và hòa bình như Phật giáo đóng một vai trò trọng yếu cho sự ổn định và hòa ái trong vùng Châu Á Thái Bình dương. Đến như Trung hoa Cộng sản cũng đã nhận ra tiềm lực Phật giáo như một lực lượng chủ đạo khi lần đầu tiên, sau 47 năm cộng sản hóa, Bắc Kinh cho tổ chức Diễn đàn Phật giáo

Thế giới lần thứ nhất vào ngày 13-4-2006".

Bà cũng nhận định : "Tiến trình Dân chủ hóa Việt Nam cần hai yếu tố cơ bản : một là lực lượng đấu tranh thực hữu trong nước ; hai là sự hậu thuẫn của Hoa Kỳ gây sức ép cho công cuộc cải tổ chính trị. Trong tiến trình này, thời gian là chủ yếu. Các nhà phân tích Tây phương quan niệm dân chủ sẽ từ từ chuyển biến trong những thập kỷ tới, nhờ các quan hệ quốc tế trên lĩnh vực kinh tế. Nhận định này có thể đúng. Nhưng với người Việt ở trong hay ngoài nước thì không nghĩ như thế, họ cho rằng luận điểm dân chủ tiệm tiến này quá chậm. Người Việt nào cũng muốn thấy dân chủ xảy ra trong đời họ, để gia đình và con cái họ cùng được hưởng. Chính vì vậy mà các nhà dân chủ trong nước đang nhiệt thành đóng góp phần họ. Và họ cần thiết sự hậu thuẫn của Hoa Kỳ để đẩy nhanh tiến trình dân chủ hầu biến niềm hy vọng và ước mơ của họ thành hiện thực".

Bà nhận xét : "Trong cuộc chạy đua với thời gian này, chúng ta đã mất đi một năm. Vì tháng 5 năm 2006, tôi đã cùng với Chủ tịch của tổ chức chúng tôi, ông Võ Văn Ái, đến Tòa Bạch Ốc hội kiến ông Elliot Abrams, Phụ tá Tổng thống và Cố vấn An Ninh Quốc Gia Đặc Trách Chiến Lược Toàn cầu. Vào thời điểm ấy, chuyện chưa hề thấy tại Việt Nam là những đòi hỏi dân chủ được mở nở công khai. Hẳn Đại sứ Kozac còn nhớ cuộc hội kiến ấy, ông Võ Văn Ái đã dự báo là sự kiện lúc bấy giờ không biểu hiện ý lực đổi thay chính trị của nhà nước Việt Nam. Ông Ái đã nói : "Việt Nam chưa đích thực thẳng tiến dân chủ đâu, họ chỉ sử dụng những phong trào này như màn khói của một ván bài liều lĩnh nhằm được Hoa Kỳ hậu thuẫn cho Việt Nam bước vào cộng đồng thế giới". Ông Ái cũng đã dự báo là "Hà Nội sẽ thẳng tay đàn áp những ai đòi hỏi dân chủ, một khi Hoa Kỳ xong việc giúp cho Việt Nam đạt các mục tiêu nhắm đến, như được làm thành viên Tổ chức Thương mại Thế giới (WTO), được Quy chế thương mại bình thường vĩnh viễn (PNTR), và được rút tên ra khỏi danh sách các quốc gia đàn áp tôn giáo cần đặc biệt quan tâm (CPC)".

Tại cuộc tham khảo hôm nay, 27-6-2007, bà Ý Lan cũng đã trao 3 trang nhận định tóm gọn quan điểm trên đây của tổ chức Quê Mẹ và Ủy ban Bảo vệ Quyền làm Người Việt Nam, và kết thúc bằng 4 yêu cầu gửi đến Tổng thống Bush và Chính phủ Hoa Kỳ :

1. Đặt Việt Nam vào lại trong danh sách các quốc gia đàn áp tôn giáo cần đặc biệt quan tâm (CPC) theo như đề xuất của Ủy hội Hoa Kỳ Bảo vệ Tự do tôn giáo trên Thế giới, để gây sức ép cho Việt Nam cải tổ chính trị và bảo đảm quyền tự do tôn giáo;

2. Thúc đẩy Việt Nam phục hồi quyền sinh hoạt pháp lý của Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất cũng như cho tất cả các tổ chức tôn giáo chưa được thừa nhận. Nếu Hoa Kỳ thành công sẽ là bước đầu cho sự xuất hiện các xã hội dân sự, để tiến tới việc tôn trọng các quyền tự do cơ bản, như tự do lập hội, tự do hội họp, tự do ngôn luận, tự do báo chí;

3. Hậu thuẫn cho mọi sáng kiến kết hợp các nhà dân chủ trong nước, như Lời Kêu gọi cho Dân chủ Việt Nam của Đại lão Hòa thượng Thích Quảng Độ là một. Lời Kêu gọi này bao gồm 8 điểm chuyển hóa là một đề xuất cụ thể nhằm thẳng tiến dân chủ và kết hợp mọi gia đình chính trị và tôn giáo.

4. Công khai kêu gọi trả tự do cho Đức Tăng thống Thích Huyền Quang và Hòa thượng Thích Quảng Độ hiện đang bị quản chế sau 26 năm bị giam giữ, lưu đây chỉ vì hai ngài biểu tỏ ôn hòa cho tự do tôn giáo, nhân quyền và dân chủ.

CSVN bắt sinh viên Đặng Hùng vì giúp dân oan, đòi dân chủ

Bản tin ngày 17-06-2007 của Đảng Vi Dân cho biết: CSVN tiếp tục đàn áp Đảng Vi Dân, bắt giữ Sinh viên ĐẶNG HÙNG. Bản tin viết (tóm lược): "Tiếp theo sau cuộc bắt giữ Ký giả Trương Minh Đức, nhà cầm quyền CSVN đã bắt giam một thành viên khác của ĐVD là Sv Đặng Hùng. Sinh viên Đặng Hùng sinh năm 1981, cư trú tại Thị xã Hải Phòng. Theo thông tin nhận được từ VN, anh bị công an TP. Sài Gòn bắt ngày 17-05-2007 tại khu công nghiệp tỉnh Bình Dương. Đến nay, nhà cầm quyền VN không thông báo với gia đình sinh viên Đặng Hùng về lý do, tình trạng và nơi anh bị giam giữ.

Sv Đặng Hùng là một thanh niên có tư cách và đạo đức. Anh theo đạo Phật, ăn chay trường và là người rất hoà nhã. Sinh viên Đặng Hùng là người đại diện phân phố Tập san Hoa-Mai ở miền Bắc VN. Anh đã tích cực trợ giúp cho nhiều đồng bào dân oan (từ Bắc chí Nam) khiếu kiện, và làm đơn tố cáo tình trạng tham nhũng, bất công. Sinh viên Đặng Hùng đồng thời đã tạo điều kiện để nhiều bà con dân oan lên tiếng đấu tranh cho quyền lợi của những người bị chèn ép, bóc lột trong chương trình phát thanh của đài Radio Hoa-Mai.

Sv Đặng Hùng là tác giả một số bài

viết đăng tải trên Tập san Hoa-Mai với bút danh Thanh Hùng. Kể từ đầu năm 2007, anh cũng đã lên tiếng khẳng định chính nghĩa của phong trào đấu tranh đòi lập ôn hoà trong chương trình Việt ngữ của các đài quốc tế như VOA, Chân Trời Mới, v.v... Các bài viết và phát biểu của Sinh viên Đặng Hùng xoay quanh vấn đề dân oan, công

viên (Trần Mạnh Cường và Lê Ngọc Hoàn đặc cử. Trần Minh Cẩm, tức Thiện Cẩm, rút đài, có lẽ vì tuổi cao, không còn đặc dụng, và cũng để chứng tỏ có... bầu cử tự do, dân chủ; nói khác, chỉ được sử dụng như viên gạch lót đường cho chế độ cộng sản!)

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VENEZUELA làm chính trị

Huyền Giao

nhân, tuổi trẻ, bầu cử...

"Tôi tin có một Hội Thánh duy nhất, thánh thiện, công giáo và tông truyền."

Dù thời nào và ở đâu, dù trước hay sau Công Đồng Vaticano II, giáo lý và giáo luật vẫn được giảng dạy và áp dụng cho mọi tín hữu trong giáo hội, nhất là các "bậc thầy giảng dạy." Một hành động không thể bị kết án ở nơi này nhưng được tán dương, cổ võ ở nơi khác với lý do... truyền thống, văn hóa, hoàn cảnh khác biệt...

Hội Đồng Giám Mục Việt Nam (HDGMVN), cơ quan lãnh đạo của giáo hội công giáo Việt Nam, áp dụng khoản giáo luật "cấm giáo sĩ làm chính trị," tự bịt miệng mình trước những chính sách, đường lối hại nước, hại dân của đảng cộng sản và nhà nước Việt Nam, nhằm tạo điều kiện thuận lợi cho Tin Mừng thâm thấu vào... tìm những người cộng sản Việt Nam! Tin Mừng, Lời Chúa là cho tất cả mọi người, không trừ một ai, cộng sản và không cộng sản! Đúng lắm!

Do đó, trong cuộc bầu cử Quốc Hội khoá XII tháng 05 năm 2007 vừa qua và quốc hội các khoá trước, HDGMVN, giáo sĩ đã khuyến dạy giáo dân đi đông, bầu đúng người đảng muốn, mặc dầu ai cũng biết bầu cử cộng sản là một trò hề bị bợm: đảng cử, dân bầu! Lần này có hai linh mục đặc cử trong số ba người được Mặt Trận Tổ Quốc (Cộng Sản) mời chọn làm ứng cử

Nhưng tuần trước ở Châu Mỹ La Tinh, Hội Đồng Giám Mục Venezuela lại họp báo, ra tuyên cáo ủng hộ những người "tuổi trẻ đang tranh đấu cho Venezuela, cho tự do, cho việc tôn trọng những quyền hiến định của người dân Venezuela."

Tổng Giám Mục Roberto Luckert, phó chủ tịch HDGM Venezuela tuyên bố về cuộc bầu cử quốc hội sắp diễn ra ở Venezuela: "Thật là khôi hài khi phí phạm thời gian và tiền bạc để đi bầu khi chúng ta đã biết chắc kết quả sẽ diễn ra như thế nào. Dân chúng chẳng còn tin tưởng gì vào cuộc bầu cử này. Sự thất vọng của chúng ta chỉ ngày một dâng cao."

Venezuela là quốc gia bắt đầu đi theo con đường cộng sản. Ông Tổng Thống nước này, Hugo Chavez, học đòi thực thi chính sách cai trị của cộng sản từ ba năm qua, và định cách củng cố quyền lực qua cuộc bầu cử sắp tới theo đúng sách vở xã hội chủ nghĩa: đảng chọn, dân bầu!

Giáo hội Venezuela là một thành phần của Giáo Hội Hoàn Vũ. HDGM Venezuela chắc chắn phải thông hiểu "giáo luật" liên quan đến việc "cấm giáo sĩ làm chính trị." Thế sao họ lại giải thích và hành xử giáo luật khác HDGMVN?

Ngày 21-06-2007, khi tiếp xúc với sáu nhà lập pháp Hạ Viện Hoa Kỳ, Nguyễn Minh Triết, chủ tịch nhà nước CHXHCNVN, đã trả lời câu hỏi về nhân quyền ở Việt Nam và việc bắt giữ linh mục Nguyễn

Văn Lý, theo lời tiết lộ của dân biểu Ed Royce thuộc đảng Cộng Hòa, như sau: "Hành động của chính quyền (Việt Nam) được sự ủng hộ của Giáo Hội Công Giáo (Việt Nam)." Khi được hỏi thêm để làm sáng tỏ vấn đề, Nguyễn Minh Triết cho biết "chưa có giám mục nào lên tiếng phản đối cả." (Theo H.N.V., nhật báo Người Việt, 21-06-2007).

Thực hư ra sao? Cộng sản Việt Nam quen thói giải thích "nhân dân ta im lặng là đồng ý, tán thành." Nếu có ai chống đối thì "đó chỉ là những cá nhân, phần tử phản động, phản quốc, nghe lời xúi giục của bọn đế quốc tư bản Mỹ Ngụy" ...

Có thể HDGMVN trước nay vì nhát sợ công an, bạo quyền nên phải giữ thái độ im lặng, câu nguyện mà không dám lên tiếng. Nhưng với lời tuyên bố của Nguyễn Minh Triết trước công luận thì nhát sợ không còn là vấn đề quan trọng nữa. Đây là một sự tố cáo, một thách thức đối với Giáo Hội Công Giáo VN từ miệng một ông chủ tịch nước cộng sản trong chuyến công du với các đại diện dân cử một cường quốc dân chủ đang lên tiếng cho nhân quyền ở Việt Nam! Số phận của hàng thân, của "cộng tác viên" luôn luôn là như vậy... "Ông chủ" có thể trở mặt tố cáo bất cứ lúc nào... Phải chăng đảng và nước cộng sản Việt Nam bắt đầu chiến dịch tố cáo các "cộng tác viên", ra tay trước để dằn mặt, răn đe hầu tránh bất lợi cho mình?

Thanh danh của giáo hội Việt Nam, uy tín của HDGMVN đang bị CSVN đặt trong tình trạng "chỉ mảnh treo chuông." Thái độ im lặng tiếp tục sẽ được hiểu là đồng ý, chấp nhận, tán thành, hỗ trợ, a dua... Đã tới lúc mà sự bình an và phúc lợi cá nhân không thể được xem là quan trọng, cần thiết hơn danh dự, uy tín của tập thể, nhất là đối với một giáo hội có truyền thống từ vì đạo...

Cho đến nay, từ lúc linh mục Nguyễn Văn Lý bị áp giải quản chế ở nhà thờ Bền Củi tỉnh Thừa Thiên (24-02-2007), đến lúc bị bịt miệng ở tòa án Việt Cộng (30-03-2007) và kết án tù đày, trong thời gian hơn bốn tháng qua HDGMVN chẳng những không lên tiếng phản đối

hành động áp bức, vi phạm nhân quyền của CSVN mà nhiều đảng bậc còn công khai kết án linh mục Nguyễn Văn Lý “làm chánh tri,” “không vâng lời bề trên,” “có cuộc sống nghịch lý”... (Hồng y Phạm Minh Mẫn, giám mục Nguyễn Văn Hòa, giám mục Mai Thanh Lương, linh mục hạt trưởng Quảng trị Nguyễn Vinh Gioang...) Thái độ và hành động này đã nói lên điều gì, có liên hệ nào đến lời tuyên bố của Nguyễn Minh Triết không?

Đã quá trễ nhưng còn hơn là không hành động gì hết. HĐGMVN cần phải lên tiếng. Tư cách và khả năng của những người lãnh đạo giáo hội cần phải được thể hiện lúc này, nếu có và còn. Sự kiên nhẫn và lòng khoan dung của giáo dân, dù bao la, cũng có giới hạn. Im lặng trong lúc này là chứng tỏ lời phát biểu của Nguyễn Minh Triết với các dân biểu Hoa Kỳ về việc bắt giữ linh mục Nguyễn Văn Lý là đúng: Hành động của người cầm quyền Việt Nam được sự ủng hộ của Giáo Hội Công Giáo Việt Nam!

Bất cứ chế độ độc tài toàn trị nào cũng muốn “bịt miệng” người dân để thủ tóm quyền hành trong tay. Có kẻ theo, có người chống. Theo được gì và chống có lợi ích gì? Người theo thì bản thân an bình, được phúc lợi. Người chống phải đem mạng sống mình hy sinh cho phúc lợi người khác. Đời sống là một sự chọn lựa, vì mình hay vì người khác. Thế thôi.

“Quốc gia hưng vong, thất phu hữu trách.” Ai cũng biết và hiểu rõ câu này. Sao những người “lãnh đạo tinh thần” lại tự cho mình đặc quyền... miễn trừ trách nhiệm đối với quốc gia? Nếu ai cũng noi gương, bắt chước, hành động “khôn ngoan” theo những “bậc thầy giảng dạy” thì đất nước và xã hội con người nói chung sẽ ra sao?

Bài trích dưới đây đã nói lên thái độ và hành động của các bậc thầy giảng dạy, tức HĐGM Venezuela, về một cuộc tranh đấu cho quyền tự do hiến định của người dân. Họ có làm chính trị hay không? Đúng hay sai với giáo luật? Hay tròn méo đều do cái lưỡi mà ra? Mỗi người chúng ta hãy tự trả lời...

Phó Chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Venezuela tố cáo trò hề bầu cử tại nước này (VietCatholicNews 20/06/2007).

Trong cuộc họp báo diễn ra hôm 19/6/2006, Đức Tổng Giám Mục Roberto Luckert, phó chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Venezuela lên tiếng cho rằng những hành động gần đây của chính quyền Hugo Chávez như đóng cửa hệ thống truyền thanh và truyền hình Caracas đã khiến cho có thêm nhiều người dân Venezuela tinh mộng và không còn chút niềm tin gì vào tiến trình bầu cử sắp diễn ra.

“Dân chúng đã đánh mất hy vọng và lòng khao khát muốn được đi bầu”. Ngài chế giễu: “Thật là khôi hài khi phí phạm thời gian và tiền bạc để đi bầu khi chúng ta đã biết chắc kết quả sẽ diễn ra như thế nào. Dân chúng chẳng còn tin tưởng gì vào cuộc bầu cử này. Sự thất vọng của chúng ta chỉ ngày một dâng cao.”

Trong dịp này, Đức Tổng Giám Mục cũng bày tỏ sự ủng hộ của cá nhân ngài cũng như của Hội Đồng

Giám Mục Venezuela trước cuộc biểu tình đòi dân chủ của sinh viên. Theo Đức Cha Luckert, các sinh viên “đang xuống đường để bảo vệ quyền hiến định của họ”. Ngài cho rằng những cuộc biểu tình phản đối này là “dưỡng khí cho tuổi trẻ” sau nhiều năm dài phải đối diện với những vấn nạn quốc gia.

“Tuổi trẻ đang tranh đấu cho Venezuela, cho tự do, cho việc tôn trọng những quyền hiến định của người dân Venezuela.”

Theo Đức Tổng Giám Mục Luckert, việc Hugo Chávez đe dọa quyền tự trị đại học chỉ là hệ quả tất yếu của việc chống lại bất cứ những ai dám có ý kiến khác với chính sách xã hội chủ nghĩa của Chávez, một chính sách mà ngài mô tả là “độc tài quân phiệt”. “Họ muốn đẩy đất nước này xuống biển bất hạnh của Cuba, nơi chẳng có các đại học tự trị cũng như chẳng có quyền tự do phát biểu ý kiến.”

Đức Cha Luckert cảnh cáo rằng quyết định tùy tiện đóng cửa đài phát thanh và phát hình Caracas làm cho người ta lo ngại rằng y cũng sẽ hành động tương tự như vậy với bất cứ cơ chế nào trong xã hội.

1706 - YẾM TRỢ CA

Nhạc và lời: Bảo Khánh

*Kỷ niệm Đệ Nhất Chu Niên của Khối 1706
(Khối Yểm Trợ Tự Do Dân Chủ Cho Việt Nam).
Kính tặng tất cả những Chiến Sĩ Dân Chủ Hòa Bình!!!*

Đây những trái tim thắm nồng máu Việt
Mơ ước Tự Do, khao khát Nhân quyền
Ngưng phục tám gương đối kháng bạo quyền
Yểm Trợ một lòng, Góp Sức một tay.

* 1706 ! Khối Yểm Trợ Tự Do Dân Chủ Việt Nam
Xin góp bàn tay, nguyện trái tâm lòng !
Hương về quê hương dẹp tan Thuyết Cộng
Quyết vì Sự Nghiệp Dân Chủ Hóa Việt Nam.

Quê hương khổ đau muôn ngàn trại tù
Tuổi trẻ vùng lên nổi bước Tiên Rồng
Chẳng sợ hiểm nguy tiến bước không ngừng
Sydney nguyện làm kiên dũng hậu phương.

* 1706 ! Khối Yểm Trợ Tự Do Dân Chủ Việt Nam
Xin góp bàn tay, nguyện trái tâm lòng
Hương về quê hương dẹp tan Thuyết Cộng
Quyết vì Sự Nghiệp Dân Chủ Hóa Việt Nam.

Dân ta nhất tâm trời đất quyết cường
Bất chấp nhận tù giam, quyết chí kiên cường
Hành diện biết bao chiến sĩ hòa bình
Quốc nội, hải ngoại liên kết cùng nhau.

* 1706 ! Khối Yểm Trợ Tự Do dân Chủ Việt nam
Xin góp bàn tay, nguyện trái tâm lòng
Hương về quê hương dẹp tan Thuyết Cộng
Quyết vì Sự Nghiệp Dân Chủ Hóa Việt Nam.

1706 ! Quyết vì Sự Nghiệp Dân Chủ Hóa Việt Nam !!!!!

NỖI NHỤC QUỐC THỂ

Trịnh Ngọc Anh (ĐVD)

Đặng Tự Do

Kể từ ngày 18-6-2007, ông Nguyễn Minh Triết sẽ công du Hoa Kỳ với tư cách đại diện cho nước CHXHCNVN. Là vị nguyên thủ quốc gia, đứng ra chuyến công du của ông phải được đón tiếp nồng hậu với chuỗi chương trình đầy vui tươi, lợi ích và ý nghĩa. Thực tế hoàn toàn ngược lại! Nỗi Nhục Quốc Thể đã tràn lan trước ngày ông lên đường. Tại sao?

Đầu tiên, chỉ vì ông không phải là người được nhân dân tín nhiệm bầu lên. Chức vụ hiện nay của ông Triết là nhiệm vụ do đảng độc tài cầm quyền chỉ định. Trong hơn 32 năm qua, đảng cầm quyền (mà ông trực thuộc) đã cai trị và sống trên nỗi nhục nhằn, đau thương của nhân dân. Gần đây nhất, đảng độc tài đó đã đàn áp những người ôn hoà bất đồng chính kiến một cách thô bạo. Hình ảnh phiên toà lịch sử ngày 30-3-2007 đã cô đọng và thể hiện bản chất của toàn chế độ.

Cùng lúc đó, cảnh cán bộ quan chức nhan nhản sống giàu sang cực độ và ăn chơi phè phỡn, trong lúc hàng chục triệu đồng bào không đủ cơm ăn áo mặc, đến nỗi hàng chục ngàn thiếu nữ phải đem thân đổi lấy miếng cơm một cách nhục nhã.

Bởi thế, quan chức các cấp của một nhà nước có hàng triệu đảng viên, bộ đội vẫn không thể tìm được cánh bà con người Việt ở nước ngoài có thái độ long trọng đón tiếp, dù là ở một thành phố nhỏ, trong suốt hơn ba mươi năm qua. Những người lãnh đạo các cấp của nhà nước đồng thời cũng không thể được ung dung gặp gỡ đại diện chính quyền các nước, dù là xứ nào. Thực tế chứng minh là từ trước đến nay, mỗi lần lãnh đạo nước CHXHCNVN công du, là mỗi lần ô nhục quốc thể trước mắt ngoại

nhân: phải lòn đi cửa sau, phải tìm đường né tránh Việt kiều, v.v...

Thái độ của cộng đồng người Việt ở nước ngoài không do lực lượng thù địch nào kích động. Thực tế, chính đảng CSVN đã gây nên thái độ chống đối quyết liệt đó. Nó phát xuất từ cảnh thống khổ của hàng trăm ngàn người bị lừa đi tù cải tạo. Nó tiếp nối bởi sự đau thương của hàng trăm ngàn người bị bỏ thây, làm nhục trên đường vượt biên tìm tự do. Nó kéo dài bởi sự đàn áp thô bạo, nhắm vào những nhà đối lập ôn hoà chỉ muốn đất nước thật sự có dân chủ tự do. Nó lan rộng hơn khi đảng cầm quyền ra lệnh cho bộ máy nhà nước thẳng tay trừ dập những người dân oan, chỉ vì muốn đòi lại mảnh đất nhỏ bé do cha ông họ để lại. Và nó lớn mạnh hơn, khi những người cầm quyền đã ngang nhiên ăn cắp của công và ăn cướp của dân. Nói tóm lại, chính sự tàn ác và bất công của chế độ đã khiến những con dân Việt Nam sống cách xa quê hương nửa vòng trái đất phải chống đối, phải nguyện rũ những người đang mang tư cách đại diện cho nơi chôn nhao cắt rốn của mình.

Cộng đồng người Việt ở nước ngoài không quá khích chống lại tổ quốc như báo chí nhà nước CSVN xuyên tạc. Ngược lại, những người Việt xa xứ rất yêu quê hương và có nhiều tình cảm với cố quốc. Số lượng Việt kiều về thăm quê hằng năm chứng tỏ được điều này. Số tiền 4-5 tỉ đô hàng năm gửi về quê nhà đã minh chứng thêm. Cùng lúc đó, sự nhiệt tình yểm trợ cho những người đấu tranh cô thế ở bên nhà, càng chứng tỏ được tấm lòng thiết tha đến vận mệnh nước nhà của những người xa xứ.

Cộng đồng người Việt ở Hoa Kỳ phản ứng quyết liệt với người đại diện nước CHXHCNVN, chỉ vì nhà nước này đã không đối xử một cách

tử tế với nhân dân, và rõ ràng là thiếu thái độ văn minh với những người bất đồng chính kiến. Hậu quả của phản ứng đó là sự nhục nhã và thất bại mà ông Nguyễn Minh Triết phải gánh chịu.

Hậu quả thứ nhất là, ông N.M. Triết chưa lên đường mà đã nhìn thấy đầy dẫy dấu hiệu nhục nhã.

Nhục nhã đầu tiên cho chế độ, là việc Tổng thống Hoa Kỳ George W. Bush đã đón tiếp bốn nhà tranh đấu nhân quyền một cách trang trọng vào ngày 31/5/2007, hơn cả lần tiếp đón ông Phan Văn Khải vào hai năm trước, và phần lớn là cũng sẽ trang trọng hơn lần đón ông Triết.

Nhục nhã thứ hai cho chế độ, là lời phát biểu “Trong con mắt của Hoa Kỳ, những nhà đối kháng dân chủ hôm nay, là những lãnh đạo dân chủ của ngày mai. Vì vậy chúng tôi đang tiến hành nhiều bước mới để củng cố sự hỗ trợ của chúng tôi.” của Tổng thống Bush tại Hội nghị Prague về dân chủ toàn cầu được tổ chức tại CH. Tiệp ngày 05-06-2007.

Nhục nhã thứ ba cho chế độ, là những lời lẽ lên án tội ác Cộng sản một cách nặng nề của Tổng thống Bush, khi ông tham dự lễ khánh thành Đài Tưởng Niệm Nạn Nhân Cộng Sản tại Washington, D.C. vào sáng ngày 12-6-2007.

Nhục nhã thứ tư cho chế độ, là chưa có một quốc khách nào mà Toà Bạch Ốc lại công bố trước cung cách tiếp đón thật đơn giản như chương trình được dự trù dành cho ông Nguyễn Minh Triết, vị nguyên thủ của nước CHXHCNVN.

Hậu quả thứ hai cho chế độ là, ông Nguyễn Minh Triết chưa lên đường mà đã nhìn thấy đầy dẫy dấu hiệu thất bại.

Những người Việt xa xứ sẵn sàng bỏ công ăn việc làm, lái xe hàng ngàn cây số để đến thủ đô Hoa Kỳ, góp một tiếng nói phản đối sự đàn áp thô bạo mà nhà cầm quyền đối với các chiến sĩ dân chủ ôn hoà ở Việt Nam. Ở những nơi ông dự trù đặt chân đến, chưa biết chương trình sinh hoạt cụ thể của ông Triết ra sao, nhưng cộng đồng người Việt ở những nơi đó đã sẵn sàng nghênh đón với rừng biển cờ phản đối, lên án chế độ.

Mặt khác, kể từ ngày có tin ông công du HK đến nay, báo chí quốc tế đã có nhiều bài bình luận đầy ác cảm với nhà cầm quyền VN, khi có dịp nói đến chuyến đi của ông Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết.

Tóm lại, đáng tiếc là cá nhân ông Triết phải gánh chịu hết những nỗi phân uất mà cộng đồng người Việt ở nước ngoài trút đổ vào ông, chỉ vì ông đại diện cho chế độ bạo ngược đó.

Dù vậy, ông Nguyễn Minh Triết cũng vẫn có thể có một cơ hội để được đối xử tử tế. Đó là, khi ông sẽ mạnh dạn đối thoại với cộng đồng người Việt ở nước ngoài trong chuyến công du này, để lắng nghe lời trình bày và nguyện vọng của những người xa xứ bất đồng chính kiến. Nhưng trước hết, ông cần thuyết phục Bộ Chính Trị trả tự do ngay cho hàng trăm người bất đồng chính kiến đang bị cầm tù, và hai thành viên của Đảng Vì Dân vừa mới bị bắt giữ vào tháng 5/2007 là ký giả Trương Minh Đức và sinh viên Đặng Hùng.

Những người Việt ở nước ngoài ước mong là đất nước sẽ sớm được có dân chủ tự do, để những con dân xa xứ có thể mừng vui đón tiếp những người lãnh đạo các cấp của đất nước trong mỗi chuyến công du. Trong bối cảnh đó, cộng đồng người Việt ở khắp nơi, thay vì tổ chức phản đối, hạch tội, v.v... sẽ nhận nhíp cảnh đưa rước phái đoàn nước nhà đi gặp các cơ quan bản xứ, để cùng vận động trợ giúp cho quê hương. Ở những giờ phút đó, những biểu ngữ chào mừng và ly rượu champagne sẽ thay thế cho những lời phản đối và nguyên rủa vang động cả thế giới.

Cộng đồng người Việt ở nước ngoài không chống lại Tổ Quốc, chỉ có đảng CSVN vẫn còn muốn phân biệt đối xử với những người bất đồng chính kiến mà thôi. Ngày nào nhà nước VN hết đàn áp và bắt công, ngày đó sẽ hết cảnh những người lãnh đạo VN bị biểu tình chống đối và cô lập nặng nề ở nước ngoài. Nếu cảnh người đại diện Việt Nam bị xua đuổi kịch liệt ở nước ngoài là một mối nhục quốc thể, thì

đó là hậu quả trách nhiệm do chính đảng CSVN gây ra vậy!

16-06-2007

NGUYỄN MINH TRIẾT

đã đánh mất tính tự trọng tối thiểu

Âu Dương Thệ

Ngay ngày đầu đặt chân lên đất Mĩ, bị chính giới và báo chí Mĩ chất vấn cũng như kiểu bào phân đối, Nguyễn Minh Triết thay vì nhìn nhận việc bắt giam và bỏ tù những người dân chủ đấu tranh cho dân chủ và nhân quyền theo phương pháp phi bạo lực là hành động vi phạm Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền của Liên hiệp quốc, trong đó VN cũng là thành viên. Ông Triết đã lại dờ dờ trả cãi chày cãi cối.

Ông ta bảo rằng: "*Chúng tôi đấu tranh đòi độc lập dân tộc, tự do dân tộc cũng chính là giành quyền con người*". Nhưng ông Triết đã lờ đi một sự thực là, các quyền con người là tự do dân chủ mà hàng bao triệu người Việt phải hi sinh trong các cuộc chiến vừa qua thì hiện nay chỉ có một thiểu số rất nhỏ được hưởng. Đó là những phần tử có quyền lớn và có rất nhiều tiền của ở trong Trung ương ĐCSVN. Họ đang sống phè phỡn trên tiền bạc tham nhũng và sự lạm quyền coi thường sinh mạng người dân và tài sản của đất nước. Thái độ độc tài, đàn áp và cuộc sống đế vương của một số phần tử này không khác bọn thực dân đã từng cai trị VN trước đây. Còn trên 80 triệu dân VN đã bị tước tất cả các quyền căn bản, như quyền tự do tư tưởng, báo chí, tin ngưỡng, lập hội, đi lại... Rất đông đảng viên ĐCSVN cũng phải chịu chung một số phận như vậy!

Cuộc bầu cử Quốc hội khóa 12 vào 20-5-2007 vừa qua cả nước và thế giới đã thấy tận mắt lối làm ăn tái diễn kiểu 99% trúng cử của các ứng cử viên do ĐCSVN đưa ra. Nhưng Nguyễn Minh Triết đã vẫn ngụy biện khi đặt chân tới Mỹ: "*Kỳ bầu cử Quốc hội, một nhóm người kêu gọi phải tăng người ngoài Đảng vào Quốc hội, tôi nói Đảng, Nhà nước Việt Nam đâu có cấm, thực hiện đăng ký ứng cử công khai*".

Nguyễn Minh Triết còn lớn tiếng bào chữa cho việc họ cố duy trì chế độ độc đảng, bằng cách bảo là mỗi

nước có một đặc điểm và rằng, người dân VN đã chấp nhận chế độ tộc tài toàn trị: "*Đặc điểm của từng nước mà*

dân ở đó họ chấp nhận". Ở đây ông Triết đã cố lờ đi một việc quan trọng là, suốt mấy chục năm nắm quyền, đã có lần nào nhóm lãnh đạo CSVN trưng cầu ý kiến nhân dân một cách tự do dân chủ xem có ai đồng ý với họ? Người dân muốn Nguyễn Minh Triết trả lời thẳng thắn!

Nguyễn Minh Triết còn khoe là một đảng cầm quyền, nhưng có nhiều tổ chức khác thì như vậy cũng là có dân chủ: "*Nếu một đảng thì có các cơ chế để lắng nghe ý kiến của người dân*". Ông dẫn chứng, như sự hiện diện của Mặt trận Tổ quốc và nhiều đoàn thể nhân dân trong Mặt trận này! Nhưng ông Triết đã không dám nói thực và nói thẳng là MTTQ do ai đề ra và để ra để làm trò gì? Nó có thực quyền hay chỉ là cây kiềng để cho nhóm lãnh đạo bảo thủ độc tài trưng làm chò chơi mà thôi?

Những ngụy biện và lí luận cùn trên đây của Nguyễn Minh Triết không có gì mới và cũng không khác gì với những người lãnh đạo trước đây của ĐCSVN. Vì thế những ai tin tưởng hay chờ đợi một nhận thức cởi mở và thành thực của Nguyễn Minh Triết sẽ vô cùng thất vọng.

Ngoài ra, trong ngày đầu đặt chân lên Mỹ, xứ sở của một trong những nước khai phóng chế độ dân chủ đa nguyên trên thế giới, Nguyễn Minh Triết đã đưa ra nhận xét và so sánh giữa một số nước dân chủ đa nguyên cũng như giữa hai chế độ độc tài nhất nguyên và dân chủ đa nguyên thật là lạ lùng, một người có trình độ kiến thức trung bình cũng không hiểu được. Nguyễn Minh Triết bảo rằng, chế độ chính trị đa nguyên ở Mỹ, Pháp, Anh, Đức... khác nhau, nơi thì có Thủ tướng, nơi thì có Tổng thống hay Nữ hoàng... Đề từ đó ông Triết lớn biện hộ cho chế độ độc đảng của CSVN: "*Chính trị thế giới muôn màu muôn vẻ, tại sao lại bắt Việt Nam phải theo một cái khuôn cố định nào đó. Đó là đòi hỏi hết sức vô lý. Mỗi nước có hoàn cảnh, điều kiện lịch sử khác nhau. Từ đặc điểm của mình, mình chọn mô hình nào cho thích hợp*".

Nguyễn Minh Triết đã viện dẫn những khác biệt về tên gọi một số cơ quan của nhà nước trong các chế độ dân chủ đa nguyên. Nhưng ông Triết đã cố lờ đi một số nguyên tắc quan trọng rất căn bản có chung trong các chế độ dân chủ đa nguyên, nó hoàn toàn đối nghịch với chế độ toàn trị độc đảng của CSVN. Đó là, dù có những tên gọi những người cầm đầu hành pháp hay lập pháp... khác nhau ở từng nước, nhưng các xã hội dân chủ đa nguyên có những nguyên tắc chung cơ bản trong việc vận hành của đất nước là sự phân quyền độc lập và bình đẳng giữa ba cơ quan lập pháp, hành pháp và tư pháp. Đó cũng là những xã hội pháp trị; nếu tổng thống, thủ tướng hay nữ hoàng làm sai thì người dân, các đoàn thể và báo chí có quyền phê bình. Nếu họ vi phạm pháp luật, tham nhũng... hay đàn áp nhân dân thì đều bị trừng trị trước pháp luật. Đó cũng còn là những xã hội mà báo chí được tự do, còn được gọi là Quyền thứ tư trong nước sau ba quyền lập pháp, hành pháp và tư pháp!

Trong khi đó, tại những chế độ chính trị nhất nguyên, độc tài toàn trị như ở VN hiện nay thì đang cầm quyền, tức ĐCSVN hiện nay, nắm độc quyền toàn bộ các quyền lập pháp, hành pháp và tư pháp. Trong đó một số người có quyền lực nhất tự do tung hoành và thao túng mọi hoạt động trong xã hội. Quốc hội làm bù nhìn; Thủ tướng chỉ biết gật, cả cái quyền bổ nhiệm hay cách chức bộ trưởng cũng không có. Còn tư pháp và các toàn án thì chỉ xử theo lệnh của những người có quyền lực. Trên 600 cơ quan báo chí và đài hoàn toàn nằm trong tay sinh sát của Ban Tuyên giáo Trung ương của ĐCSVN!

Những sự khác biệt giữa hai chế độ dân chủ đa nguyên và độc tài toàn trị rõ ràng như ngày và đêm, đen và trắng. Nó được ghi trong tất cả các sách giáo khoa sơ đẳng về chính trị học. Ai có kiến thức trung bình cũng đều biết. Nhưng Nguyễn Minh Triết, người đứng đầu của chế độ –được ghi là có trình độ Đại học– lại làm một công việc so sánh và phân tích đến độ lạ lùng và ngờ ngẩn như thế! Hoặc giả ông Triết biết nhưng vẫn cố nói như vậy để đánh lộn trắng đen. Trong trường hợp này Nguyễn Minh Triết đã bán lương tâm và bán linh hồn cho quyền lực, cho ngói báu! Nếu như thế thì Nguyễn Minh Triết đã tự chứng minh, ông ta không còn đặt giá trị tự trọng nữa. Ông đã coi sự dối trá cao hơn sự thực, coi lợi ích vị kỷ và nhất thời của nhóm độc tài cao hơn tất cả!

Những tuyên bố vào ngày đầu của Nguyễn Minh Triết đặt chân tới Mỹ trong tư cách là Chủ tịch nước đã cho thấy thái độ hành xử quyền hành của ông như thế nào: Lí luận cùn, ngụy biện và dối trá! Điều này chứng tỏ Nguyễn Minh Triết thiếu bản lĩnh, thiếu kiến thức và thiếu tự trọng!

Những đức tính và khả năng này rất cần thiết ở một người lãnh đạo. Nhưng nó đã vắng bóng trong con người Nguyễn Minh Triết!

Người ta thường đánh giá một chế độ qua thái độ hành xử của người cầm đầu. Thái độ và tư cách của Nguyễn Minh Triết phản ánh trình độ và tư cách của nhóm lãnh đạo hiện nay của chế độ độc tài toàn trị. Một người đã tự đánh mất lòng tự trọng thì sẽ không còn được ai tôn trọng! Một người lãnh đạo mà tột tệ đến như thế thì sự tồi tệ và tàn bạo của chế độ là điều không làm ai ngạc nhiên!

* Những đoạn trích là từ trong bài "Chủ tịch nước: Chúng tôi bảo vệ nhân quyền" lấy từ báo Tiền phong online ngày 20.6.07

rõ ràng là nếu muốn cho mối quan hệ giữa hai bên phát triển sâu hơn, một điều quan trọng là các người bạn (phía Việt Nam) của chúng ta phải cam kết mạnh mẽ hơn trong vấn đề nhân quyền, và tự do, dân chủ. Tôi đã giải thích (với ông Triết) niềm tin tưởng mạnh mẽ của tôi là các xã hội sẽ phong túc hơn lên nếu nhân dân được phát biểu tự do và tín ngưỡng tự do.”

Nhưng các báo ở trong nước không tường thuật câu đó, chắc vì ông Nguyễn Minh Triết đã bịt tai không nghe. Vì trước đó mấy ngày, ông Triết đã nói những luận điệu trái ngược với những lời khuyên của ông Bush.

Trong bài phát biểu của Nguyễn Minh Triết với báo chí ở Tòa Bạch Ốc, ông chỉ nói đến vấn đề nhân quyền một cách vắn tắt: “Hai bên

Ai trói buộc nước ta trong một khuôn khổ cố định?

Ngô Nhân Dụng

Sau khi ông Nguyễn Minh Triết được ông Bush tiếp ở Tòa Bạch Ốc, trong đúng căn phòng mà tháng trước ông Bush mới tiếp bốn nhà tranh đấu đòi tự do dân chủ cho Việt Nam, báo chí trong nước đã tường thuật ngay trên mạng lưới. Nhưng họ cố tình **bỏ sót một đoạn**, một trong 4 đoạn mà ông Bush nêu lên các điều ông đã nói với ông Triết. Lời tuyên bố của ông Bush rất ngắn, **bỏ qua một đoạn quan trọng, chứng tỏ nhà báo ở Việt Nam đã nhận được chỉ thị phải tránh cái gì và được viết cái gì**. Riêng điều đó cũng cho thấy ở trong nước VN có tự do báo chí hay không. Mà những lời của ông Bush bị cắt bỏ lại chính là những lời kêu gọi VN phải có tự do báo chí, tự do tín ngưỡng, như những điều kiện để phát triển kinh tế.

Trong đoạn bị bỏ sót, ông Bush nhấn mạnh rằng: “Tôi cũng nói rất

có những bất đồng, đặc biệt về các vấn đề tôn giáo và nhân quyền. Chủ trương của chúng tôi là hãy đối thoại nhiều hơn để hiểu rõ nhau hơn.” Nghe tới đây, chúng ta bắt đầu lo. Vì nếu chính quyền cộng sản vẫn dùng những luận điệu rẻ tiền mà ông Triết đã dùng, để giải thích quan điểm của họ về dân chủ, tự do, thì người ta sẽ **cười cho cả nước VN!** Tại New York, khi tìm cách chống đỡ, biện hộ cho chính sách cộng sản đàn áp các nhà dân chủ ở VN, ông Triết đã nói những câu làm cho mọi người Việt Nam biết suy nghĩ **phải thấy xấu hổ**.

Không phải chính trị gia nào cũng nói dối, một nhà chính trị thường không nói đúng sự thật hoặc không nói tất cả sự thật, để lấp liếm những sai lầm, tội lỗi của phe mình. Nhưng có một sai lầm quan trọng phải tránh, là **một chính khách đừng bao giờ để người ta nghĩ là**

mình đốt. Ông Nguyễn Minh Triết đã phạm sai lầm đó. Mà vì ông đang giữ chức chủ tịch nhà nước Việt Nam, cho nên mọi người Việt Nam đều có thể bị nghi ngờ là **thiếu hiểu biết.** Chúng ta cần đính chính nỗi oan này.

Khi biện minh cho chế độ độc quyền, độc đảng mà cộng sản đang áp đặt trên nhân dân VN, ông NMT nói: **“Mỗi nước có hoàn cảnh, điều kiện lịch sử khác nhau. Từ đặc điểm của mình, mình chọn mô hình nào cho thích hợp.”** Câu này thì đúng quá, ai nói cũng được. Nhưng, từ một tiền đề chung chung như vậy, ông Triết lại dùng để biện hộ cho chế độ cộng sản rằng: **“Tại sao lại bắt VN phải theo một khuôn khổ cố định nào đó?”**

Cái đốt thứ nhất là, không người nào hay chính phủ nào lại muốn “bắt Việt Nam phải theo một khuôn khổ cố định nào đó!” Không ai lại ngu như vậy! Khi những người VN tị nạn CS ở California đi biểu tình tại Dana Point chiều hôm qua, tất cả chỉ cốt lên tiếng đòi cho đồng bào trong nước phải được sống trong tự do dân chủ; nhưng không ai nêu lên một **“khuôn khổ cố định”** nào cả. Khi các vị tổng thống Mỹ hay tổng thống Pháp góp ý kiến đảng cộng sản phải tôn trọng các quyền dân chủ tự do của dân VN, họ cũng không có ý đó. Không ai nói VN nên theo chế độ đại nghị hay chế độ tổng thống; không ai nói nên có một viện hay hai viện Quốc Hội; cũng không ai bàn những cuộc bầu cử nên chọn ai nhiều phiếu nhất thì thắng hay chia theo tỷ lệ số phiếu mỗi đảng chính trị đạt được; không ai bàn nên bầu một vòng như ở Mỹ hay hai vòng như ở Pháp! Dân chủ là một khái niệm có thể được áp dụng theo nhiều khuôn khổ khác nhau. Nhưng ai cũng phân biệt được chế độ dân chủ khác hẳn chế độ độc tài! Chỉ có những người tự nhắm mắt bịt tai mới không hiểu điều đó!

Nhưng ông NMT còn lộ ra thêm một cái đốt nữa, khi ông kể thí dụ, nêu đích danh nước Mỹ và nước Pháp. Ông bảo ông đã nói với một nhà báo Mỹ rằng: **“Tôi không bao giờ thấy một tổng thống Pháp nói với tổng thống Mỹ: Ông Mỹ ơi,**

ông nên có nhiều đảng hơn, chứ không phải chỉ có hai đảng!”

Không một vị tổng thống Pháp nào khuyên như vậy, lý do giản dị vì ở nước Mỹ không phải chỉ có hai đảng. Ngoài hai đảng lớn nhất là Cộng Hòa và Dân Chủ, còn nhiều đảng chính trị khác nữa, con số không đếm xuể vì mỗi kỳ bầu cử lại có những đảng mới lập và những đảng khác biến đi. Ở nước Mỹ không phải chỉ có một mà có nhiều đảng cộng sản, đảng xã hội. Trong các cuộc bầu cử tổng thống ở Mỹ không phải chỉ có hai ứng cử viên mà còn rất nhiều người, trong đó có những người độc lập không đảng phái, và có cả ứng cử viên tổng thống cộng sản nữa. Các ông tổng thống Pháp chắc ai cũng biết điều đó, chỉ có ông Nguyễn Minh Triết không biết thôi. Không biết thì dựa cột mà nghe. Lên lớp dạy người ta chỉ tỏ ra là mình kém hiểu biết!

Những lời nói trên không những chứng tỏ ông Nguyễn Minh Triết thiếu hiểu biết, mà còn cho thấy ông khinh thường những người đến nghe ông nói, cứ coi họ cũng ngu dốt không biết gì cả. Những người nghe đều lịch sự, không ai nổi nói thẳng là ông dốt, chỉ vì họ kính trọng dân tộc Việt Nam mà ông thì đang giữ chức chủ tịch Nhà Nước Việt Nam. Nhưng lần sau xin ông làm ơn suy nghĩ trước khi nói.

Một luận điệu của đám công an tư tưởng văn hóa đang tung lên các diễn đàn điện tử để chê bai chế độ đảng phái chính trị ở Mỹ, họ nói rằng, dù có nhiều đảng chính trị nhưng ở nước Mỹ chỉ có hai đảng lớn vì những nhà tư bản giàu có chỉ đóng góp tiền cho hai đảng đó thôi. Giới tư bản dùng tiền để lũng đoạn hệ thống chính trị. Nói như vậy là không đọc lịch sử. Nước Mỹ khi thành lập không có hai cái đảng Dân Chủ và Cộng Hòa bây giờ. Trong lịch sử Mỹ đã có những đảng biến mất dần dần vì không được dân bỏ phiếu, rồi có những đảng mới xuất hiện. Đảng nào lớn lên được, ngoi lên dần dần vượt trên các đảng chính trị khác, cũng đều do khéo vận động được nhiều người bỏ phiếu cho. Ai đã đóng góp cho quỹ các đảng phái? Tất cả mọi người

thích chính trị, các công đoàn, các công ty, các tư nhân, không ai đủ tiền để một mình hay một nhóm có thể “nuôi” một đảng. Tại sao nhiều người góp tiền cho hai đảng lớn nhất? Thì cũng giống như nhiều người thích uống Coca Cola thì bỏ tiền mua Coca Cola, ai thích Pepsi thì mua Pepsi, mà nước Mỹ có hàng trăm nhà sản xuất nước ngọt khác chứ không phải chỉ có hai nhãn hiệu này. Trên thị trường chứng khoán, ai thích thì mua cổ phần của Microsoft, ai muốn cứ việc mua cổ phần của General Electrics! Người dân lựa chọn người cai trị mình bằng lá phiếu; người tiêu thụ hay nhà đầu tư bỏ phiếu bằng đồng tiền của họ. Miễn là có tự do, cuối cùng người tiêu thụ sẽ chọn đúng món hàng họ thích! Kinh tế thị trường và chế độ tự do dân chủ thường đi đôi với nhau là như vậy. Cho nên, muốn kinh tế thị trường phát triển, phải có tự do. Đầu tiên là tự do báo chí, tự do phát biểu, tự do làm ăn trong luật pháp công minh. Chưa viết đã lo tự kiểm duyệt cái đầu mình trước, chưa kinh doanh đã lo không biết “các cụ ở trên” có đồng ý không, công an kinh tế có sách nhiều hay không; cứ như thế thì cả nước không tiến được.

Kê hết những lời nói sai lầm của ông NMT trong một cuộc nói chuyện ở New York thì rất tốn thời giờ, không ích lợi gì cả. Chúng tôi chỉ nêu lên vài thí dụ trên để trả lời cho những ý kiến cổ bênh vực chế độ độc quyền đảng trị của CSVN. Không nói không được. Vì chế độ đó tàn hại đất nước nhiều quá. Nên xóa bỏ chế độ độc quyền đó đi, càng sớm càng tốt.

Ông Nguyễn Minh Triết đã hỏi rằng, “Tại sao lại bắt Việt Nam phải theo một khuôn khổ cố định nào đó?” Đúng như vậy. Tại sao lại bắt cả nước VN phải theo khuôn khổ cố định của một đảng độc tài thối nát và tham nhũng? Tại sao lại bắt toàn dân VN phải theo khuôn khổ cố định của một chủ nghĩa lỗi thời, lạc hậu từ thế kỷ 19 mà ngay tại Nga, nơi đã khởi xướng cuộc cách mạng theo chủ nghĩa đó, bây giờ người ta cũng rũ bỏ nó rồi! Cuối cùng, chỉ có đảng CSVN mới bắt cả nước phải

theo một khuôn khổ cố định! Mà cái khuôn khổ đó đã làm cho nước ta chậm tiến hàng mấy chục năm so với lân bang, ai cũng thấy rõ như ban ngày. Bảo vệ, củng cố chế độ

đại diện khu vực San José; George Miller, đảng Dân Chủ đại diện vùng San Pablo, Concord, Vallejo ở miền Bắc California và là chủ tịch Ủy Ban Giáo Dục và Lao Động.

Lãnh đạo HẠ VIỆN quay NMT về vấn đề nhân quyền

.....*Vũ Quý Hạo Nhiên*.....

đó là có tội với dân tộc.

Gặp mặt giới lãnh đạo Quốc Hội Hoa Kỳ chiều Thứ Năm, Chủ tịch nước Việt Nam Nguyễn Minh Triết đã phải đối diện hàng loạt câu hỏi về vấn đề nhân quyền, chiếm gần trọn hết buổi họp riêng, mặc dù ông Triết và phái đoàn VN liên tục cố gắng đổi sang nói chuyện thương mại, theo lời một dân biểu hiện diện tại cuộc gặp mặt. Dân biểu này cũng đánh giá những câu trả lời của Chủ tịch Triết là tránh né, và cho biết Dự Luật Nhân Quyền Việt Nam sẽ một lần nữa cần được đưa ra biểu quyết trong khóa họp của Quốc Hội Hoa Kỳ năm nay.

Chủ Tịch Nguyễn Minh Triết đã gặp sáu nhà lập pháp liên bang Hoa Kỳ trong phòng họp riêng của Chủ Tịch Hạ Viện Nancy Pelosi. Tại đây, vấn đề nhân quyền và tự do tôn giáo đã là “chủ đề gần như hoàn toàn” của cả buổi gặp mặt, Dân Biểu Ed Royce cho biết trong cuộc họp báo sau đó. Dân Biểu Ed Royce thuộc đảng Cộng Hòa, đại diện khu vực 40 tiểu bang California với các thành phố Buena Park, Anaheim, Fullerton, Garden Grove, v.v..

Ngoài Chủ Tịch Nancy Pelosi và Dân Biểu Ed Royce, tham gia cuộc họp còn có nhiều dân biểu cao cấp của cả hai đảng. Phái đảng Cộng Hòa có sự hiện diện của người trưởng nhóm thiểu số (Minority Leader) trong Hạ Viện là ông Roy Blunt, đại diện tiểu bang Missouri; Jim McCrery, đại diện Louisiana và là trưởng nhóm Cộng Hòa trong Ủy Ban Chuẩn Chi.

Phái đảng Dân Chủ có Chủ Tịch Ủy Ban Ngoại Giao Tom Lantos,

Đây là những nhân vật cao cấp của Hạ Viện Hoa Kỳ, có ảnh hưởng đến những đề tài mà Chủ tịch Triết quan tâm tới: ngoại giao, thương mại, giáo dục. Tuy nhiên, những vụ đàn áp nặng tay xảy ra trong những tháng vừa qua đã khiến cho Chủ tịch Triết không thể nói nhiều đến những đề tài trên mà phải đối đầu với những câu hỏi về nhân quyền và tự do tôn giáo.

Dân Biểu Royce cho biết, “Không phải chỉ một mình tôi mà tất cả các dân biểu có mặt đều đặt vấn đề với Chủ tịch Triết về vụ đàn áp các nhà tranh đấu, bắt tù cả thanh niên trẻ chỉ vì họ nói chuyện dân chủ trên Internet. Phái đoàn Việt Nam cũng muốn lái qua các đề tài khác nhưng cuộc nói chuyện cứ trở về chuyện nhân quyền.”

“Hết dân biểu này tới dân biểu khác”

Ông giải thích: “Một trong những lý do tôi và các vị dân biểu khác dành gần hết thời giờ cho đề tài nhân quyền, là vì chúng tôi rất quan tâm đến việc này. Trong khi hầu hết thế giới đều đi theo hướng ngày càng dân chủ hóa, thì Việt Nam lại đi ngược lại, đàn áp những người bất đồng chính kiến và siết chặt thông tin ra vào nước họ.”

Dân Biểu Royce kể lại: “Hết dân biểu này tới dân biểu khác đều đặt vấn đề về vụ xử Linh Mục Nguyễn Văn Lý. Đây là một người không làm hại gì đến an ninh Việt Nam, một người chỉ thực thi quyền tự do ngôn luận của mình, vậy mà bị bắt, bị xử trong một phiên tòa giả hiệu (“shame trial”), bị kết án 8 năm tù, bị bịt miệng khi muốn tự bào chữa.”

Ông cũng nêu những trường hợp khác: “Trường hợp những người thanh niên trẻ chỉ vì lên Internet mà bị bắt giam. Trường hợp các luật sư bị giam vì bảo vệ quyền tự do tôn giáo cho thân chủ của mình. Trường hợp các lãnh tụ tôn giáo vẫn bị đàn áp. Trường hợp 18 nhà bất đồng chính kiến bị giam từ tháng Tám năm ngoái tới nay chưa được thả mà cũng không được xử.”

Chủ tịch Triết đã trả lời những câu hỏi của các dân biểu. Tuy nhiên, những câu trả lời của ông bị xem là né tránh vấn đề và không đúng sự thật. Dân Biểu Royce nói: “Những câu trả lời của Chủ tịch Triết đều né tránh vấn đề, và không giải thích được lý do Việt Nam đàn áp tự do tôn giáo và nhân quyền.”

Dân Biểu Royce tiết lộ lời giải thích của Chủ tịch Triết về trường hợp Lm Lý: “Ông nói là hành động của chính quyền (VN) được sự ủng hộ của Giáo Hội Công Giáo. Khi chúng tôi hỏi thêm thì ông giải thích rằng chưa có giám mục nào lên tiếng phản đối cả.”

Tuy nhiên, Dân Biểu Royce không hài lòng với câu trả lời này. Ông nói, “Câu trả lời của Chủ tịch Triết không đúng sự thật. Không giám mục nào phản đối chẳng có nghĩa là Giáo hội đồng tình và ủng hộ. Chúng ta cũng cần nhìn việc không có giám mục phản đối, trong hoàn cảnh là những người lên tiếng nói sự thật đều có thể bị bắt, bị bịt miệng. Việc không có sự phản đối công khai của các giám mục không bào chữa được cho hành động của chính quyền Việt Nam.”

Dự Luật Nhân Quyền VN

Trả lời câu hỏi của báo Người Việt, Dân Biểu Royce cho biết, “Dự Luật Nhân Quyền VN đã 2 lần được Hạ Viện thông qua với tỷ số rất cao. Những lần trước, dự luật bị khựng lại ở Thượng Viện, nhưng lần này rất có thể sẽ không bị chặn nữa.”

Ông giải thích sự khác nhau giữa lần này và những lần trước: “Các nhà lập pháp đã biết nhiều hơn về tình trạng nhân quyền tại VN. Cuộc đàn áp nặng tay và quy mô bắt đầu từ Tháng Tám năm ngoái đã gây ấn

tượng mạnh. Cộng đồng người Mỹ gốc Việt cũng đã đưa nhiều thông tin tới các nhà lập pháp hơn.”

Ngoài việc đàn áp nhân quyền và tự do tôn giáo, ông Royce cho biết ông cũng quan tâm đặc biệt đến Đài Phát Thanh Á Châu Tự Do (Radio Free Asia - RFA). Ông nói, “Tôi là một trong những dân biểu bảo trợ đạo luật lập ra đài phát thanh RFA, và tôi rất quan tâm khi được biết Việt Nam đã phá làn sóng của đài RFA khiến đài này không nghe được tại Việt Nam.”

Ông đã nêu vấn đề phá sóng đài RFA trong buổi gặp mặt và đồng thời nhắc đến vấn đề này trong bức thư trao tận tay Chủ tịch Nguyễn Minh Triết. Bức thư này, một bản báo Người Việt có được, ngoài trường hợp Linh Mục Nguyễn Văn Lý còn nêu đích danh trường hợp những nhà bất đồng chính kiến đang bị giam, trong đó có nhiều thành viên Khối 8406, Hiệp Hội Đoàn Kết Công Nông Việt Nam, đảng Dân Tộc Việt Nam, cũng như các mục sư Tin Lành hoạt động truyền giáo.

Dân Biểu Royce kết luận: “Rất cuộc mà nói, phái đoàn đến từ Việt Nam đã nhận thấy phản ứng từ tổng thống Hoa Kỳ, các dân biểu Quốc Hội Hoa Kỳ, và thấy rằng vấn đề nhân quyền sẽ phải là một vấn đề ưu tiên trong bang giao hai nước.”

Báo đài CSVN loan tin bịa đặt

Báo đài CSVN đã loan tin là có 1,000 Việt kiều tới nghe ông Triết nói chuyện vào đêm 22-6 tại Dana Point, California. Trong khi đó Ban biên tập báo điện tử Vietland ghi nhận có tổng cộng 27 bàn tiệc, mỗi bàn có thể ngồi 10 người nhưng hầu hết số người tới không đầy bàn. Nếu đủ số người ngồi thì khoảng 270. Phái đoàn CSVN trên 175 người, du sinh VN được mời tới cho đủ chỗ khoảng 50 người. Nếu chúng ta làm bài toán cộng trừ thì số từ phía CSVN đưa tới tổng cộng 225 người. Như vậy số ghế còn lại dành cho Việt kiều là 45, nhưng vì số người không tới đầy bàn nên Vietland dự đoán khoảng chừng trên dưới 30 Việt kiều đã đến tham dự buổi tiệc này. Từ con số 30 Việt Kiều mà báo đài CSVN lại nói là 1,000 người tức là sai số đến 97% !!!! Khách sạn St. Regis, nơi phái đoàn CS tạm trú, chỉ có 3 ballroom (phòng khiêu vũ, đại sảnh), mỗi ballroom chứa khoảng 200 người. Nếu

phái đoàn CSVN thuê luôn 3 ballroom liên thông thì có thể chiêu đãi được tối đa là 660 người. Báo CSVN loan tin là Nguyễn Minh Triết mời được 1,000 Việt Kiều. Nếu ta cộng với phái đoàn là 225 người (175 cán bộ cùng 50 khách của VC), thì số người dự tiệc sẽ là 1,225 người. Trong khi đó sức chứa tối đa của 3 ballroom Khách Sạn chỉ là 660 người. Vậy đằng nào cũng đối trá

sản bạo tàn. Nhiều công dân đã mạnh dạn kêu gọi một cách ôn hòa cho sự cởi mở về kinh tế và một xã hội tự do hơn. Những cuộc chống đối lan rộng, tràn ra tới cả miền Bắc, trong lúc chủ nghĩa Cộng sản tại Âu châu đang sụp đổ.

Vì thế, nhà nước CSVN đã quyết

những **Cái** đúng và sai của nhà cầm quyền CSVN

.....*Nguyễn Đan Quế 20-06-2007*.....

cả.?! (theo Vietland)

Khi Tổng thống George W. Bush ngồi xuống với Chủ tịch Việt Nam Nguyễn Minh Triết tại Toà Bạch Ốc vào ngày Thứ Sáu này, thì đó là lần đầu tiên một chủ tịch CSVN đã đến để kêu gọi giúp đỡ từ Tổng thống của nước cựu thù Hoa Kỳ. Cuộc hội kiến này cũng có thể đánh dấu như là một bước ngoặt của lịch sử nước CHXHCN Việt Nam.

Việt Nam với một dân tộc thông minh và nền văn hóa truyền thống đã tạo dựng nên một đất nước giàu có về mặt tài nguyên và nhân lực. Nhưng đã quá lâu, chế độ độc tài tại Việt Nam đã phá huỷ triển vọng tuyệt vời này bằng cách đè nát tự do và những quyền làm người căn bản. Sau khi chế độ miền Nam không còn tồn tại, một triệu người đã bị đưa vào các trại cải tạo, và ước lượng thêm một triệu người khác bỏ trốn ra nước ngoài. Bên trong Việt Nam, chế độ mị dân miền Bắc – vùng tay tự tại với khủng bố và lừa dối – đã hợp tác xã hóa nông nghiệp, chiếm đoạt tài sản, ngăn cấm kinh doanh tư nhân, độc quyền hóa các sinh hoạt văn hóa giáo dục và áp đặt nhiều lỗi cai trị khác nhau - và cả đảng trị. Nền kinh tế quốc gia thật thảm bại.

Nhưng may mắn thay, nhiều người miền Nam, với một ít nghị lực còn sót lại từ nền kinh tế thị trường trước đây, và hàng triệu Mỹ kim gởi về từ người Việt hải ngoại, đã đứng vững trước tập đoàn cộng

định quay sang con đường tư bản vào năm 1986, và Hà Nội trông mong vào kẻ cựu thù là Hoa Kỳ để được giúp đỡ. Hà Nội và Hoa Thịnh Đốn đã thiết lập bang giao vào năm 1995, và cùng ký một hiệp ước thương mại song phương vào năm 2001 và điều này là một cơn mưa rào thật sự cho nền kinh tế khô khan của Việt Nam. Đầu năm 2007, Hoa Kỳ giúp Việt Nam gia nhập vào Tổ chức Mậu dịch Quốc tế (WTO) bằng cách ban cho Việt Nam quy chế Bình thường hóa Quan hệ Thương mại (PNTR). Hoa Thịnh Đốn còn rút tên Việt Nam ra khỏi danh sách các quốc gia cần "quan tâm đặc biệt" về vi phạm tự do tôn giáo, đặt căn bản trên những hứa hẹn của Hà Nội về việc cải thiện tình trạng nhân quyền và áp dụng sự cởi mở rộng rãi hơn về chính trị

Trái ngược với sự mong đợi của nhiều người cũng như nhiều chính phủ trên thế giới, chế độ Hà Nội đã mở một chiến dịch đàn áp tàn bạo đối với bất cứ ai kêu gọi cho dân chủ nhân quyền. Trong số những nạn nhân gồm có: cha Nguyễn Văn Lý, một linh mục Công giáo bị bịt miệng trong phiên tòa và bị kết án 8 năm tù; ông Lê Nguyên Sang, một Bác sĩ bị tuyên án 5 năm tù; ký giả Huỳnh Nguyên Đạo bị tuyên án 3 năm tù; luật sư Nguyễn Văn Đài và Trần Quốc Hiến mỗi người bị 5 năm; nhà hoạt động công đoàn Lê Thị Công Nhân và doanh gia kiêm nhà bất đồng chính kiến xử dụng

mạng internet Nguyễn Bắc Truyền mỗi người bị tuyên án 4 năm tù. Tất cả các tù nhân này chắc chắn sẽ phải chịu đựng thêm nhiều năm quản thúc tại gia, ngay cả sau khi được thả. Đồng thời, kết quả của cuộc bầu cử Quốc hội ngày 20-5, mà ĐCSVN chiếm đoạt được đa số 91 phần trăm, đã thực tế chấm dứt tất cả những hy vọng mong manh về một nền chính trị tương lai của đất nước trong đó có sự tham gia của nhiều đảng phái khác nhau.

Bây giờ, là một thành viên của cộng đồng các quốc gia trên thế giới, Việt Nam có nhiều quyền lợi mới nhưng cũng có nhiều trách nhiệm mới – trách nhiệm ưu tiên nhất là đối với người dân trong nước. Bây giờ là lúc Việt Nam phải thoát ra khỏi thời kỳ đen tối và đón nhận tự do, tinh thần thượng tôn luật pháp và nhân quyền quốc tế. Bộ chính trị ĐCSVN phải nhìn nhận rằng 65 phần trăm dân số thuộc về thế hệ lớn lên sau chiến tranh và không chấp nhận sự mất tự do; và thế hệ mới này, nếu không bị ngăn cấm, sẽ tham dự vào việc tái xây dựng nền kinh tế và tổ quốc. Nếu Bộ chính trị ĐCSVN tiếp tục chối bỏ những nguyện vọng của nhân dân, họ sẽ thấy người ngoại quốc sẽ không hăng hái đầu tư trong sự tăng trưởng kinh tế -- và người Việt hải ngoại cũng thế. Rồi sự tăng trưởng kinh tế tuy cao nhưng không chắc chắn của Việt Nam sẽ lâm vào tình trạng dễ bị suy sụp, và có thể gây ra rối loạn xã hội. Khi điều đó xảy ra thì không một ai được lợi lộc gì.

Một tiến trình thay đổi đang xảy ra. Mặc dù có sự đàn áp của ĐCSVN, phong trào ủng hộ dân chủ đã có một bước tiến dài vào năm 2006. Một phong trào dân chủ tên là Khối 8406 đã được thành lập, cũng như một số đảng phái mới như Đảng Dân Chủ và Đảng Thăng Tiến. Các nhóm nhân quyền như Ủy ban Nhân Quyền, Công Đoàn Độc Lập, và Hiệp hội Đoàn Kết Công Nông xuất hiện. Các nhóm truyền thông báo chí mới được ra đời như các tờ báo online Tự Do Ngôn Luận và Tự Do Dân Chủ. Trên hết, một số lớn nhân sự đang tập hợp dưới

danh xưng của Liên Minh Dân Chủ Nhân Quyền Việt Nam, là một tổ chức gốc của các nhóm đấu tranh nhân quyền.

Kết quả bị hạn chế vì những nhóm này bị bó buộc phải giới hạn sự trao đổi với nhau qua mạng internet khi họ muốn tham khảo mọi người. Nguyên vọng của họ rất đơn giản chỉ là sự đòi hỏi cho những quyền căn bản và sự cải thiện về chính trị theo quy định của Bản Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền và Công ước Quốc tế về những Quyền Dân sự và Chính trị..

Hoa Kỳ nên khuyến khích cuộc cách mạng xã hội này, lắng nghe lại mục đích can thiệp của Hoa Kỳ vào những thập niên 1960 và 1970, khi 3 triệu người Mỹ đã phục vụ và 58 ngàn đã hy sinh, 300 ngàn bị thương trong một cuộc đấu tranh cho một Việt Nam độc lập và dân chủ. Tổng thống Bush đã thấy áp lực chính trị có thể hoàn thành được. Ông Bush vừa gặp gỡ 4 nhà tranh đấu cho dân chủ người Mỹ gốc Việt tại Phòng Bầu Dục, một hành động để gợi một thông điệp rõ ràng đến chế độ Hà Nội. Ông Bush đã tiếp theo bằng một bài diễn văn tại Hội nghị Prague về Dân chủ Toàn cầu, nơi mà ông đã bày tỏ sự ủng hộ cho các nhà đấu tranh dân chủ tại Việt Nam, và tại các quốc gia khác, đồng thời kêu gọi trả tự do ngay lập tức và vô điều kiện cho tất cả các tù nhân chính trị. Vài ngày sau, chế độ Hà Nội đã đáp ứng bằng cách thả nhà báo Nguyễn Vũ Bình, và vài ngày nữa sau đó lại thả luật sư Lê Quốc Quân.

Nhưng dù sao đi nữa, việc thả vài nhà bất đồng chính kiến không chứng tỏ được một thái độ nghiêm túc muốn cải tổ. Giống như các nhà đấu tranh khác, tôi hy vọng sẽ được thấy thêm nhiều kết quả đầy khuyến khích từ việc ông Bush tiếp đón người lãnh đạo hàng đầu của Việt Nam. Đất nước Việt Nam sẽ đạt được nhiều lợi ích lớn lao từ những quyền tự do rộng rãi hơn, đặc biệt là quyền tự do ngôn luận và quyền tự do lập hội. Bây giờ là lúc mà chế độ Hà Nội không nên chần chừ nữa mà hãy bắt đầu một thời gian biểu cho tiến trình dân chủ hóa Việt Nam.

Hoa Kỳ có khả năng xoay sở về kinh tế và chính trị để giúp đạt được những mục tiêu này, bởi vì cuối cùng thì chế độ Hà Nội cần Hoa Thịnh Đốn hơn là Hoa Thịnh Đốn cần Hà Nội. Di sản tốt nhất của thời kỳ chiến tranh để lại cho cả 2 dân tộc chúng ta là sự xuất hiện của một xã hội dân chủ đầy sức sống; một xã hội phản ánh được lòng mong ước của toàn thể nhân dân Việt Nam, và một xã hội nắm giữ một vai trò lạc quan tại Á Châu như một đồng minh kinh tế và chiến lược của Hoa Kỳ. Khi điều đó xảy ra thì thế giới sẽ thấy một nước Việt Nam mới xuất hiện như một thành viên đầy năng động của Hiệp hội các Quốc gia Đông Nam Á, và là một người bạn tin cậy trên trường quốc tế.

Wall Street Journal

Nguyễn Đan Quế là một bác sĩ y khoa, hiện đang bị quản thúc tại gia trong Chợ Lớn vì có vũ một cách ôn hoà cho dân chủ nhân quyền.

Úc Châu: Đêm Thắp Nến Nguyễn Cửu Dân Chủ cho VN

Sydney (23/6/07) - Để hiệp thông với những khó khăn, gian khổ, tù đầy cộng với sự đàn áp của nhà cầm quyền CSVN mà các nhà đấu tranh dân chủ trong nước đang phải gánh chịu, Cộng Đồng Người Việt Tự Do Úc Châu NSW đã tổ chức Đêm Thắp Nến Cầu Nguyện Tự Do Dân Chủ cho Việt Nam vào tối Thứ Bảy 23/6 tại công viên Paul Keating Park, Bankstown. Chương trình dự trừ bắt đầu lúc 19g, nhưng vì Úc Châu trời mùa đông nên mau tối, mới 18g đã có một số khoảng 500 đồng hương hiện diện. Đến gần giờ bắt đầu thì thì các bãi đậu xe chung quanh thành phố Bankstown đã chật kín và con số tham dự ước lượng khoảng trên 1,500 người.

Đúng 19g, sau lời giới thiệu của người điều khiển chương trình thì ba hồi chiêng trống bắt đầu, và tiếp theo sau là phần chào cờ khai mạc do Ca đoàn Công giáo Lakemba phụ trách.

Luật Sư Võ Trí Dũng, Chủ tịch Cộng đồng tiểu bang NSW, thay mặt Ban tổ chức phát biểu chào mừng quan khách, nêu lên ý nghĩa của Đêm Thắp Nến. Tiếp đó là phần đốt đuốc tại lễ đài, chuyển ngọn lửa tự do xuống để thắp nến cho đồng bào tham dự. Làn lướt từng ngọn nến được đốt lên, long lanh trong đêm tối, tạo nên một cảnh vừa tuyệt đẹp, vừa nghiêm trang, sưởi ấm lòng người giữa một buổi tối mùa đông Úc Châu.

Đại diện các tôn giáo và quan khách tuần tự lên dâng hương trước

bàn thờ Tổ Quốc, và đọc lời cầu an cho các nhà đấu tranh và các vị tu hành đang bị nhà cầm quyền CSVN bách hại. Hai màn hình lớn được dựng lên ở hai bên lễ đài để trình chiếu slideshow chân dung các nhà đấu tranh dân chủ trong nước, cảnh công an đàn áp dân oan. Đặc biệt là hình Hoà Thượng Thích Quảng Độ bị hai tên công an áp giải hai bên, và hình Linh mục Nguyễn Văn Lý bị bịt miệng

mà cười với vẫy tay. Thân thiện. À, những hình ảnh thân thiện qua người lãnh đạo trên nguyên tắc là quyền lực nhất VN sẽ làm mờ đi các hình ảnh u tối về Hà Nội, một chế độ cộng sản vẫn bị nhìn như nằm chung giở với Bắc Hàn, Cuba. Ít nhất, về mặt tuyên truyền, ông Triết sẽ chứng minh được với dân Mỹ rằng Hà Nội không phải như Bình Nhưỡng của Bắc Hàn, và

nhà thương điên Biên Hòa, là ngoài danh sách 'phóng viên mạng.' Và thực tế, chỉ có dân VN mình mới gọi cho gọn là các nhà dân chủ thôi, còn báo chí quốc tế gọi họ là "các nhà báo trên mạng." Nghĩa là tự động, họ bị bắt là vì quyền tự do báo chí. Thế thì báo chí phải bênh nhau. Thế thì, hình ảnh ông Triết có vẻ hiền lành, có vẻ thân thiện... đã bị ngay thành kiến của dư luận báo chí quốc tế là kiểu bàn tay sắt bọc nhung rồi. Thế thì, chưa lên phi cơ, đã thấy ngay ông Triết thua to về dư luận.

Một câu hỏi hết sức bí hiểm, rằng vì sao nhà nước CSVN không chờ ông Triết từ Mỹ về rồi mới đàn áp các nhà dân chủ? Trời ạ, ai mà biết. Có lẽ, chính ông Triết cũng không biết nổi. Có phải vì Bộ Trưởng Công An Lê Hồng Anh muốn biểu diễn quyền lực như thế? Hay vì Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng nghe lời Bắc Kinh thúc ép nên phải bắt một loạt các nhà dân chủ để bày tỏ trung thành với bài học Thiên An Môn? Hay là vì ông Nông Đức Mạnh đòi hỏi đàn tay sắt đàn áp dân chủ để làm quà cúng vong ông Hồ trước ngày 19-5? Dù lý do gì đi nữa, thấy rõ rằng chuyến đi đã hỏng về mặt tuyên truyền.

Còn nói rằng chuyến đi thành công về mặt kinh tế hay giáo dục, thì các cấp Bộ Trưởng với Thủ Tướng làm được rồi. Có lẽ, chỉ có vấn đề chất da cam là cần hiện diện của ông Triết, vì theo nghị quyết thì ông Bush và ông Triết sẽ giải quyết chuyện này, mà ngay hôm Thứ Tư thì đã có các cam kết giúp đỡ nhân đạo qua kênh dân sự của hội bất vụ lợi Ford Foundation. Hình ảnh ông Bush và ông Triết ngồi bàn về chất da cam sẽ có tính biểu tượng là khép lại trang cuối cùng của Cuộc Chiến Việt Nam.

Dù ông Triết có tạo được tính biểu tượng khép lại cuộc chiến như thế, nhưng hình ảnh Linh Mục Nguyễn Văn Lý bị bịt miệng được dân biểu Ed Royce đưa ra trong buổi họp báo ở tòa nhà Quốc Hội hôm Thứ Năm 21-6-2007 đã mở ra một phần bức màn tre để cho dư luận Hoa Kỳ thấy một cuộc chiến mới đang bắt đầu diễn ra gay gắt ở VN: cuộc chiến vì nhân quyền, vì tự do dân chủ.

Khi dân biểu Zoe Lofgren hôm Thứ Năm trình lên nghị quyết H.RES. 506 để đòi TT Bush đưa CSVN vào lại bằng các nước quan ngại CPC vì đàn áp tự do tôn giáo, và đòi rút lại quy chế ưu đãi mậu dịch PNTR; và khi 7 Thượng Nghị Sĩ ký tên trong lá thư do TNS Sam Brownback gửi TT Bush đòi áp lực ông Triết phải thả 9 phóng viên mạng đang bị giam, điều

ÔNG TRIẾT VỀ RỒI

Trần Khải

đã gây xúc động mạnh mẽ trong lòng người tham dự, kể cả quan khách Úc.

Khi bạn đọc những dòng chữ này, thì ông Nguyễn Minh Triết đã rời khỏi Hoa Kỳ. Vậy là xong gần một tuần lễ viếng thăm Hoa Kỳ của người đang giữ chức Chủ tịch Nước CSVN, trên nguyên tắc là chức vụ cao nhất nước nhưng thực tế trong nền độc tài đảng trị vẫn còn nằm dưới vài người khác. Những gì ông Triết, và cả phái đoàn gần 200 doanh nhân và cán bộ cao cấp "thu hoạch" được sau chuyến đi lịch sử này?

Chữ thường được sử dụng nhất tại quê nhà cho những trường hợp này có lẽ là chữ "án tượng." Chắc chắn là thế. Kinh ngạc, khó quên, đáng nói. Có thể gọi là lịch sử. Chúng ta nơi đây không bàn chuyện các hợp đồng kinh tế, văn hóa hay giáo dục làm chi. Nhiều người nói rồi. Mà thực tế, nếu ông Triết không tới, thì các hợp đồng đó rồi cũng sẽ có lúc được ký. Ông Triết chỉ là đi với tính cách tuyên truyền thôi. Bản văn lớn nhất trong chuyến đi đáng nhớ này là TIFA, hiệp ước khung về đầu tư và thương mại là do một Thứ Trưởng ký, và sẽ dẫn tới một hiệp ước tự do mậu dịch Việt-Mỹ tương lai. TIFA cũng không cần tới chữ ký của Bộ Trưởng nữa. Thậm chí, ông Triết cũng chưa chắc đọc tới nửa trang TIFA, một mớ trang giấy đòi hỏi kiến thức chuyên gia kinh tế nhiều hơn là kinh nghiệm nắm quyền lãnh đạo của một chế độ độc tài toàn trị. Vậy thì, tại sao ông Triết cần đi?

Trước tiên, Triết đi là vì Bush mời, coi như trả lễ hồi năm ngoái TT Bush dự hội nghị APEC ở Hà Nội.

Thứ nhì, Triết đi vì Triết muốn đi. Hình ảnh ông Triết sẽ hiện ra dưới ống kính truyền hình quốc tế, tha hồ

cũng không phải như Havana của Cuba. Thế giới khi mở truyền hình CNN, và sẽ thấy ông Triết mặc bộ Âu phục, thắt cà-vạt hết như Mỹ, đưa tay chào, vẫy vẫy... Hoàn toàn khác hẳn hình ảnh Kim Jong-Il trong bộ trang phục đại cán 4 túi, và cũng khác hẳn hình ảnh Fidel Castro lúc nào cũng quần phục với râu xồm. Có hình ảnh khác đi như thế trên TV Mỹ thì sẽ là thành công lớn rồi. Tuy nhiên, không phải chuyện gì cũng như ý ông muốn.

Điều hết sức bất ngờ cho chuyến đi của ông Triết lại xảy ra từ khoảng tháng 3-2006, khi các đồng chí cao cấp của ông bố ráp các nhà dân chủ, và khi vụ xử linh mục Nguyễn Văn Lý tại Huế đột nhiên xảy ra diễn biến ngoài tính toán, với hình ảnh người công an bịt miệng linh mục Lý, thì dư luận quốc tế, trước tiên là tại Hoa Kỳ, bắt đầu có bất lợi.

Thêm một loạt đợt đàn áp các nhà bất đồng chính kiến nữa. Vụ tòa xử tù hai Is Nguyễn Văn Đài, Lê Thị Công Nhân. Rồi bắt và giam thêm nhiều nhà dân chủ khác. Chuyến đi hiển nhiên là thấy rõ có mây mù giăng phủ. Đơn giản lắm. Tất cả các bản tin quốc tế, dù AP, Reuters hay AFP, đều gọi hầu hết những người bị bắt giam đợt này hoặc là cyber dissidents (những người bất đồng chính kiến trên mạng), hoặc là cyber journalists (các phóng viên trên mạng). Ngay ở cách dùng chữ, đã cho thấy dư luận thuận chiều cho dân chủ rồi. Nếu bạn để ý, sẽ rất ít người gọi những người bị tù đợt này, dù là Huỳnh Nguyễn Lang, Nguyễn Bắc Truyển, Trương Quốc Huy, Lê Nguyên Sang v.v... là democracy activists, hay là pro-democracy ac-tivists (các nhà hoạt động vì dân chủ). Dường như chỉ có nữ Is Bùi Kim Thành, đang bị đẩy vào

đó có nghĩa là ông Triết đã thua rất đậm về dư luận quốc tế.

Đó là những diễn biến rất cụ thể, mà bộ Âu phục và chiếc cà-vạt và cả nụ cười rất tươi của ông Triết cũng không cứu nổi. Hình ảnh tẻ hại này là: Hà Nội cũng tẻ hại như Bình Nhưỡng và Havana. Riêng đối với Mỹ, Hà Nội còn tẻ hơn nữa. Vì trước giờ dư luận quốc tế không bận tâm về chuyện CSVN tráo trở với dân VN, vì đơn giản đó là chuyện giữa người VN, xem như cuộc chiến nào cũng có chuyện trả thù tàn bạo, dù đó là chuyện cải cách ruộng đất, đấu tố, đổi tiền, đẩy đi kinh tế mới, giam tù cải tạo, xiết hộ khẩu, xô thuyền nhân ra biển, vân vân... Lần này, Hà Nội tráo trở với chính các chính khách Mỹ trước giờ vẫn bênh vực Hà Nội, và đã mất rất nhiều bạn trong quốc hội Mỹ.

Vậy là ông Triết đã rời HK rồi. Có thêm quá nhiều chuyện để suy nghĩ. Trong lòng tôi, thì tôi vẫn mong ông Triết được sức khỏe an lành, để ông suy nghĩ nhiều thêm về chuyến đi vừa qua. Ông là người được tin là cấp tiến, cởi mở, ít nhất cũng đã từng hiểu được nền tự do quý giá của Miền Nam VNCH trước kia mà ông đã góp phần làm sụp đổ. Làm sao ông có thể quên được thời ông đi học ở SG mà không cần giấy tạm vắng nào xin từ cảnh sát Bến Cát, Bình Dương, để rồi vào SG mà cũng không cần xin giấy tạm trú nào ở SG. Không phải đó là 1 tự do tuyệt vời sao, chỉ kể 1 điều đơn giản thế thôi.

Thêm nữa, kỷ niệm chuyến đi này của ông sẽ khó quên, khi từ TT Bush, cho tới các thượng nghị sĩ, dân biểu và nhiều ngàn đồng hương của ông đều lớn tiếng đòi nhân quyền. Ông Triết hẳn không quên thời tự do biểu tình ở Sài Gòn, và lần này nhìn thấy biểu tình ở xứ Mỹ sẽ nhắc ông nhớ rằng trước 1975, Miền Nam cho người dân quyền tự do biểu tình. Và bản thân ông, có lẽ cũng nhiều lần biểu tình ở đại học xá sinh viên Minh Mạng (Quận 5, Sài Gòn), và cũng có lần ở ngay Đại Học Khoa Học, nơi ông từng học, và ở Đại Học Sư Phạm, nơi phía sau giảng đường mà ông phải vào, khi ghi tên học Toán. Tại sao bây giờ cấm dân tất cả các quyền đơn giản như thế? Bịt miệng đâu có hay ho gì đâu.

Bản thân tôi, tôi cũng mong mỏi các cán bộ trong phái đoàn ký được nhiều hợp đồng kinh tế để tăng tốc kinh tế, để tạo thêm việc làm cho dân mình. Không người hải ngoại nào muốn làm cho dân nghèo, dù là có không hai lòng với chế độ.

Nhưng hãy nhìn vào cốt tủy vấn đề: guồng máy độc tài toàn trị chưa

bao giờ làm minh bạch kế toán, và luôn luôn là cội nguồn tham nhũng, vì quyền lực tập trung vào cán bộ đảng mà không cơ quan nào được phép thắc mắc.

Ông Triết là người có cơ duyên hiểu cái hay cái dở của Miền Nam, và hiểu được lòng dân Việt hải ngoại qua chuyến đi này. Xin chúc ông và phái đoàn suy nghĩ thật kỹ, thật sâu, để tìm cho ra cội nguồn các sai lầm nhiều thập niên của chế độ.

Và hãy thấy, nhân quyền và dân chủ là mục tiêu cao quý nhất của nhân loại. Không ai có quyền nhân danh hiến pháp hay luật pháp nào để chà đạp nhân quyền và bóc lột dân chủ. Hy vọng chuyến đi sẽ không

G. Sharp phổ biến trên mạng lưới điện toán toàn cầu, địa chỉ www.aeinsteinst.org. Hy vọng những tài liệu này sẽ góp phần hữu ích cho các chiến sĩ dân chủ và nhân quyền trong công cuộc đấu tranh vô cùng cam go hiện nay tại VN.

***

SÁCH LƯỢC GIẢI TRỪ CÁC CHẾ ĐỘ ĐỘC TÀI

Trong hơn hai thập niên qua, nhiều chế độ độc tài cộng sản và quân phiệt đã sụp đổ trước những cuộc đề kháng quyết liệt nhưng bất bạo động của đông đảo quần chúng. Từ Estonia, Latvia, Lithuania, Ba

GENE SHARP

từ ĐỘC TÀI

đến DÂN CHỦ

một hệ thống ý niệm về giải phóng

.....đăng nhiều kỳ.....

uồng. * * * * *

Khởi đăng. Xin mời xem tiếp các số báo sau.

Lời giới thiệu của Giáo sư Nguyễn Thanh Trang (Mạng Lưới Nhân Quyền VN)

Tiến Sĩ Gene Sharp là một học giả thuộc viện nghiên cứu Albert Einstein Institution tại thành phố Boston, HK. Trong hơn 30 năm qua, ngoài việc giảng dạy môn chính trị tại một số đại học danh tiếng, ông cũng là một chuyên viên tại Trung tâm Nghiên cứu Bang giao Quốc tế, Đại học Harvard. Ts Gene Sharp là một trong số những chuyên gia thượng thặng đặc biệt chú tâm tìm hiểu và nghiên cứu các biến động tại nhiều quốc gia trên thế giới trong công cuộc đấu tranh giải thể độc tài và xây dựng dân chủ. Từ đó, ông đã đúc kết thành những sách lược đấu tranh bất bạo động cụ thể và hữu hiệu nhất. Độc giả có thể tìm đọc nguyên bản bằng tiếng Anh tác phẩm "From Dictatorship to Democracy: A Conceptual Framework for Liberation" do

Lan, Đông Đức, Tiệp Khắc, Slovenia, Madagascar, Mali, Bolivia, Nam Dương và Philippines, các chế độ độc tài sắt máu đã nối đuôi nhau sụp đổ. Phong trào đấu tranh dân chủ bất bạo động đã tiếp tục thành công tại Nepal, Zambia, Nam Hàn, Chile, Argentina, Haiti, Brazil, Uruguay, Malawi, Thái Lan, Bulgari, Hungary, Zaire, Nigeria và các lãnh thổ thuộc cựu Liên Bang Xô Viết.

Rõ ràng trào lưu dân chủ hóa càng ngày càng thắng thế. Theo thống kê của tổ chức Freedom House, trong năm 1983, trên thế giới có 55 quốc gia tự do, 76 quốc gia có chút tự do và 64 quốc gia không có tự do, nhưng đến năm 1993, nghĩa là chỉ trong vòng 10 năm sau, đã có 75 quốc gia tự do, 73 quốc gia có chút ít tự do, và 38 quốc gia sống dưới độc tài.

Trong nhiều trường hợp, vì văn hóa, tập quán, xã hội, chính trị, kinh tế và tôn giáo, các định chế độc tài đã bám rễ một cách sâu đậm, trong đó chính quyền dùng mọi thủ đoạn, từ chính sách ngu dân, bưng bít thông tin đến đàn áp và khủng bố,

khiến cho đại khối dân tộc trở thành những con chiên ngoan ngoan, hèn nhát. Người dân không có tự do và vô cùng bất mãn, nhưng họ luôn luôn sống trong lo âu, sợ hãi. Họ rất sợ công an, cảnh sát, vì lực lượng an ninh của nhà nước muốn bắt ai và bất cứ giờ nào cũng được, chỉ cần viện dẫn lý do an ninh, mà không cần có lệnh của tòa án. Nỗi sợ ấy càng lớn bao nhiêu thì họ càng trở nên hèn nhát bấy nhiêu. Và đó là một trong những vấn nạn lớn nhất cho các phong trào dân chủ.

Câu hỏi được đặt ra là trước tình trạng đó, làm sao có thể giải trừ độc tài? Vũ lực có lẽ là một trong những phương thế hữu hiệu nhất để chống ngoại xâm, nhưng đối với những kẻ nội thù, độc tài cộng sản, chúng ta khó thắng cộng sản bằng vũ lực, và nhất là trong xu thế hiện nay, tranh đấu bất bạo động đã trở thành vũ khí hữu hiệu nhất để giải trừ các chế độ độc tài.

Có người đặt kỳ vọng vào các cuộc đảo chánh, hoặc bầu cử, hoặc nhờ ngoại bang can thiệp. Nhưng xét cho cùng, tất cả các biện pháp ấy đều là hạ sách và vô cùng nguy hiểm. Thật vậy, giả thử ngày mai có cuộc đảo chánh lật đổ cộng sản Việt Nam, nhưng chắc gì những người lên thay sẽ không trở thành một thế lực độc tài khác, có khi còn tệ hơn trước thì sao? Thế giới đã chứng kiến nhiều cuộc đảo chánh lật đổ độc tài, rồi thay vào đó bằng những tên quân phiệt vừa độc tài vừa tham nhũng hơn trước.

Còn bầu cử thì sao? Dưới các thể chế độc tài, các cuộc bầu cử chỉ được tổ chức cho có vẻ dân chủ, nhưng thực chất, đó chỉ là những trò bịp. Như tại Việt Nam hiện nay chẳng hạn, tất cả các cuộc bầu cử đều do đảng Cộng Sản chỉ đạo theo nguyên tắc bất di bất dịch “đảng cử, dân bầu”. Thế thì làm sao có dân chủ được! Tất cả những người đã được trúng cử chỉ là những “Nghị gât”, làm tay sai cho đảng Cộng Sản, không hơn không kém.

Mong chờ ngoại bang giúp đỡ chẳng? Điều đó lại càng không nên. Giữa người với người mới có tình cảm, chứ giữa quốc gia này với quốc gia khác làm sao có được tình

yêu? Ngoại bang có giúp ta cũng chỉ vì quyền lợi của họ. Nếu quyền lợi của họ cũng tương đồng với nước ta thì không sao, nhưng lắm lúc quyền lợi của hai nước xung đột nhau, chúng ta dễ bị rơi vào hoàn cảnh công răn cản gà nhà, rất nguy hiểm.

Nhưng nói như thế không có nghĩa là chúng ta hoàn toàn gạt bỏ yếu tố ngoại viện. Trái lại, nếu biết vận động áp lực quốc tế vào những lãnh vực như quốc tế tẩy chay mua bán, bao vây kinh tế, cắt đứt ngoại giao, trục xuất khỏi các tổ chức tài chánh và thương mại quốc tế, hoặc thế giới công khai lên án một cách mạnh mẽ, v.v... Những việc đó sẽ làm suy yếu các chế độ độc tài và khích lệ dân chúng đứng lên tranh đấu cho dân chủ và nhân quyền.

Theo tiên sĩ Gene Sharp, muốn giải trừ một chế độ độc tài hữu hiệu nhất, nghĩa là ít tốn kém tiền bạc và xương máu nhất, cần phải tiến hành bốn công tác quan trọng sau đây:

- (1) Phải củng cố lực lượng dân chúng với tất cả sự quyết tâm, tự tin và nắm vững kỹ năng đấu tranh;
- (2) Phải tổ chức nhiều nhóm sinh hoạt xã hội thiện nguyện để xây dựng ý thức và các giúp dân chúng có kinh nghiệm sống và làm việc trong các định chế dân chủ;
- (3) Phải tạo dựng một lực lượng quần chúng vững mạnh, có thực lực; và sau cùng
- (4) Phải thiết lập một kế hoạch hành động hợp tình, hợp lý và thực hiện nó một cách khôn khéo.

Đúng như lời kêu gọi của Charles Stewart Parnell trong các cuộc đình công của dân chúng Á Nhĩ Lan suốt hai năm 1879 và 1880: “...Các bạn phải vững tin vào sự quyết tâm của các bạn... Các bạn hãy siết chặt hàng ngũ, giúp nhau vượt qua mọi trở ngại và cương quyết đứng lên tranh đấu... Các bạn phải đoàn kết, phải có tổ chức và chắc chắn các bạn sẽ thành công..”

Lịch sử thế giới trong gần 30 năm qua đã chứng minh một cách hùng hồn là các chế độ độc tài, ngay cả những chế độ hùng mạnh tưởng như vô địch cũng đã phải sụp đổ trước sức đề kháng can trường và bất bạo động của quần chúng.

Trước đây, dân chúng tại các nước Ba Lan đã mất mười năm, từ 1980 đến 1990, mới có thể giải trừ được chế độ cộng sản độc tài, nhưng sau đó, các cuộc đấu tranh tại Đông Đức và Tiệp Khắc, chỉ mất vài tuần lễ trong năm 1989. Nhà độc tài Marcos của Phi Luật Tân cũng đã bị hạ bệ chỉ trong vòng hơn một tháng trước những cuộc biểu tình chống đối của hàng trăm ngàn người. Và đặc biệt hơn hết, ngay cả một đại cường như Liên Bang Sô Viết, chế độ cộng sản cũng đã phải cáo chung trước sức đề kháng bất bạo động nhưng can trường và cương quyết của đại khối dân tộc.

Nói tóm lại, nếu đông đảo quần chúng can trường nhất tề đứng lên đấu tranh cho công bằng, tự do và dân chủ, thì dù chế độ độc tài vững mạnh cách mấy cũng phải bị khuất phục trước sức mạnh của quần chúng (people's power). Đó là lẽ đương nhiên, vì đúng như cổ nhân đã dạy: “Ý Dân là Ý Trời”.

***

MỤC LỤC

Lời Mở Đầu

Chương 1: Đối Diện Chế Độ Độc Tài Một Cách Thực Tế

Vấn nạn còn tiếp diễn. Giành tự do bằng bạo lực? Đảo chánh, bầu cử, hay trông chờ Cứu tinh ngoại quốc? Đối diện với một sự thật đầy khó khăn.

Chương 2: Những Nguy Hiểm Của Thương Lượng

Những ưu điểm và hạn chế của thương lượng. Đầu hàng qua thương lượng? Thế lực và công lý trong thương lượng. Những nhà độc tài “dễ tính”. Loại hòa bình nào? Những lý do để hy vọng.

Chương 3: Thế Lực Đến Từ Đâu?

Chuyện ngụ ngôn “Hầu Công”. Những nguồn thế lực chính trị cần thiết. Những trung tâm thế lực dân chủ.

Chương 4: Nhược Điểm Của Chế Độ Độc Tài

Nhận dạng gót chân Achilles. Nhược điểm của nền độc tài. Tấn công vào nhược điểm của chế độ độc tài

Chương 5: Sử Dụng Thế Lực

Đấu tranh bất bạo động vận hành ra sao? Đấu tranh bất bạo động: vũ khí và kỹ thuật. Công khai, bí mật và tiêu chuẩn gặt gao. Thay đổi tương quan lực lượng. Bốn phương cách

tao thay đổi. Tác động dân chủ hóa của phản kháng chính trị. Tính phức tạp của đấu tranh bất bạo động.

Chương 6: Tại Sao Cần Hoạch Định Chiến Lược

Hoạch định một cách thực tiễn. Những trở ngại trong việc lên kế hoạch. Bốn từ ngữ quan trọng trong hoạch định chiến lược.

Chương 7: Hoạch Định Chiến Lược

Lựa chọn phương tiện. Lên kế hoạch cho một thể chế dân chủ. Hỗ trợ từ bên ngoài. Đề xướng một chiến lược tổng thể. Hoạch định chiến lược cho từng chiến dịch. Truyền bá ý niệm bất hợp tác. Đàn áp và cách đối phó. Bám sát kế hoạch chiến lược.

Chương 8: Áp Dụng Phản Kháng Chính Trị Vào Thực Tiễn

Đối kháng chọn lọc. Những hình thức thách đố tượng trưng. Trải rộng trách nhiệm. Nhắm vào thể lực của các kẻ độc tài. Điều chỉnh chiến lược.

Chương 9: Làm Tan Rã Chế Độ Độc Tài

Leo thang các quyền tự do. Làm tan rã chế độ độc tài. Đón nhận thành công trong tinh thần trách nhiệm.

Chương 10: Tạo Dựng Nên Tầng Cho Một Thể Chế Dân Chủ Vững Bền

Nguy cơ phát sinh một chế độ độc tài mới. Ngăn chặn đảo chánh. Soạn thảo hiến pháp. Chính sách quốc phòng dân chủ. Trách nhiệm đáng khen

Phụ Bản: Những Phương Cách Đấu Tranh Bất Bạo Động

Đôi lời cảm tạ của Anh Nguyễn Vũ Bình

Hôm 27-06-2007, từ Hà Nội, anh NVB đã phổ biến một thư cảm tạ với nội dung đại ý như sau: "Tôi đã ra khỏi nhà tù. Tuy chưa thể nói là đã được trả tự do vì đất nước chưa có tự do và trong đất nước chưa có tự do này tôi vẫn còn bị quản chế. Biện pháp quản chế này tôi không nhìn nhận, như tôi đã và vẫn không nhìn nhận bản án đối với tôi trước đây. Việc bắt giam, giải tòa và xử án những người đòi dân chủ một cách ôn hòa chỉ là những hành động đàn áp của một chính quyền cai trị bằng bạo lực. Tuy vậy ra khỏi nhà tù cũng đã là một bước đi được một hoạn nạn lớn. Đó là nhờ những cố gắng yểm trợ của một số đồng đảo ân nhân mà hôm nay tôi xin có đôi lời cảm tạ.

Trong suốt thời gian tôi bị giam cầm, rất nhiều tổ chức và nhân sĩ đã tích cực động viên dư luận thế giới, các chính phủ dân chủ và các tổ chức nhân quyền bên vực tôi. Những cố gắng đó sau cùng đã tạo được áp lực buộc nhà cầm quyền VN phải chấm dứt việc giam giữ tôi. Cái tự do rất giới

hạn mà tôi đang được hưởng là nhờ các ân nhân, chí hữu và thân hữu. Quan trọng hơn, chính niềm tin rằng mình không đơn độc đã giúp tôi giữ vững niềm tin và hy vọng để đương đầu với thực tại khó khăn trong vòng lao lý. Tôi đã rất xúc động được biết rằng trong suốt thời gian tù đầy nhiều ân nhân trong cũng như ngoài nước đã tận tình giúp đỡ gia đình tôi về cả tinh thần lẫn vật chất, nhờ đó tình cảnh vợ con tôi đã không đến nỗi bị đất.... Tôi không tìm ra được những lời cần nói để biểu lộ hết lòng biết ơn. Tôi hiểu rằng sự yểm trợ của quý vị và anh chị em không phải vì cá nhân rất tầm thường và đầy thiếu sót của tôi mà vì những giá trị mà chúng ta cùng chia sẻ: tự do, dân chủ, phẩm giá con

khóc. Sau năm 1975, ở chợ Gạo, tỉnh Định Tường có một ông thợ hớt tóc treo tấm biển viết: "Không gì quý hơn cạo mặt, váy tai." Váy, là đọc trại chữ "ngoáy," theo lối người miền Nam. Đó chỉ là một dòng quảng cáo. Nhưng khi công an nhìn thấy hàng chữ đó treo bên cạnh tấm hình ông Hồ thì họ hiểu. Sau đó anh thợ hớt tóc biến mất, đến bây giờ cũng chưa ai biết anh còn sống hay đã bị thủ tiêu từ hồi đó rồi. Vợ con anh ghi ngày anh bị bắt giữa đêm khuya làm ngày giỗ. Từ năm 1945 đến nay đã có biết bao nhiêu người bị thủ tiêu theo lối đó.

Đã có bao nhiêu người vì Hồ Chí Minh mà chết? Khi gặp những

HỒ CHÍ MINH ? tội nào nặng nhất

Ngô Nhân Dụng

người và lòng yêu nước...."

Trong thời gian đi Nga và Ba Lan gần đây, tôi được nghe nhiều câu chuyện chế nhạo Hồ Chí Minh, mà những người Việt đã sống ở Hà Nội hay kể với nhau từ những năm 1950, 60 tới giờ. Tất nhiên người ta lén lút kể giữa những người thân và có thể tin cậy. Cấm kể cho trẻ em nghe, vì trẻ con không biết gì có khi kể lại với người ngoài thì cha mẹ chỉ có tù mút mùa. Những chuyện cười ở miền Bắc thường rất sâu, sâu và hiểm. Nhiều người gọi tên ông ta là Minh Râu, nghe mãi mới hiểu đó là ông Hồ. Có nhà văn kể chuyện một anh tên là Hinh, cứ ra đường ra chợ ngẩng mặt lên trời tìm cái gì đó, làm bao nhiêu người hùa theo cũng ra đường ngoảnh mặt lên trời tìm kiếm, mỗi ngày một đông hơn. Cuối cùng đám đông hỏi anh ta tìm cái gì, chính anh ta cũng không biết. Bài văn đăng lên báo, sau có người mách ra rằng tên Hinh là do họ Hồ và tên Minh ghép lại, nhà văn và tờ báo đều mang họa!

Nhưng người miền Bắc đã ghét thì thường thù ghét Hồ Chí Minh thậm gan tím ruột, cho nên phần lớn các chuyện cười không có tinh thần hài hước dí dỏm như dân miền Nam. Một anh bạn đang định cư ở Phần Lan kể tôi nghe một câu chuyện cười nghe xong thì muốn

người Việt ở Đông Âu và Nga, nhiều người từng sống trong chế độ cộng sản ở miền Bắc Việt Nam từ những năm kháng chiến chống Pháp cho tới ngày nay, người ta thường đặt câu hỏi đó. Không kể bà Nông Thị Xuân đã sinh con với Hồ Chí Minh rồi bị thủ tiêu, và em gái bà Xuân, thì con số trực tiếp hoặc gián tiếp chết vì Hồ Chí Minh lên đến nhiều triệu. Nhưng việc giết người thường không do bàn tay của ông Hồ dính vào, ông gây những tội ác nặng gấp ngàn lần tội sát nhân. Cho nên người ta cũng thi đố nhau: "Trong số những tội ác của Hồ Chí Minh đối với dân tộc Việt Nam, tội nào nặng nhất?"

Nhiều người cho việc ông Hồ theo chủ nghĩa cộng sản là tội nặng nhất. Tất cả tai họa trùm lên nước Việt Nam suốt từ năm 1945 đến giờ đều chỉ vì có người đem chủ nghĩa cộng sản theo lối Stalin về áp dụng ở nước ta. Thực ra thì trong thập niên 1920-30, rất nhiều nhà cách mạng Việt Nam đã bị chủ nghĩa cộng sản quyền rũ; trong số đó có nhiều người rất đáng kính trọng, từ Nguyễn Thế Truyền đến Tạ Thu Thâu, Phan Văn Hùm. Ông Truyền là người đã tổ chức cho nhiều thanh niên Việt Nam từ Pháp đi Nga, sau ông về nước và từ bỏ chủ nghĩa cộng sản. Các ông Thâu và

Hùm sau lãnh đạo nhóm Cộng Sản Đệ Tứ ở Sài Gòn. Họ đều là những nhà ái quốc nhiệt thành và hy sinh cả cuộc đời cho lý tưởng. Việc tin theo chủ nghĩa Marx-Lenin không nhất thiết gây nên tội ác nếu người ta giữ được lòng nhân. Vì vậy, nhiều người cho rằng, tội nặng nhất của Hồ Chí Minh không phải việc theo chủ nghĩa cộng sản mà là việc xin làm đồ đệ của Stalin, hoàn toàn tuân lệnh Cộng Sản Đệ Tam.

Tội ác này rành rành, không cách nào bào chữa được. Vì trong những năm Hồ ở Nga, đầu thập niên 1920 và lần sau trong thập niên 1930, ông ta chắc chắn đã chứng kiến những thủ đoạn tàn ác của Chúa Đò Stalin đối với những đối thủ chính trị của ông ta. Những đồng chí của Lenin như Rykov, Bukharin, Kamenev và Zinoviev bị Stalin bắt bớ, hành hạ và đưa ra tòa rồi thủ tiêu cả mạng sống lẫn sự nghiệp chính trị của họ; tất cả Bộ Chính Trị thời Lenin đều lần lượt bị Stalin giết để ông ta nắm lấy độc quyền. Hồ Chí Minh chắc chắn phải chứng kiến những cảnh này, thời gian đó những người cộng sản đối lập với Stalin đã hô hoán cho cả thế giới biết. Nhưng Hồ đã chọn con đường theo Stalin và học tập những thủ đoạn của ông này, sau đem về áp dụng ở Việt Nam. Chính vì Hồ Chí Minh đóng vai một gián điệp trung thành của Stalin và Đệ Tam Quốc Tế trong hơn 20 năm, cho nên đến năm 1945 chính phủ Mỹ không thể nào tin ông ta là người muốn giao hảo với một nước tư bản như nước Mỹ, dù ông ta đã xin nhiều lần.

Việc áp đặt chủ nghĩa cộng sản Xít-ta-lin-nít trên vận mạng dân tộc Việt Nam là một tội ác. Những người đã sống ở miền Bắc đã chứng kiến các thảm họa do chính sách tập thể hóa, đánh tư sản, đấu tố giết người do Hồ Chí Minh chủ trương. Nhưng nhiều người cả hai miền Nam-Bắc coi tội đó cũng còn nhẹ hơn tội gây ra cuộc chiến tranh huynh đệ tương tàn từ năm 1959 đến 1975, mà Hồ Chí Minh chịu trách nhiệm. Những nước bị chia đôi trên thế giới cho hai khối tư bản và cộng sản, chỉ có Bắc Hàn là gây chiến, nhưng cuộc chiến đó ngắn ngủi. Trung Cộng cũng không đại dột tấn công Đài Loan, dù Tưởng Giới Thạch lúc nào cũng hăm dọa "Quang phục lục địa!" Đông và Tây

Đức sống bên nhau cho đến ngày chế độ cộng sản sụp đổ thì thống nhất. Hồ Chí Minh đã đẩy hàng triệu thanh niên vào một cuộc chiến tàn khốc chỉ vì tham vọng cộng sản hóa toàn thể dân tộc Việt và toàn thế giới, theo đúng những chỉ thị của Đệ Tam Quốc Tế khi ông Hồ rời Nga về Trung Quốc cuối năm 1924. Nước VN đã thống nhất, nhưng thống nhất trong một chế độ vô học, bất lực, tàn nhẫn, khiến cuộc sống người dân cả hai miền Nam-Bắc thê thảm hơn, có lúc nạn đói đã giết hàng ngàn nông dân.

Làm chết hàng triệu thanh niên vì một chủ nghĩa sai lầm, vì áp dụng một chế độ tàn ác, ngu dốt, và tham những tràn ngập, đúng là một tội ác lớn. Nhưng nhiều người Việt ở trong nước bây giờ còn thấy một tội ác khác của ông Hồ, một tội lớn hơn nữa. Đó là tội hủy hoại cả nền đạo lý của dân tộc. Bao nhiêu điều nhân nghĩa tổ tiên truyền lại đã bị xóa bỏ, thay thế tất cả các giá trị bằng một lòng trung thành với đảng, tức là trung thành mù quáng trước mệnh lệnh của bọn lãnh đạo đảng. Bọn này sống giả dối, chuyên dùng thủ đoạn gian dối, độc ác, gieo những hạt giống xấu cho cả xã hội. Đó là di sản kinh hoàng nhất mà Hồ Chí Minh đã để lại trên đất nước ta. Chiến tranh chấm dứt, cảnh chết chóc có thể quên đi sau mười năm. Kinh tế suy sụp có thể phục hồi dần dần sau khi chịu thay đổi cho người dân sinh hoạt tự do hơn. Nhưng một nền đạo lý bị tàn phá thì phải vài thế hệ mới tái lập được. Đó là tội ác lớn nhất của Hồ Chí Minh đối với dân tộc Việt Nam.

Sở dĩ bữa nay đem kể chuyện những cuộc bàn luận về Hồ Chí Minh trong mục này, cũng vì vừa có một tờ báo ở khu Tiểu Sài Gòn đăng một bài trong đó tác giả ca ngợi Hồ Chí Minh một cách lộ bịch mà người có trí khôn bình thường không thể nào viết được. Một người ký tên là Hà Văn Thủy viết "Bài học quý" trên tuần báo Việt Weekly đã viết một câu như sau: "...người Việt được sự dẫn dắt của Hồ Chí Minh, một danh nhân văn hóa thế giới, một thánh nhân mang tầm vóc Đệ Nghiêu, Đệ Thuấn!"

Đệ Nghiêu, Đệ Thuấn là những nhân vật tưởng tượng trong huyền sử Trung Hoa. Đem ví ông Hồ với hai nhân vật tưởng tượng đó, rõ ràng là chỉ có mục đích lừa bịp

bằng huyền thoại hóa, thần thánh hóa. Những bạn trẻ mà tôi gặp ở Đông Âu cũng nhiều người nói thẳng rằng, nếu nước Việt Nam mà không có ông Hồ Chí Minh "dẫn dắt" thì đâu đến nỗi bị cộng sản cai trị để rơi vào tình trạng nghèo đói bậc nhất trên thế giới trong mấy chục năm trước đây! Rồi bây giờ quay ngược đầu chạy theo tư bản nhưng vẫn cố bám lấy độc quyền, để nước ta đứng hạng chót trong số các nước Á Đông - trừ Bắc Hàn!

Rõ ràng là tác giả Hà Văn Thủy chỉ viết một lời tán tụng như trên theo công thức, chỉ thị hoặc theo đơn đặt hàng. Vì sau khi ca tụng Hồ Chí Minh như vậy, ông ta lại viết những câu hoàn toàn trái ngược!

Trong một đoạn sau đó vài trăm chữ, Hà Văn Thủy muốn tỏ ra mình có tinh thần khách quan, đã viết, "Từng kinh qua thăm họa cải cách ruộng đất ở miền Bắc (do "thánh nhân" Hồ Chí Minh chủ trương) nên tôi tán thành cuộc cải cách điền địa ở miền Nam (dưới thời Tổng thống Ngô Đình Diệm)... Nông dân miền Nam đạt mức sống trung nông, là điều mà nông dân miền Bắc nằm mơ không thấy! Và quả là tôi thèm muốn tự do báo chí, ngôn luận, lập hội cùng những tự do khác mà thành thị miền Nam được hưởng!" Vậy những công trạng của ông thánh nhân, Đệ Nghiêu, Đệ Thuấn đó chỉ là dùng một đảng độc tài cướp đoạt những quyền tự do căn bản của người dân hay sao?

Và di sản của cái ông Đệ Nghiêu, Đệ Thuấn là gì? Ông Hà Văn Thủy nói ông ta hiểu tâm trạng của sử gia Keith Talor khi ông này viết rằng, đất nước Việt Nam đang "phải chịu đựng một cơ cấu cai trị chuyên chế, thối nát và (phải chịu cảnh) nghèo nàn." Rồi ông Thủy thú nhận ngay rằng, "Đúng là tình hình Việt Nam đang như thế."

Biết nó như thế, tại sao không biết hỏi thêm rằng, ai đã dựng lên cái đảng CSVN để họ đưa đất nước đến tình trạng chuyên chế, thối nát và nghèo nàn như vậy? Còn ai vào đó nữa nếu không là Hồ Chí Minh? Đệ Nghiêu, Đệ Thuấn có mang tội như vậy hay không?

Xưng tụng Hồ Chí Minh một cách giả tạo, theo chỉ thị hoặc theo đơn đặt hàng, thì dễ lâm vào cảnh bất nhất, tự mình mâu thuẫn với mình. Nhưng ca ngợi Hồ Chí Minh bằng những lời giả dối đó, ở giữa

một môi trường xã hội toàn những người đã từng là nạn nhân của chế độ cộng sản, bao nhiêu người đã liều chết vượt biển để thoát nạn cộng sản, họ chỉ thấy HCM là quỷ ác hiện hình, thì đó là một hành động xúc phạm vô ý thức và vô liêm sỉ. Chính vì những người bán rẻ lương tâm vẫn còn ca tụng HCM như thế mà trong mục này chúng ta phải tiếp tục vạch rõ những tội ác của HCM, dù trong lòng không còn nuôi chút oán thù nào với một người đã qua đời gần 40 năm để cho xác chết còn bị đám đàn em lợi dụng cho đến bây giờ. Bao giờ bọn cường hào tham nhũng bắt lương ngưng khai thác cái xác chết của ông Hồ, chắc lúc đó linh hồn ông ta

người bị giết một cách có chủ đích, lại có những người bị chết vì những chính sách phi nhân hoặc thiếu trách nhiệm của họ. Thí dụ, trong giới khoa học người ta vẫn còn tranh luận xem liệu nạn đói năm 1932-1933 có phải là do Stalin cố tình gây ra để giết hại người Ukraine hay không. Tương tự như vậy, ít có nhà sử học nào tin rằng Mao Trạch Đông đã cố tình gây ra nạn đói ở Trung Quốc vào cuối những năm 1950; đây là nạn đói được coi là khủng khiếp nhất trong lịch sử hiện đại. Nhưng sự dốt nát của các chế độ cộng sản trong việc quản lí sản xuất nông nghiệp và

hệ thống độc đảng mà thôi. Nhà thờ, ngay cả khi được phép đóng một vai trò nào đó trong xã hội, thí dụ như ở Ba Lan, thì các giáo sĩ, nếu không muốn bị đàn áp, phải tìm cách tránh né, không dám phê phán hệ tư tưởng cộng sản. Nhà nước cộng sản nào cũng duy trì một chế độ kiểm duyệt khắt khe, mọi hệ tư tưởng, trừ tư tưởng mác-xít, đều bị chính quyền coi là nguy hiểm.

Trong các nước dân chủ, chính quyền, dù thuộc đảng bảo thủ, đảng tự do hay đảng xã hội, cũng thường không cần phải cấm đảng cộng sản hoạt động. Tất nhiên là có ngoại lệ. Ở Tây Đức, Đảng cộng sản đã bị cấm hoạt động vào năm 1956 sau khi lãnh đạo của nó, theo lệnh Moskva, tuyên bố phủ nhận quyền tồn tại của Cộng hoà Liên bang Đức. Ở Mỹ, thượng nghị sĩ Joe McCarthy đã từng phát động chiến dịch “săn lùng phù thủy” nhằm chống đảng cộng sản và cảm tình viên của nó.

Nhưng cái mà trong các chế độ dân chủ được coi là ngoại lệ thì trong chế độ cộng sản lại là điều bình thường, ở những nước này tư tưởng tự do bị đàn áp một cách có hệ thống. Các nước này thường xuyên phá sóng của các đài phát thanh và truyền hình nước ngoài. Công dân của họ không được phép đi ra nước ngoài. Để giữ chính quyền, cộng sản buộc phải giữ dân của mình trong “bức màn sắt”. Biểu tượng rõ nhất của nó là bức tường ô nhục ở Berlin, đã bị giật sập vào tháng 11 năm 1989.

Một nhà nước hoạt động hữu hiệu trong thời đại hiện nay thường cố gắng tranh thủ sự ủng hộ của người dân. Hệ thống kinh tế sẽ hoạt động hiệu quả hơn. Dù là xét về nguyên tắc hay theo quan điểm thực tiễn thì việc thảo luận một cách công khai các hệ tư tưởng cũng đem lại nhiều lợi ích cho xã hội. Vì vậy khi mà Angver Hodgja tuyên bố rằng Albania đã là một nước hoàn toàn vô thần thì trên thực tế ông ta đã làm cho mâu thuẫn giữa các tôn giáo và các sắc tộc ngày càng trở nên nặng nề hơn.

Đĩ nhiên là các chế độ cộng sản không phải là những bản sao của

Vụ thu hoạch hải hùng của CHỦ NGHĨA CS

.....ROBERT SERVICE.....

mới được yên ổn.

Hôm thứ ba, 12-06-2007, phát biểu trong buổi lễ khánh thành đài tưởng niệm các nạn nhân của chủ nghĩa cộng sản ở Washington, Tổng thống Bush tuyên bố rằng trong thế kỉ XX đã có 100 triệu nạn nhân vô tội bị chết dưới bàn tay tội lỗi của chủ nghĩa cộng sản. Ông đã không nói quá, đúng hơn, ông đã giảm bớt phần nào con số các nạn nhân thực sự.

Người cung cấp cho Tổng thống những số liệu đó có thể đã dựa vào những đánh giá gần đúng. Đến nay vẫn chưa ai biết chính xác số người chết trong các trại tù thuộc hệ thống GULAG ở Liên Xô, trong các trại lao động cải tạo gọi là “Lao cải” ở Trung Quốc hay trong các khu rừng rậm ở Campuchia. Không nghi ngờ gì rằng việc giết người không phải là tội ác duy nhất của các chế độ cộng sản. Nếu tính cả những người mà cộng sản đã làm cho thành thân tàn ma dại thì con số nạn nhân phải lên đến hàng tỉ.

Trong chế độ cộng sản nạn nhân cũng được phân loại. Có những

cung cấp lương thực, thực phẩm cho dân chúng là một sự kiện không phải tranh cãi.

Ngoài ra, cộng sản còn thực hiện chính sách phân biệt đối xử đối với các giai cấp “đối kháng”. Thí dụ, bố của Boris Yeltsin chỉ là một người nông dân bình thường nhưng đã bị chế độ của Stalin cho vào sổ đen chỉ vì ông từng phàn nàn về điều kiện lao động. Không những bố mẹ mà cả con cái cũng rơi vào sổ đen, vì vậy mà chàng trai Boris phải giấu việc bố bị đàn áp, nếu không thì ông chẳng thể có cơ may được vào đại học. Ở Campuchia tình hình còn tệ hơn: tất cả những người đeo kính đều bị tuyên bố là kẻ thù của nhân dân và bị đàn áp khốc liệt.

Nói về các nạn nhân của chủ nghĩa cộng sản thì còn phải kể đến những người đã bị khốn khổ vì mất quyền tự do chính trị, tự do tín ngưỡng và tự do hoạt động trong các lĩnh vực văn học, nghệ thuật nữa.

Ngay cả trong những nước mà trên danh nghĩa chế độ chấp nhận sự tồn tại của các đảng phi cộng sản, thí dụ như Cộng hoà dân chủ Đức, thì trên thực tế đây vẫn chỉ là

nhau. Không ai khẳng định rằng Cu Ba, với những quán rượu, nhà hàng, khách sạn ồn ào và nhiều màu sắc của nó, lại có hệ thống quản lí nhà nước hoàn toàn giống với Bắc Triều Tiên. Trung Quốc dưới thời Mao cũng khác với, thí dụ, Ba Lan dưới quyền Gomulka hay Albania dưới quyền Hodgia. Nhưng chế độ cộng sản, dù ở đâu, cũng có những đặc trưng cơ bản giống nhau.

Ngoài ra, cần phải nhấn mạnh: trong thế kỉ XX không chỉ cộng sản mới làm những hành động phi nhân. Adolf Hitler đã giết người Do Thái, người Di-gan, người đồng tính và những kẻ tâm thần. Cộng sản cũng không có liên quan gì đến vụ diệt chủng ở Ruanda hồi năm 1994. Còn việc phun chất độc da cam phá rừng ở Việt Nam và Campuchia là do lực lượng không quân Mỹ thực hiện

Cuối cùng thì phương Tây đã thắng trong “cuộc chiến tranh lạnh”, M. Gorbachev và chương trình cải cách Liên Xô của ông đã có nhiều đóng góp. Hôm nay chủ nghĩa cộng sản đã mất tín nhiệm trên toàn thế giới, đài tưởng niệm mới được xây dựng ở Washington là cách chúng ta tỏ lòng tưởng nhớ các nạn nhân của nó.

Nhưng các nhà nước cộng sản vẫn còn tồn tại: Trung Quốc, Cu Ba, Bắc Triều Tiên, Việt Nam. Trong bài phát biểu của mình Tổng thống đã không nói chuyện đó. Ông đã bỏ qua cơ hội nói một cách rõ ràng điều mà mọi người đều biết: hệ thống trại cải tạo lao động vẫn còn tồn tại ở Trung Quốc. Nhiều người vẫn tiếp tục là nạn nhân của nó. Chế độ trong các trại đó còn dã man hơn cả GULAG ở Liên Xô trước đây: chính quyền Trung Quốc không chỉ giam giữ mà còn nhồi sọ các tù nhân bằng những biện pháp rất dã man.

Trung Quốc là một trong những đối tác thương mại quan trọng nhất của phương Tây vì vậy mà các chính phủ cũng như các phương tiện truyền thông đại chúng đã đối xử với nước này một cách khá “nhẹ nhàng”. Nhưng không được quên điều này: Trung Quốc là siêu cường duy nhất trên thế giới có chế độ đàn áp dã man nhất.

Đăng Trường chuyển ngữ

© DCVOnline

Nguồn liệu:

- "Los Angeles Times", dịch qua bản tiếng Nga tại địa chỉ <http://inosmi.ru/translation/235021.html>.

- Robert Service là chuyên gia về lịch sử Nga, giáo sư của St. Antony's College trực thuộc Oxford University, tác giả cuốn sách "Comrades : A History of World Communism" mới được xuất bản gần đây

Đừng nghe những gì Cộng sản nói! Hãy nhìn những gì Cộng sản làm! Sông có thể cạn, núi có thể mòn, nhưng chân lý ấy không bao giờ thay đổi

Người Cộng Sản trên cả tuyệt vời

!!!

Ôi dzời ơi!!!
Cái bọn phản động ở khắp nơi trên thế giới, kể cả ở Việt Nam (VN) cứ đề ngửa đảng và Chủ tịch ra mà chửi rửa thậm tệ, nào là xấu xa, tham nhũng, v.v. và v.v. Bây giờ hãy kể ra các thành công trên cả tuyệt vời của đảng để cho cả thế giới và bọn phản động sáng mắt.

Thành công trên phương diện truyền thông

Đất nước VN có khoảng 600 tờ báo chỉ làm có mỗi công việc giống hệt như 600 máy photocopy là đăng tin tức nào đảng chọn cho đăng. Chẳng hạn việc tổng thống (TT) Bush mời 4 tên phản động và khủng bố (theo định nghĩa của đảng) vào tòa Bạch Ốc bàn chuyện chống đảng thì 600 bộ máy photocopy đồng loạt cúp điện; chuyện các dân biểu Hoa Kỳ xoay chủ tịch Triết chống mặt tại trụ sở Quốc hội về tình trạng đàn áp dân chủ tại Việt Nam; chuyện W. Bush “nói rất rõ” về vấn đề nhân quyền khi tiếp Triết; chuyện Hoa Kỳ nghênh đón một nguyên thủ quốc gia mà chỉ Vụ trưởng Lê Tân ra hướng dẫn vào gặp Bush tại tòa Bạch Ốc, không đội quân

danh dự, không được mời ở nhà khách của Chính phủ, không quốc yến (chỉ bữa lunch nhẹ nhàng), báo chí quốc tế đều loan tin, nhưng 600 tờ báo và TV của đảng cố tình lờ tịt!

Chính quyền ở các chế độ tự do dân chủ thua xa đảng và nhà nước cộng sản ta về điểm này. Bọn nó đâu dám làm truyền thông như đảng cộng sản (CS) anh hùng tiến bộ của ta trong ngành... bịt tai và che mắt!

Nếu cả nước ta chỉ cần có một tờ báo tự do, độc lập thôi cũng đã đủ chuyên chở hết điều đảng không muốn nói với nhân dân, biết thế nên đảng ta căm ghét!

Ngoài tin cáo phó được xem là trung thực của ngành truyền thông Việt Nam, còn mọi tin tức khác thì người dân cứ bảo là láo như vেম (từ Vem này nghe đâu như hình thành từ chữ Việt Minh viết tắt VM, từ hồi còn mỗ ma thực dân Pháp kia). Cứ xem Vienamnet, Tuổi Trẻ, Thông Tấn Xã VN, Thanh Niên... nói về chuyến công du Hoa Kỳ của chủ tịch Triết là... thấy rõ như ban ngày.

Thành công trong giáo dục

Đảng đã có công biến ngành giáo dục thành nền giáo dục kinh tế thị trường mà không có quốc gia tự do dân chủ (cho dù dờ hơi) nào làm nổi.

Kinh tế thị trường là thâu lợi nhuận nên từ mẫu giáo, nhà trẻ tiểu học đến đại học, nhân viên ngành giáo dục tha hồ bán đề thi và bán điểm, bán bằng cấp. Nếu không có tiền mua điểm mà có chút nhan sắc thì thầy sẵn sàng nhận “vốn tự có” của các em nữ sinh. Đảng lãnh đạo ngành giáo dục nước ta và sản xuất hàng loạt tiến sĩ giấy, giờ này ra ngõ còn gặp nhiều hơn là “anh hùng” thời chống Mỹ.

Không oan nếu nói rằng, giáo dục theo kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa là theo định hướng móc (tiền) và... khai thác tối đa “vốn tự có” của các em nữ sinh!

Thành công trong ngoại giao

Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết sang nước Mỹ để bàn chuyện làm ăn bang giao với Tổng Thống Mỹ mà phải đi cửa hậu vào tòa Bạch Ốc. Cha ông ta thường nói: Chỉ bọn ăn trộm mới khoái cửa sau. Ngài ớn cửa trước vì phía cửa trước đồng bào ta

cầm cờ vàng, biểu tượng của cộng đồng người Việt tỵ nạn cộng sản, biểu ngữ đòi dân chủ, nhân quyền, chào đón" tung bừng. Mặc dù quốc hội của đảng ngài đã thông báo rằng, nhân dân trong nước đã đi bầu với tỉ lệ 99.65% để ủng hộ ngài và chính phủ của ngài, nhưng không thể qua mặt bà con được. Như một dân biểu nói, ngài chỉ là một Gangster của tập đoàn cộng sản mafia mà thôi!

Chắc ngài Chủ tịch không chỉ sợ bị chụp hình giữa rừng cờ vàng mà nếu bị phỏng vấn thì 100% chủ tịch sẽ biến thành chủ.. tịt, nên đành xài cửa sau cho tiện!

Nhờ đảng chỉ đạo những hành động đầy sáng tạo như bắt giam người vô tội và trí thức, đàn áp tôn giáo nên cộng đồng Âu Châu, Úc Châu và Mỹ Châu đều lên án Việt Nam vi phạm nhân quyền và chà đạp lên tự do ngôn luận. Đây là một "thành công" đáng nể của đảng vì đâu có quốc gia nào trên thế giới ngoại trừ Miến Điện mà được cả 3 châu lục địa cùng xúm vào chửi đảng. Đâu để gì cùng lúc được nghe cả thế giới chửi?

Hình như chỉ duy nhất chỉ có lãnh đạo nhà nước của đảng CS VN ta khi ra nước ngoài thì các họ sợ gặp bà con đồng hương của nước mình như sợ cọp. Không hiểu đảng đã ăn ở như thế nào mà "khúc ruột ngàn dặm" cứ chờ lúc nào các lãnh đạo đảng lộ dạng là tập trung để chửi cho thỏa thuê, chửi cho tốc nóc nhà và chửi cho các lãnh đạo phải chuồn êm bằng cửa hậu. Đảng đúng là number one (nằm-bờ-oan)!

Không biết các vị chủ nhân ngoại quốc nghĩ sao về nỗi nhục này, khổ khổ này của đảng ta?

Thành công trong kinh tế

Từ ngày đảng nắm chính quyền toàn nước VN thì ngành kinh tế xuất cảng (mà đúng nghĩa là bán) gái tơ có lẽ phát triển vượt chỉ tiêu. Các cô gái trẻ đẹp còn trinh tiết mà chỉ bán được giá 250-300 đô la. Đảng đã có công thúc đẩy hạ giá thành gái tơ để cạnh tranh giữa các tỉnh thành trong nước và thu được một số ngoại tệ từ khách (của làng chơi hoặc những tay nông dân đui què mẽ sứt, già cộp ế vợ của Đài Loan, Đại Hàn). Đảng nói rằng, hàng rẻ là do có quá nhiều người tự ý muốn bán (trinh), chứ nhà nước không can thiệp vào chuyện riêng, với lại kinh tế thị trường theo định hướng... xà rác thoải mái thì có gì mà thắc mắc! Vì thế cái vụ hai thằng cha Đại Hàn bắt mấy chục cô gái khoẻ thân, đi vòng quanh xăm xét như những món hàng là chuyện nhỏ. Ở các nước dân chủ, hai gã Sở

Khanh này ra hầu toà, nằm bóc lịch nhiều năm về tội xúc phạm nhân phẩm phụ nữ là cái chắc!

Nghĩ cho cùng, đảng cũng đã có nhiều tiên phong dẫn lối đưa đường rồi nên cơ sự mới như thế! Ví dụ, Lương Quốc Dũng ở Tổng Cục Thể Thao độ gái 13 tuổi, hay thứ trưởng giao thông Nguyễn Việt Tiến (một trong những đại nhân của vụ án PMU 18) uống rượu, ôm ấu vợ người ta, bị chồng cự nự, không xin lỗi lại còn cho ông chồng ăn đấm gây cả rầy, rồi để êm chuyện vừa dùng quyền lực, quen biết đe dọa vừa bỏ ra mấy chục ngàn đô dàn xếp...

Song song, xuất khẩu lao động gia tăng kỷ lục trong lịch sử 4.000 năm, chưa có triều đại nào làm nổi. Nói là xuất khẩu lao động, nhưng thực tế người VN đi ở đợ và làm lao nô trong những điều kiện hết sức khắc nghiệt cho các ông chủ tư bản mà lẽ ra đảng phải "đào mồ chôn" chúng nó theo đúng học thuyết Marx-Lenine mà đảng đang hô khẩu hiệu.

Ngày xưa bọn tư bản đế quốc phải chiến đấu đến mất mạng ở VN để mong chinh phục dân Việt, được dân Việt phục vụ, chiếm đoạt tài nguyên của đất nước như đảng vẫn rao giảng.

Ngày nay bọn đế quốc cứ khềnh chân nằm nhà, đảng ta đưa người trực tiếp đến phục vụ, nhanh, nhiều, tốt, rẻ, tiến bộ vượt bực.

Mỗi năm ước tính trung bình có vài trăm ngàn cô gái Việt bị đảng cấu kết (phó mặc, làm ngơ, không phải cấu kết ăn chia thì là cái gì?) với tú bà và ma cô, đem bán khắp thế giới. Rất nhiều gái VN làm đĩ ở Cambodia. Thương tui cho số phận bất hạnh của con Rồng cháu Tiên!

Không có tập đoàn tư bản nào mà tài ba đến độ chỉ ngồi không mà mỗi năm thu được 3-5 tỷ Mỹ kim tiền tươi, không hoàn lại từ người Việt hải ngoại. Ôi đúng là kinh tế thị trường theo định hướng xã hội... ăn xin. Số tiền này gần tương đương 1/10 tổng thu nhập quốc dân. Trong bụng thì mừng rơn với "khúc ruột ngàn dặm", "máu của máu Việt Nam" nhưng cái mồm vẫn cứ leo leo về cái bọn Việt gian, phản động mỗi khi họ đụng tới dân chủ, nhân quyền, tức là đụng tới cái ghê của đảng...

Kinh tế nước ta được đảng dẫn dắt từ thời tiến nhanh tiến mạnh lên xã hội chủ nghĩa, tức là tiến đến... thời kỳ tiền sử của chủ nghĩa tư bản khi người bóc lột người.

Thành công trong bầu cử

Dưới sự lãnh đạo của đảng độc tài và kim kẹp nên nhân dân đi bầu quốc hội luôn luôn đạt tỉ lệ 99.65%.

Có lẽ 0.35% lòn lại đang bị đảng cầm tù vì kêu gọi tẩy chay bầu cử? Thật là một kết quả trên cả tuyệt vời mà không có một quốc gia thứ hai nào làm được. Nếu có chút liêm sỉ thì không ai có thể nói láo tro trên đến mức đó. Đảng tro trên số một.

Thành công trong ngành Tư Pháp

Vụ tham nhũng PMU 18 cho đến nay đã hai năm mà chưa xong vì Bùi Tiến Dũng và các quan chức khác núp sau cây cỏ thụ là Nông Đức Mạnh. Bứt giây động rừng mà!

Ông Linh Mục Lý và các nhà đấu tranh dân chủ thì bị đưa ra toà xử nhanh như chớp. Ngành tư pháp của đảng ta đã được nổi tiếng khắp hoàn vũ do bị miệng Linh Mục Lý trước tòa án, cho cả thế giới coi chơi, rồi chửi. Đảng CS đã có công rất lớn trong việc phát uy danh tiếng của "Ngành Tư pháp Bị Miệng" tuyệt hảo, có một không hai trong thế kỷ XXI ngày nay!

Thành công trong ngành Lập Pháp

Đảng đã vượt chỉ tiêu khi chỉ có một thành viên quốc hội không do đảng chỉ định mà trúng tuyển vào "quốc hội nhân dân", mấy trăm nghị viên còn lại đều do đảng nặn ra. Các đảng viên trong quốc hội được tập luyện môn thể thao gặt đầu nên đã thành các lực sĩ gặt. Cả cái quốc hội gặt gặt và gặt gặt chỉ tốn tiền thuế của dân. Đảng đã làm vang danh bị và chuyên sản xuất luật (rừng) cho ngành lập pháp. Luật pháp và hiến pháp của đảng lúc nào cũng chửi nhau chí chóe vì được phát sinh từ các lực sĩ gặt. Nhìn buổi họp quốc hội giống như đoàn quân diễn hành khi cái động tác gặt thật nhịp nhàng theo nhịp nói của đảng.

Kết

Trên thế giới có quốc gia thứ hai nào thành công trên cả tuyệt vời ở mọi lãnh vực như đảng ta. Từ bán gái tơ vượt chỉ tiêu với giá rẻ; 99.65% nhân dân đi bầu quốc hội; chủ tịch nước Cộng Hòa XHCNVN độc lập-tự do-hạnh phúc đi thăm chính thức Hoa Kỳ, vượn "ra biển lớn" bằng... cửa hậu của Toà Bạch Ốc; chủ tịch khi gặp kiều bào thì biến thành chủ.. tịt và sợ kiều bào như sợ cọp; chủ tịch đi ra nước ngoài mà nhìn quanh tuyệt nhiên chẳng tìm được một đồng chí nhân dân nào cầm quốc kỳ đỏ sao vàng ra đón tiếp... v.v.

Nhìn cung cách đón tiếp của chủ nhà và các cuộc biểu tình hàng ngàn người ở Washington DC, Dana Point (California) thì ngài chủ tịch nếu còn biết suy nghĩ như một con người, hãy vất tay lên trán xem ngài đang đại diện cho ai! Không ai bầu các ngài cả.

Phúc trình về VN của Nhóm Nghiên Cứu VN

Tự Do Tôn Giáo 7 Bán Nguyệt San

-----NguyễnQuốcKhải-----

Các ngài “cướp chính quyền” rồi tự tôn nhau, giữ chặt độc quyền cai trị trong một phe đảng mafia chỉ chiếm 3% trên số dân 84 triệu! Các ngài không phải là đại diện chân chính của nhân dân và dân tộc Việt Nam.

Cứ thử đưa Linh Mục Lý hay Luật sư Nguyễn Văn Đài hoặc Luật sư Lê Thị Công Nhân qua Mỹ thì xem đồng bào ở đây sẽ đón tiếp nồng ấm ra sao!

Óái ăm thay, những người như vậy thì ngồi tù và còn đội quân giả nhân, giả nghĩa thì chia nhau vắc mặt ăn xin đi khắp nơi.

Cứ cộng hết tất cả các thành công trên cả tuyệt vời của đảng lại thì chúng ta sẽ thấy một tác phẩm tuyệt tác của cái tập thể láo khoét, bịp bợm đang ở trong bộ chính trị đảng CSVN.

<http://www.danchimviet.com>

www.hotrolienminh.net
trang mạng giới thiệu hoạt
động giúp đỡ của hải
ngoại đối với quốc nội qua
các Ủy ban Yểm trợ

Nhóm Nghiên Cứu Việt-Nam (NCVN) mới công bố bản phúc trình về VN trùng vào dịp Ông Nguyễn Minh Triết, Chủ tịch Nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa VN sang viếng thăm Hoa-Kỳ vào tuần tới.

Mục tiêu của bản phúc trình là phân tách tình hình VN và khuyến cáo Hành Pháp và Lập Pháp các quốc gia tự do trên thế giới, đặc biệt là Hoa-Kỳ, về nhiều lãnh vực khác nhau như chính trị, tự do tôn giáo, người Thượng, thương mại, tham nhũng, quyền sở hữu trí tuệ, và nạn buôn người. Những người soạn thảo hi vọng bản phúc trình sẽ cung cấp một số tin tức và đề nghị cho của Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ, Ủy Hội Hoa-Kỳ về Tự Do Tôn Giáo Thế Giới, và các tổ chức ngoại giao và nhân quyền quốc tế. Ngoài những phân tách sẽ được tóm tắt ở dưới đây, bản phúc trình của nhóm NCVN còn đề nghị một số giải pháp cho những vấn đề tại VN.

Việc bắt giam những người bất đồng chính kiến

Bản phúc trình báo cáo rằng kể từ tháng 8-2006 chính quyền Hà Nội đã bắt giam ít nhất là 38 người bất đồng chính kiến. Trong vòng sáu tuần lễ kể từ 30-3-2007 đến 15-05-2007, các Tòa Án Nhân Dân đã kết án 20 người đấu tranh ôn hòa cho tự do dân chủ tổng cộng là 80 năm. Bản phúc trình xác nhận rằng ít nhất 18 nhà bất đồng chính kiến đã bị tù đầy kể từ tháng 8-

2006. Ngoài ra, chính quyền Hà Nội còn xách nhiễu và đe dọa gia đình của những người này, giới hạn sự đi lại, ngăn cản không cho họ tiếp xúc với các viên chức ngoại quốc.

Một số nhỏ trong danh sách truy nã của Hà-Nội đã trốn sang Campuchia như các ông Bạch Ngọc Dương, Trương Quốc Tuấn, Mục Sư Ngô Hoài Nở, Lê Trí Tuệ, Trần Văn Hòa, và Trần Văn Dũng. Tuy nhiên, Ông Tuệ đã mất tích sau khi ghi tên với văn phòng Cao Ủy Tị Nạn Liên Hiệp Quốc tại thủ đô Nam Vang.

Về lãnh vực yểm trợ phong trào dân chủ ở VN, nhóm NCVN khuyến cáo một số biện pháp cụ thể bao gồm việc sử dụng Human Rights Defenders Fund của Bộ Ngoại Giao để bào chữa cho những nhà dân chủ bị đưa ra xử trước tòa và trợ giúp gia đình, mời thành viên trong gia đình tham dự sang Hoa-Kỳ trong những chương trình trao đổi để trình bày về tình trạng nhân quyền ở VN, mở rộng và xúc tiến nhanh chóng tiến trình cứu xét tị nạn trong chương trình Ưu Tiên Một đối với những cá nhân bị nhà cầm quyền chú ý.

Vi phạm tự do tôn giáo

Về lãnh vực tôn giáo bản phúc trình phân tách rằng có ba vấn đề nghiêm trọng trong việc thi hành Sắc Lệnh Tín Ngưỡng và Tôn Giáo. Thứ nhất là có rất ít tổ chức tôn giáo được phép ghi danh và các nhà lãnh đạo giáo hội không được phép đến những nơi thờ phụng tại nhà chưa ghi danh. Thứ hai là trong số 100 địa điểm thờ phụng trong nhà đã ghi danh, chỉ có sáu địa điểm được phép hoạt động về tôn giáo (religious operation). Số còn lại chỉ được phép có những sinh hoạt rõ ràng (specific activities) như cầu nguyện, hát, sách hỏi đáp giáo lý. Thứ ba, không một tổ chức và cơ sở tôn giáo mới nào được công nhận. Giáo Hội Phật Giáo VN Thống Nhất tiếp tục bị loại ra khỏi vòng pháp luật và những thành viên của Giáo Hội bị quản chế tại chùa.

Ban Đại Diện của Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo do chính quyền chỉ định bao gồm một số đảng viên Cộng Sản. Bốn nhà lãnh đạo Phật Giáo Hòa Hảo bị kết án từ bốn đến sáu năm tù vì tham gia vào cuộc tuyệt thực để phản đối công an dùng vũ lực đàn áp những Phật tử Hòa Hảo.

Trong phạm vi tôn giáo, nhóm NCVN đề nghị cho VN trở lại danh sách những nước đáng quan tâm

(country of particular concern - CPC) nếu không thực hiện một số tiêu chuẩn như công nhận quy chế pháp lý của những giáo hội hoạt động từ trước 1975 bao gồm GHPGVN Thống Nhất, Giáo Hội Hòa Hảo Truyền Thống, Giáo Hội Mennonite, Giáo Hội Baptist, Giáo Hội Pentacostal, Giáo Hội Seven Day Adventist, và Giáo Hội Jehovah's Witness.

Bỏ tù người Thượng

Nhiều đồng bào Thượng liên hệ đến những cuộc biểu tình rộng lớn vào năm 2001 và 2004 vẫn còn bị giam trong các nhà tù xa nơi ở khiến cho thân nhân khó đi thăm viếng họ. Có những báo cáo nói rằng đồng bào Thượng bị đánh đập và tra tấn. Một danh sách 27 trường hợp đã được xác nhận và thông báo cho những cơ quan liên hệ của chính phủ Hoa-Kỳ. Một số đồng bào Thượng bị bắt khi tìm cách trốn ra khỏi VN và một số khác bị bắt giam sau khi bị trục xuất từ Campuchia trở về. Trong số người Thượng đã được trả tự do sau khi hết hạn tù. Một số bị chết sau đó không lâu. Những người còn lại bị theo dõi.

Trong số những biện pháp bên ngoài người Thượng, nhóm NCVN đề nghị Hoa-Kỳ áp dụng Tu Chính Án Lautenberg để cứu xét đơn xin tị nạn của người Thượng và dùng Human Rights Defenders Fund (Quỹ Của Những Người Bênh Vực Nhân Quyền) để giúp gia đình những người bị chính quyền ngược đãi hay đàn áp.

Vi phạm quyền lao động

Trong hai năm qua, VN đã chứng kiến hàng trăm cuộc đình công với sự tham dự của hàng trăm ngàn công nhân. Tổng Liên Đoàn Lao Động VN, một tổ chức của Đảng CSVN, được sự yểm trợ của nhà nước, không thể bảo vệ quyền lợi của công nhân. Trong khi đó, những người lãnh đạo công đoàn độc lập mới thành lập vào tháng 11-2006 bị xách nhiễu và một số bị bắt giam như Nguyễn Tấn Hoàn, Trần Thị Lệ Hằng, Đoàn Huy Chương, Đoàn Văn Điền, Lê Văn Sĩ, Nguyễn Thị Tuyết, Lê Bá Triết, Nguyễn Tuấn, và Trần Quốc Hiền.

Bản phúc trình đề nghị Hoa-Kỳ tạo áp lực cụ thể chứ không phải những lời khuyến cáo suông, bằng cách thi hành những điều kiện Quyền Quy Chế Ưu Đãi Tổng Quát (Generalized System of Preferences - GSP) đòi hỏi đối với VN như sẽ trình bày chi tiết ở phần cuối của bài này.

Những phi lý trong lãnh vực thương mại

Về lãnh vực thương mại, bản phúc trình nhận định rằng các công ty quốc doanh vẫn còn khuynh đảo kinh tế VN, mặc dù phần lớn những công ty này có hiệu năng thấp, lỗ vốn và là một gánh nặng cho ngân sách quốc gia. Cuộc cải tổ những công ty bị chậm trễ vì sự chống đối của một số viên chức cao cấp trong đảng CSVN, ban giám đốc và nhân viên của các doanh nghiệp nhà nước này. Với áp lực của việc hội nhập thị trường thế giới, Hà Nội không có lựa chọn nào khác là phải tiến hành nhanh chóng việc cải tổ khu vực quốc doanh. Đối với doanh gia, những công ty quốc doanh làm cản trở việc phát triển khu vực tư nhân và đầu tư nước ngoài. Phần lớn những vụ tham nhũng tại VN xảy ra tại những xí nghiệp nhà nước lớn hoặc những dự án liên quan đến ngân sách quốc gia.

Gần đây qua việc thuyết trình để gia nhập Tổ chức Thương mại Quốc tế (WTO), Hà Nội chỉ nhượng bộ một phần về lãnh vực buôn bán sách báo. Thí dụ như theo cam kết với WTO, Hà Nội chỉ cho phép nhập cảng sách bằng tiếng Việt về giáo dục, kỹ thuật, khoa học, lịch sử, văn hóa, luật pháp, và kinh tế. Báo hàng ngày được phép nhưng tạp chí hàng tuần hay nửa tháng chỉ được viết về ba lãnh vực khoa học, kỹ thuật, và kinh tế. Đĩa và băng thu nhạc và hình ảnh vẫn bị cấm hoàn toàn.

Nhóm NCVN đề nghị Hoa-Kỳ sử dụng chương trình GSP và cơ hội ký lại Thỏa Hiệp Thương Mại Song Phương để đòi hỏi Hà Nội hủy bỏ những phi lý và bất công trong lãnh vực thương mại.

Tham nhũng lan rộng

Tham nhũng là một quan tâm chính của những nhà đầu tư ngoại quốc và một cản trở lớn đối với sự phát triển, công bằng xã hội và ổn định của VN. Tổ Chức Minh Bạch Quốc Tế (Transparency International) trong bản phúc trình 2006 xếp VN vào hạng 111 trong 163 nước được điều nghiên. Chế độ độc tài là nguyên do chính của quốc nạn này. Chiến dịch kiểm thảo và tự kiểm thảo của đảng CSVN không đem lại kết quả nào cả. Chiến dịch kê khai tài sản cũng bị xếp vào tủ. Lạm dụng quyền thế để làm tiền và phe đảng là hai hình thức tham nhũng thông thường và nghiêm trọng nhất ở VN, khó bị khám phá và đo lường được.

Mặc dù đã vào WTO rồi, nhưng VN vẫn bị xếp vào một trong những nước sử dụng phần mềm bất hợp pháp nhiều nhất trên thế giới. Theo

kết quả của cuộc điều nghiên của International Data Corporation được phổ biến vào đầu năm 2007, 90% phần mềm sử dụng ở VN không có giấy phép. Sự vi phạm quyền sở hữu trí tuệ rất thông thường ở VN mà không bị chính quyền can thiệp.

Bản phúc trình khuyến cáo rằng những cố gắng của VN trong lãnh vực tôn trọng quyền sở hữu trí tuệ và chống tham nhũng cần phải được liên kết với các chương trình cho vay như Trợ Giúp Phát Triển Qua Chính Phủ (Official Development Assistance – ODA) và trợ cấp (không hoàn lại).

Nạn buôn người nên trầm trọng

VN gần đây trở thành một địa điểm chính xuất phát nạn buôn người để bán sang những nước lân cận. Trước đây thị trường nhập cảng giới hạn ở Campuchia và Đài Loan, nay đã lan sang Tân Gia Ba, Nam Hàn, và Mã Lai. Khoảng 80,000–120,000 công nhân VN đang có mặt ở Mã Lai. Những kẻ buôn người hoàn toàn kiểm soát, buôn đi bán lại những công nhân này. Giấy tờ của của công nhân thường bị những kẻ trung gian tịch thu. Nhiều công nhân không được trả lương đầy đủ hoặc giam giữ vì thiếu nợ những kẻ môi giới.

VN định nghĩa nạn buôn người

dâm. Do đó, Cơ Quan Di Trú Quốc Tế (IOM) không thể can thiệp vào hàng trăm ngàn công nhân VN ở Mã Lai, Đài Loan, Nam Hàn, Nhật Bản, và Trung Đông.

Nhóm NCVN kêu gọi Hoa-Kỳ tài trợ những dự án tuyển mộ và huấn luyện những người tình nguyện trong những tổ chức tôn giáo hoặc bệnh vực công bằng xã hội tại VN và những nước nhập cảng công nhân để chống lại nạn buôn người. Hoa-Kỳ nên hợp tác với Tổ Chức Di Dân Quốc Tế để giúp đỡ và bảo vệ những nạn nhân của nạn cưỡng bách lao động. Ngoài ra Hoa-Kỳ cần đòi hỏi Hà Nội phải bồi thường những nạn nhân của nạn buôn người tại đảo American Samoa như Tòa Án Tối Cao của American Samoa đã phán quyết. Nếu Việt-Nam không thi hành, Hoa-Kỳ cần phải xếp VN vào danh sách những nước có nạn buôn người tồi tệ hơn.

Hệ thống ưu đãi tổng quát

Trong chuyến viếng thăm Hoa-Kỳ, người ta dự đoán rằng ông Chủ tịch Nguyễn Minh Triết sẽ yêu cầu Chính Phủ Mỹ cho VN hưởng Hệ Thống Ưu Đãi Tổng Quát (Generalized System of Preferences). Qua hệ thống này VN có thể xuất cảng sang Hoa-Kỳ gần 5,000 món hàng không phải trả

BÀI THƠ VỀ ĐẢNG

“Việt Nam vào thời hội nhập
Đảng viên nô nức làm giàu
Đạo đức suy đồi-giáo dục xuống cấp
Nguy cơ tụt hậu, tham nhũng
Là một nỗi đau,
Những người có nhân cách,
không làm sao chấp nhận được !
Vấn nạn này là của Đảng
- thuộc về Đảng !

Vì những kẻ tham nhũng
Là những kẻ có chức, có quyền
Toàn là người của Đảng !”
Và nhà thơ đề ra hướng khắc phục:
“Đề Đảng mạnh lên,
xứng đáng với tình yêu nhân dân
Đảng phải chấp nhận: Đa nguyên
Trên nền tảng Dân chủ-Pháp trị
Các chính đảng sẽ cạnh tranh theo Luật
Nhân dân sẽ chọn được
những người tài giỏi nhất
Đưa nước nhà phát triển
Sánh vai cùng cường quốc năm châu !”

 VŨ CAO QUẬN, 9-2004

một cách giới hạn trong lãnh vực mại thuế nhập cảng. Trong trường hợp

này VN sẽ phải cam kết và thi hành những biện pháp hợp lý và hiệu quả để bảo vệ quyền lợi của công nhân, quyền sở hữu trí tuệ, và những quan tâm khác. Như vậy GSP sẽ là một món hàng Hoa Kỳ có thể dùng để thương lượng.

Tiêu chuẩn GSP đòi hỏi quốc gia được hưởng GSP đã hoặc đang áp dụng những biện pháp công nhận quyền lợi của công nhân bao gồm:

- (1) Quyền lập hội. (2) Quyền tổ chức và thương lượng giao kèo tập thể (collective bargaining). (3) Không cưỡng ép lao động. (4) Ấn định tuổi tối thiểu của trẻ em lao động. (5) Môi trường làm việc có thể chấp nhận được về phương diện lương tối thiểu, số giờ làm việc, an toàn lao động và sức khỏe. (6) Phải thực hiện lời cam kết loại bỏ những hình thức trẻ em

cho họ, cũng như mong muốn đồng bào hải ngoại lần dư luận quốc tế quan tâm can thiệp hỗ trợ cho họ. Đại diện đoàn biểu tình đã gặp giới chức trong Quốc Hội và được cho biết: vì là cuối tuần, QH không làm việc nên đồng bào phải chờ cho đến khi QH làm việc lại. Bất chấp hoàn cảnh khó khăn, đồng bào cương quyết ở lại tiếp tục biểu tình cho đến khi được giải quyết. Được biết số đồng bào này ở Tiền Giang đã kéo lên Văn phòng Quốc Hội 2 biểu tình hôm 24-05-2007, nhưng vì lúc ấy có một số cụ già lớn tuổi quá mệt mỏi, lại bị CA hăm dọa nên họ đã buộc lòng giải tán. Hôm nay họ quyết tâm dù gặp gian khổ hay phải hy sinh cũng sẽ có ở lại để thỉnh cầu Quốc Hội can thiệp, đòi buộc chính quyền địa phương trả lại tài sản cho họ.

có thể đòi lại những gì đã bị chính quyền địa phương cưỡng đoạt, khiến họ phải lâm vào cuộc sống thê thảm như hôm nay.

10g30 sáng ngày 24-06-2007

Đồng bào Tiền Giang vẫn tiếp tục biểu tình trước Văn phòng Quốc Hội 2 sang ngày thứ 4

Sáng nay (25-06-2007), lúc 9g, chúng tôi lại trao đổi với chị Hoa và được biết hiện giờ số đồng bào Tiền Giang ở lại trước Văn phòng QH 2 là trên 200 người, và vẫn còn nhiều đồng hương đang trên đường đến địa điểm biểu tình nên số này sẽ tăng nhiều trong vài giờ nữa. Chị Hoa cho biết: dù mệt mỏi sau hơn 3 ngày di chuyển và ở ngoài đường, đặc biệt là các vị cao niên, nhưng tinh thần đồng bào rất mãnh liệt. Họ quyết tâm tiếp tục biểu tình cho đến khi nào nguyện vọng của họ được giải quyết thích đáng chứ không phải chỉ được hứa suông qua chuyện như đã xảy ra nhiều lần. Cơ quan Thanh tra Chính phủ Liên ngành hứa sẽ giải quyết việc Ủy ban Nhân dân tỉnh Tiền Giang đã chứa chấp cán bộ tiêu cực tham nhũng để cướp đoạt tài sản của dân. Ngoài ra, chị Hoa cũng cho biết đích thân ông Quận trưởng, đại diện chính quyền địa phương, hứa hẹn trong ngày hôm nay sẽ giải quyết đòi hỏi chính đáng của đồng bào.

09g00 sáng ngày 25/06/2007

Đồng bào Tiền Giang vẫn tiếp tục biểu tình sang ngày thứ 5

Sáng nay, 26-06-2007 lúc 10g, chúng tôi lại trao đổi với chị Hoa và được biết hiện nay số đồng bào Tiền Giang có mặt trước Văn phòng QH 2 đã được tăng cường thêm và tổng số lên đến gần 300 người. Đồng bào vẫn quyết tâm tiếp tục biểu tình dù hôm qua phải dầm mưa, họ cố gắng "bám trụ" cho đến khi nào nguyện vọng của mình được giải quyết ổn thỏa. Trước đây, đã có nhiều hứa hẹn giải quyết các đòi hỏi chính đáng của đồng bào, nhưng cho đến hôm nay vẫn chưa thấy động tĩnh gì nên đồng bào tiếp tục dầm mưa dãi nắng chờ đợi. Trước nguyện vọng chính đáng và sự ôn hòa bất bạo động của đoàn biểu tình nên áp lực giải tán của công an cũng giảm, tuy rằng họ tăng cường theo dõi và kiểm soát chặt chẽ hơn.

Được biết vào khoảng 14g ngày hôm qua (25-06-2007), hai xe buýt khoảng 100 người đã đến từ Vũng Tàu và Bà Rịa với mục đích kết hợp cùng đồng bào Tiền Giang thỉnh cầu Quốc Hội can thiệp, buộc chính quyền trả lại tài sản đất đai của họ đã bị quan chức địa phương cưỡng chiếm. Nhưng khi họ mới đến thì đại

Ngọn lửa TIỀN GIANG

Người đưa tin từ Sài Gòn

lao động tội tệ nhất.

©Vietnam Review 17-06-2007

Khoảng 100 đồng Bào ở Tiền Giang kéo lên Sài Gòn biểu tình trước Văn phòng Quốc Hội 2

Vào lúc 10g ngày 22-06-2007, đồng bào ở các địa phương thuộc tỉnh Tiền Giang tập trung tại 171 Lý Chiến Thắng, Tiền Giang, mượn xe đồ và xe tư nhân để đi biểu tình từ Tiền Giang lên Sài Gòn đòi hỏi chính quyền phải trả lại tài sản của họ đã bị chính quyền địa phương cướp đoạt, nhưng bị CA chặn bắt tịch thu xe ngăn cản. Với quyết tâm phải lên Sài Gòn để biểu tình trước Văn phòng Quốc Hội 2 nên đồng bào đã dùng mọi phương tiện để đến được Sài Gòn lúc hơn 7g ngày 23-06-2007 để đến tại số 194 Hoàng Văn Thụ, quận Phú Nhuận và bắt đầu biểu tình.

Chúng tôi đã tiếp xúc và phỏng vấn chị Hoa, một phụ nữ trong đoàn biểu tình. Chị cho biết đồng bào vô cùng bức xúc vì bị quan chức nhà nước lạm dụng quyền lực cướp đoạt tài sản nên họ cương quyết đến trước Văn phòng Quốc Hội 2 để thỉnh cầu các đại biểu can thiệp, đòi hỏi chính quyền địa phương phải trả lại tài sản

8g30 sáng ngày 23-06-2007

Đồng bào Tiền Giang vẫn tiếp tục biểu tình trước Văn phòng Quốc Hội 2 sang ngày thứ 3

Sáng nay (24-06-2007), lúc 10g, chúng tôi đã liên lạc với chị Hoa và được biết: đồng bào Tiền Giang dù gặp khó khăn cực khổ, phải di chuyển và ngủ ngoài đường hơn 2 ngày qua, nhưng họ vẫn quyết tâm ở lại trước Văn phòng Quốc Hội 2 cho đến khi nào những bức xúc của đồng bào được đích thân Chủ Tịch Quốc Hội giải tỏa. Chị Hoa còn cho biết: dù bị CA làm khó, đồng bào vẫn cương quyết bám trụ, chẳng những không giải tán mà lại tham gia càng lúc càng đông. Hiện nay số người biểu tình có mặt tại chỗ đã tăng lên hơn 100 và chiều nay sẽ có một số lượng tương tự đồng bào từ Tiền Giang đến tham dự. Thông cảm với những khó khăn và bức xúc của đồng bào từ xa lên Sài Gòn biểu tình, đồng bào địa phương đã giúp thực phẩm và nước uống cho đoàn biểu tình để họ có sức tiếp tục. Cuộc biểu tình trong trật tự và bất bạo động vẫn tiếp tục, và đồng bào Tiền Giang mong sự hỗ trợ mọi mặt của đồng hương khắp nơi để họ

diện chính quyền đã tiếp xúc, "khuyến bảo" họ trở về với lời hứa hẹn: Ủy ban Nhân dân địa phương sẽ giải quyết nguyện vọng, nên họ đã lên xe trở về.

10g00 sáng ngày 26-06-2007

Đồng bào Tiền Giang vẫn tiếp tục biểu tình sang ngày thứ 6

Sáng nay, 27-06-2007, lúc 8g30, chúng tôi đã tiếp xúc được với một số đồng bào Tiền Giang đang chuẩn bị tiếp tục biểu tình trước Văn phòng QH 2 và được biết: dù gặp khó khăn về thời tiết (mưa tầm tã và nắng gay gắt) cũng như phải ngủ ngoài trời suốt mấy đêm liền, nhiều bà con bị cảm lạnh, nhưng họ vẫn quyết tâm tiếp tục ở lại biểu tình cho đến khi nào nguyện vọng của mình được giải quyết ổn thỏa. Đồng bào cũng cho biết có một cán bộ cao cấp đến từ Hà Nội cho hay hôm nay sẽ có phiên họp tại đây để yêu cầu chính quyền tỉnh Tiền Giang giải quyết vụ việc, không thể để cho đồng bào chịu quá nhiều cực khổ màn trời chiếu đất như mấy ngày nay. Tuy được hứa hẹn như vậy, đồng bào vẫn cứ chờ xem kết quả hôm nay ra sao, vì họ đã được hứa nhiều lần nhưng "chuyện đầu vẫn còn nguyên đó". Vì thế, cuộc biểu tình vẫn tiếp diễn. Được biết trong ngày 25-06, có hai người đứng căng biểu ngữ ngoài nắng bị ngã xỉu phải chở đi cấp cứu. Một trong hai gặp nguy kịch nhưng may mắn là qua được cơn nguy nên đã trở lại cùng đồng hương tiếp tục biểu tình.

9g00 sáng ngày 27-06-2007

Đồng bào Tiền Giang vẫn tiếp tục biểu tình sang ngày thứ 7

Vào xế chiều ngày thứ tư 27-06-2007, một phái đoàn của nhà nước gồm có ông Nguyễn Văn Vàng, đứng đầu Văn phòng QH 2 tại Sài Gòn, các lãnh đạo phường và quận Phú Nhuận cùng đại diện chính quyền tỉnh Tiền Giang gồm 6 người (trong đó có ông Phó Chủ Tịch UBND tỉnh Nguyễn Văn Phòng, ông Phước, phó thanh tra tỉnh; ông Sáu Hoa, Văn phòng UB tỉnh, ông Dũng và ông Sách thuộc Ban An ninh tỉnh) đã đến gặp đồng bào biểu tình trước Văn phòng QH 2. Họ yêu cầu bà con về lại địa phương để được giải quyết dưới sự giám sát của Quốc Hội. Nhưng toàn thể đồng bào hiện diện không nhất trí vì biết bao lần chính quyền TG đã hứa hẹn nhưng chẳng bao giờ giải quyết cả. Vì thế, đồng bào biểu tình cho biết chỉ giải tán với điều kiện phải có sự cam kết trên văn bản ghi rõ : Lãnh đạo TG sẽ phối hợp với chính phủ liên ngành giải quyết đúng qui định của luật pháp dưới sự giám sát của Quốc Hội.

Nhưng nguyện vọng này chưa được đáp ứng đúng mức nên bà con nhất định "bám trụ" để đòi lại quyền lợi được qui định bởi luật pháp đã bị tước đoạt.

Chúng

tôi đã trao đổi với một số bà con trong đoàn biểu tình và ghi nhận nhiều cảm nghĩ cũng như nhiều bức xúc của các nạn nhân trong việc cơ hữu hóa tài sản và bồi thường của nhà nước từ năm 1995 cho đến nay. Những phát biểu đó là của 4 người trong đoàn biểu tình: ông Nguyễn Văn Ut, ông Nguyễn Văn Xinh, chị Lê Mỹ Nhân Sinh và chị Lê Thị Nguyệt. Qua đó ta thấy được nỗi bức xúc, đau khổ của đồng bào TG khi bị quan chức địa phương lợi dụng chính sách nhà nước để cướp đoạt tài sản của nhân dân, trong đó có cả những cựu chiến binh và những người gọi là "có công với cách mạng". Đồng bào TG đã khiếu kiện nhiều năm (từ 1995) và hai lần được chính quyền hứa hẹn giải quyết khi đồng bào ra tận Trung tâm Tiếp Dân Mai Xuân Thưởng tại Hà Nội và lần thứ hai trong dịp hội nghị APEC năm 2006. Nhưng đây cũng chỉ là những lời hứa suông cho qua chuyện chứ nhà nước chưa bao giờ cứu xét thật sự.

7g00 sáng ngày 28-06-2007

Đồng bào Tiền Giang vẫn tiếp tục biểu tình sang ngày thứ 7. Hơn 100 công an bao chung quanh Văn phòng QH 2, sẵn sàng đàn áp đoàn biểu tình

Chúng tôi vừa trao đổi với bà con Tiền Giang đang tham dự biểu tình trước Văn phòng QH 2 và được biết hôm nay lực lượng công an tăng cường hơn 100 người. Họ bao bọc trụ sở và cho biết sẽ giải tán đoàn biểu tình. Dù vậy, bà con vẫn căng biểu ngữ và đứng biểu tình trước trụ sở suốt ngày, bất chấp lời hăm dọa của CA. Tất cả quyết tâm ở lại và sẵn sàng phản ứng nếu bị đàn áp. Hiện nay có khoảng 250 người chia ra hai nhóm, mỗi nhóm hơn 100 đứng dàn bên trong và bên ngoài hàng rào để bảo vệ lẫn nhau nếu bị CA tấn công, và họ thà hy sinh tại đây chứ không chịu giải tán nếu nguyện vọng chưa được đáp ứng.

Xin các cơ quan truyền thông tiếp tay thông báo tin này để kêu gọi dư

luận quốc tế quan tâm hỗ trợ những đồng bào khổ cực thuộc tỉnh Tiền Giang đang đấu tranh cho sự sống

Con cháu Lão thành Cách mạng Âm kiếp

DÂN OAN VN *Lu Thị Thu Duyên*

còn của họ và đang hồi hộp chờ đợi từng phút giây những tai họa xuất phát từ đám công an tàn bạo và mù quáng đang bao vây và sẵn sàng tấn công họ bất cứ lúc nào.

Chúng tôi sẽ tiếp tục theo dõi và thông báo diễn tiến.

19g00 ngày 28-06-2007

Tựa đề do chúng tôi đặt

Tường thuật buổi thẩm vấn hơn 3 giờ đồng hồ của các sĩ quan "an ninh bảo vệ chính trị" tại đồn công an phường 1, quận Gò Vấp, thành phố Sài Gòn ngày 13.06.07

Lúc 19g tối ngày 13-06-07 tôi đang trò chuyện với mẹ và người dì ở quê lên thăm, thì ông Tỉnh công an khu vực đến đưa giấy mời tôi nội dung là đúng 8g30 sáng ngày 14-06-2007 phải đến đồn công an phường, số 467 Lê Quang Định, phường 1, quận Gò Vấp để "hỏi một số vấn đề có liên quan đến khiếu kiện" (trích nguyên văn).

Khi tôi đến đồn thì ông Tỉnh công an khu vực không làm việc tôi như giấy mời và lời ông ấy nói tối hôm qua. Mà người trực tiếp thẩm vấn tôi là ông Đình Việt Long, chức vụ Trung úy "bảo vệ an ninh chính trị" trực thuộc công an thành phố Sài Gòn, cùng hai ông nữa tên là Hải và Hiền là những sĩ quan an ninh chính trị quận Gò Vấp.

Đúng 8g45 sáng, buổi thẩm vấn bắt đầu. Ông Long bảo rằng đã nghe nói về chị em tôi từ rất lâu (khoảng năm 2000) nhưng đến hôm nay mới được gặp mặt. Nội dung buổi thẩm vấn diễn ra được tôi ghi chép lại nguyên văn theo trí nhớ dưới đây :

Hỏi: Chị có đem giấy mời đến không ?

Đáp: Vì trong giấy chỉ ghi là ông Tỉnh công an khu vực mời tôi đến để hỏi một số "sự việc liên quan đến khiếu kiện", và ông ấy cũng đã

yêu cầu ký tên vào giấy để ông đem về đưa lại cấp trên xác nhận giấy mời đến đứng tay đối tượng, nên tôi không cần phải đem theo giấy mời nữa.

Hỏi: Chị cho xem chứng minh nhân dân để nhận dạng.

Đáp: Tôi không đem theo chứng minh nhân dân. Nếu ông thấy cần, tôi sẽ về nhà lấy. Vì tôi không biết các ông là ai, vả lại các ông cũng chẳng xuất trình thẻ ngành công an để tôi biết, nên tôi cũng không đưa chứng minh nhân dân ra làm gì, tránh trường hợp bị bắt giữ trái phép như vào ngày 27-03-2007 tại phòng tiếp dân của trung ương Đảng và Nhà nước đặt tại số 210 đường Võ Thị Sáu phường 7 quận 3. Bữa đó công an phường 7 quận 3 cũng lấy lý do kiểm tra giấy tờ tùy thân của chúng tôi rồi tùy tiện bắt giữ chị em chúng tôi cùng xe máy + chứng minh nhân dân, sau đây đưa về đồn giam giữ vô lối, bừa bãi, trái pháp luật đến tận 20 giờ cùng ngày mới thả ra.

Hỏi: Thế ngày 20-05-2007 vừa qua (bầu cử quốc hội khóa 12), có đúng là gia đình chị bị ép buộc phải đi bầu cử không ?

Đáp: Đó là sự thật hoàn toàn 100% và tôi cũng đã viết tường thuật gửi lên mạng, ông đã biết rõ sao còn hỏi vòng vo để làm gì?

Hỏi: Tại sao chị không bầu đại biểu nào cả ?

Đáp: Vì tôi không thấy ai thật sự có đức có tài để bầu. Những ứng cử viên được ghi trong danh sách và phiếu bầu cử thì đều ở nơi khác đến, không phải là người ở gần đây và gần gũi với nhân dân địa phương. Nên tôi không biết rõ họ là ai và họ đã làm được những việc gì có lợi cho dân, cho nước! Gia đình tôi bị mất tài sản đã 32 năm nay chỉ vì tin tưởng và tham gia cách mạng. Tôi cũng từng gửi rất nhiều đơn thư kêu cứu đến các cấp thẩm quyền mà trong đó có họ để nhờ can thiệp giúp đỡ, nhưng không có kết quả gì. Tôi hỏi lại ông rằng: họ là đại biểu của dân mà không giúp được dân, thế thì tại sao nhân dân và tôi lại phải bầu cho họ ?

Hỏi: Chị có biết người đàn ông giữ thùng phiếu hôm bầu cử đó là ai không? Chị có biết họ tên chức vụ của ông ta cùng người đứng sau lưng nhìn chị đã gạch bỏ toàn bộ lá phiếu không?

Đáp: Tôi không biết họ là ai, nhưng tôi đoán chắc họ là những cán bộ công an của phường hay quận về để bảo vệ thùng phiếu. Vì người ngoài hoặc dân thường như tôi khi bỏ phiếu xong phải đi ngay, không được phép đứng lâu nơi thùng phiếu. Thời gian rất ngắn ngủi như vậy, tôi làm sao kịp tìm hiểu tên tuổi của họ được, vả lại người dân như tôi thì cần gì biết cụ thể tên tuổi của họ! Các ông muốn biết họ là ai thì về công an phường và quận mà hỏi, sao lại đi hỏi tôi?

Hỏi: Chị biết gì về Khối 8406? Ai là lãnh đạo của khối này ? Tại sao chị lại tham gia ký tên cùng họ? Chị có biết những người này đã vi phạm nghiêm trọng luật pháp của nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam hay không ?

Đáp: Tôi biết họ qua mạng internet, biết Khối 8406 đã từ lâu, nhưng chưa tham gia, vì còn chờ xem tôn chỉ, mục đích hoạt động của họ như thế nào đã. Sau một thời gian dài nghiên cứu, tôi đã thấy họ chỉ dùng ngòi bút để đấu tranh đòi Tự do Dân chủ, Nhân quyền và Công bằng xã hội cho nhân dân. Đặc biệt hơn, họ dám công khai chống tham nhũng quyết liệt, chứ không như nhiều người khác chỉ hô hào suông, báo cáo láo để lấy thành tích, chứ bản thân chẳng dám làm gì cả. Nếu các ông nói rằng họ đã vi phạm pháp luật thì cứ đưa ra chứng cứ và bắt giữ họ mà xử lý, không khó khăn gì cả. Nhưng phải xử lý đúng người đúng tội thì dân mới phục. Chứ không nên như nước đưa tin những án oan sai quá nhiều. Điều đó thể hiện trình độ nghiệp vụ non kém của những kẻ đại diện chính quyền nhưng không làm tròn trách nhiệm được giao, gây ra nhiều thiệt hại cho quyền và lợi ích hợp pháp của người dân. Thế thì làm sao dân tin vào chính quyền cho được ? Tôi cũng từng là nạn nhân bị bắt bớ, giam giữ oan sai nhiều lần nên rất hiểu và cảm thông cho những ai cũng bị như vậy. Vụ việc bắt giữ người trái phép là mấy chị em chúng tôi hơn 10 giờ vào ngày 27-03-2007 vừa qua do công an phường 7 quận 3 thành phố, chắc ông có biết. Hôm đó họ vu cáo chúng tôi tụ tập đông đảo không được sự cho phép của chính quyền, cản trở người thi hành công vụ. Họ đem xe máy cùng chứng

minh nhân dân của tôi và tôi về đồn thẩm vấn, hỏi cung sách nhiễu đến tận 20 giờ tối cùng ngày mới cho về, trong khi con tôi còn nhỏ đang gửi học mẫu giáo không ai đón về, vì mẹ cháu hoàn toàn vô tội đã bị công an giam giữ tùy tiện, phi pháp! Các ông đã xâm phạm quyền được chăm sóc của trẻ em và gián tiếp ngược đãi bọn trẻ khi vô cớ bắt giữ người trực tiếp nuôi dưỡng và chăm sóc chúng mà không có lý do chính đáng nào cả!

Hỏi: Chị biết anh Nguyễn Khắc Toàn từ bao lâu rồi? Biết trong trường hợp nào? Chị có thường xuyên liên lạc với anh ấy không? Chị đã gặp mặt anh Toàn bao giờ chưa ? Anh ấy hiện nay ở đâu chị có biết không ?

Đáp: Tôi biết anh Nguyễn Khắc Toàn từ năm 2001 sau khi xảy ra vụ chị em chúng tôi bị công an đàn áp ở đường Lê Duẩn quận 1 thành phố. Còn biết trong trường hợp nào thì chính các ông là những người biết rõ hơn ai hết, còn phải hỏi làm gì? Cũng chính vì anh ấy chuyển đơn thư tố cáo công an thành phố Sài Gòn đàn áp phụ nữ chúng tôi ngày 27-11-2000 ra quốc tế và lên mạng mà anh ấy bị tù đầy đầy. Các ông quá rõ hơn tôi rồi, hỏi làm gì nữa !!! Từ trước đến nay tôi chưa hề được gặp anh Toàn vì anh ở Hà Nội còn tôi ở Sài Gòn. Thỉnh thoảng anh có gọi điện hỏi thăm việc của gia đình tôi đã giải quyết đến đâu. Anh ấy động viên tôi cố gắng thu xếp ra Hà Nội để được đảng, chính phủ, nhà nước trung ương giải quyết.

Hỏi: Chị nhận xét anh Nguyễn Khắc Toàn là người thế nào?

Đáp: Tuy tôi chưa gặp mặt, nhưng tiếp xúc qua điện thoại và đọc các bài anh ấy viết, tôi nhận thấy anh Toàn là người thẳng thắn, không vụ lợi. Anh ấy là người đấu tranh cho mục tiêu dân chủ, tự do và nhân quyền của dân tộc. Chính những lời khuyên nhủ chân thành của anh Toàn đã giúp tôi vượt qua nhiều gian nan vất vả trong hành trình đi kiện. Tôi thấy những việc làm đó không vi phạm pháp luật. Còn chính quyền nhận xét về anh Toàn như thế nào, là việc của các ông, không liên quan gì đến tôi cả.

Hỏi: Thế chị quen với chị Vũ Thanh Phương và Lê Thị Kim Thu ở Đồng Nai trong trường hợp nào?

Đáp: Tôi biết chị Lê Thị Kim Thu từ năm 2001 do cùng là dân khiếu kiện. Còn chị Vũ Thanh Phương thì khác, vì hai gia đình chúng tôi đã có mối thân tình hơn 20 năm qua, trước khi bản thân tôi đi khiếu kiện, vì chúng tôi là người cùng quê, là đồng hương rất thân thiết.

Hỏi: Chị Vũ Thanh Phương có thường gặp chị không? Chị ấy có hay giúp chị trong vấn đề khiếu kiện không?

Đáp: Có chứ ! Chị Vũ Thanh Phương giúp tôi rất nhiều, ví dụ như chị hay cho tôi biết: đoàn thanh tra nào sắp vào thành phố, nghị định nào mới ra, những người dân nào đã được trả đất và nhiều thông tin bổ ích khác mà chỉ dân khiếu kiện mới quan tâm.

Hỏi: Những đơn thư này là do chị tự soạn và gửi đi hay có người giúp đỡ?

Đáp: Tôi tự soạn và cùng đưa cháu đang học lớp 8 đánh máy rồi gửi lên mạng internet. Mà tôi hỏi lại ông: bây giờ Việt Nam đã hội nhập đầy đủ, toàn diện vào thế giới văn minh rồi, thế thì tại sao công an các ông cứ sợ Internet như sợ cọp vậy? Tại sao các ông cứ coi Internet như kẻ thù không đội trời chung vậy?

Hỏi: Nhà chị hiện nay có máy vi tính không? Sao chị không tạo hộp thư riêng mà sử dụng chung với chị Thanh Phương ?

Đáp: Tôi chưa có điều kiện để mua máy vi tính nên ra tiệm thuê máy. Còn việc chị Phương và tôi sử dụng chung hộp thư thì không có gì lạ: chị Thanh Phương chưa chồng con, chưa có gia đình riêng, bởi vì cả tuổi thanh xuân của chị ấy dành cho việc đi khiếu kiện, đi đòi công lý cho gia đình. Chị ấy có nhiều thời gian rảnh rỗi hơn tôi, nên tôi được chị ấy cho xài ké hộp thư để tiện việc thu thập thông tin mà thôi. Mà việc này đâu có gì sai trái với pháp luật nhà nước, sao các ông tra khảo kỹ thế?

Hỏi: Ngày 27-03-2007 vừa qua, khi đi chung với chị Kim Thu tới số 210 đường Võ Thị Sáu, chị có thấy Kim Thu chụp hình không ?

Đáp: Lúc đó tôi dắt xe máy đi bộ ngay sau lưng chị Kim Thu, có thấy chị lấy điện thoại ra nhắn tin hoặc gọi cho ai đó. Nhưng khi đó điện thoại hết pin nên không sử dụng được. Các ông chỉ nghe phong thanh chứ không tận mắt thấy nên nhầm lẫn là đúng.

Hỏi: Chị có biết chị Kim Thu từng hội đàm cùng bà Dân Biểu Hoa Kỳ không? Bà ta làm gì có quyền trả lại tài sản cho các chị ?

Đáp: Tôi có nghe chị Kim Thu kể lại cuộc hội đàm với bà Dân Biểu Hoa Kỳ. Đúng là bà ta không có quyền trả lại tài sản cho chúng tôi, nhưng ít ra thì dư luận trong và ngoài nước cũng biết đến nỗi bất công mà chúng tôi gánh chịu và lên tiếng ủng hộ cảnh ngộ dân oan trong nước đang đầy rẫy. Và điều quan trọng nhất là bộ chính trị ban chấp hành trung ương Đảng Cộng Sản, Thủ tướng chính phủ VN sẽ biết đến và giải quyết cho chúng tôi, chứ không thể bưng bít sự thật mãi được. Như mọi khi, chúng tôi vẫn gửi đơn qua bưu điện hoặc trực tiếp nộp đơn ở văn phòng tiếp dân mà chẳng có hồi âm hay cơ quan trách nhiệm nào giải quyết trả lời.

Hỏi: Nguyên vọng của chị hiện nay là gì ?

Đáp: Tôi yêu cầu chính quyền địa phương cũng như UBND thành phố này phải sửa chữa sai lầm bằng cách trả lại toàn bộ 6720m² đất của gia tộc họ Lư chúng tôi, trong đó 3320m² là đất thổ mộ thuộc bằng khoán số 389, còn lại bao nhiêu thuộc bằng khoán số 390, đang bị Xưởng sản xuất thương binh 27 tháng 7 (do nhà nước đang quản lý) chiếm dụng trái phép. Đây là đất đai mà gia tộc họ Lư đang sở hữu hợp pháp.

Hỏi: Chúng tôi sẽ trình lên quận ủy, các cấp có thẩm quyền của thành phố và sẽ tham mưu cho họ giải quyết dứt điểm vụ việc này. Cuối cùng tôi yêu cầu chị ký tên vào biên bản làm việc ngày hôm nay.

Đáp: Tôi sẽ không ký nếu không được giữ 01 bản để làm bằng chứng về buổi làm việc hôm nay.

Hỏi: Tôi không thể đưa được cho chị vì nguyên tắc của ngành. Khi nào chị cần thì cứ lên UBND phường xin xem lại biên bản. Không có gì là cản trở hay khó khăn cả!

Đáp: Tôi không bao giờ ký, vì năm 2000 chị em tôi cũng bị ông Trần Kim Long (lúc đó là chủ tịch UBND quận Gò Vấp) lừa gạt như vậy trong cuộc họp ở quận có đầy đủ ban ngành đoàn thể. Lúc đó ông ấy cũng không cho biên bản. Sau đó họ ra quyết định số 16 bác đơn của chúng tôi, kéo dài sự đau khổ của gia đình chúng tôi đến tận hôm

nay. Đây là bài học kinh nghiệm mà chúng tôi không bao giờ quên nổi.

Thuyết phục tôi mãi không được ông Long quyết định kết thúc buổi thẩm vấn, lúc ấy đã là 12 giờ trưa. Con trai tôi và chị ruột tôi là Lư Thị Thu Trang ngồi ngoài sân đã đợi tôi từ lúc 11 giờ để đón về mà buổi thẩm vấn của công an vẫn chưa xong. Chị tôi nói: cháu bé khóc lóc và lo sợ mẹ bị công an bắt giữ như lần trước không ai chăm sóc, nên đòi đi tìm mẹ và nhất quyết không chịu ăn cơm trưa nếu không được gặp mẹ. Khi chị em tôi ra về, công an còn cố tuyên truyền: “gia đình chị có truyền thống cách mạng, đừng manh động, hãy bình tĩnh. Từ từ nhà nước sẽ giải quyết”. Chị Thu Trang tôi hỏi lại ngay ông Long và các cán bộ công an cùng làm việc hôm đó: theo các ông, chúng tôi phải chờ đến bao lâu nữa : 5 năm, 10 năm hay là 20 năm ?

Chúng tôi đang chờ xem bộ chính trị của ĐCSVN ở Hà Nội giải quyết như thế nào để gia đình còn biết mà định liệu. Bởi vì ông nội tôi là Lư Kim Bài đã bỏ mọi tài sản giàu có của dòng tộc mình, gia đình mình, cha mẹ mình “đi làm cách mạng cộng sản, đi kháng chiến chống đế quốc thực dân” để cho dân tộc được giải phóng khỏi áp bức, bóc lột và đói nghèo. Ông nội tôi và bao nhà cách mạng chân chính những mong khi đất nước hòa bình thống nhất, được trở về nơi chôn nhau cắt rốn chăm sóc mộ phần tiên tổ, vui vầy xum họp bên con cháu. Nhưng ông nội tôi có ngờ đâu khi trở về thì toàn bộ tài sản hợp pháp của dòng tộc họ Lư mình đều đã bị tước đoạt sạch trơn ráo trọi. Ông nội tôi, một lão thành cách mạng cộng sản rất có tên tuổi của thành phố này và của Việt Nam, vậy mà cuối cùng cũng đã trở thành “dân oan Việt Nam”, thành nạn nhân của chính lý tưởng mà mình theo đuổi cả cuộc đời; và ông nội tôi đã chết trong xót xa, uất hận. Ông nội tôi trước khi trút hơi thở cuối cùng đã trần trối là “rất hối tiếc đã hy sinh cả cuộc đời của mình, tưởng dân thân vì sự nghiệp lớn của dân tộc, vì cuộc cách mạng cộng sản ở Việt Nam. Đâu có ngờ nổi rằng cuộc cách mạng ấy đã bị phản bội cách cách nhẵn tâm, không chút thương xót !!!”

Giờ đây tài sản quý giá ông nội tôi để lại cho con cháu chính là lòng

dững cảm và những lá đơn khiếu kiện dầy theo năm tháng, cũng như để lại sự đàn áp, trù dập của chính quyền địa phương đối với con cháu và nhân dân ngày càng nhiều. Tôi đã sống và đi tranh đấu rất nhiều năm tại thành phố này, còn lạ gì những đòn phép của cộng sản nữa! Chúng tôi quyết tâm góp sức nhỏ bé của mình để tranh đấu đến cùng, đòi đảng và nhà nước phải cho nhân dân được hưởng những gì cơ bản nhất về Quyền Con người, Quyền Công dân đã được ghi nhận trên Hiến pháp, trên hệ thống luật lệ của nhà nước cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam này. Những Quyền Con người căn bản đã được chính đảng CSVN và nhà nước thừa nhận thì mọi công dân của đất nước này phải được hưởng đầy đủ, toàn diện ngay trên chính tổ quốc Việt Nam thân yêu của mình.

Ngày 20-6-2007

LƯU THỊ THU DUYÊN

Phường 1, Gò Vấp, Sài Gòn

